

ВУКОВИ ПОРТРЕТИ

ВУКОВИ ПОРТРЕТИ

— ВУК КАРАЏИЋ • БЕОГРАД —

ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ »ВУК КАРАЦИЋ«
ВУКОВ И ДОСИТЕЈЕВ МУЗЕЈ

ВУКОВИ ПОРТРЕТИ

Приредио и написао
ГОЛУБ ДОБРАШИНОВИЋ

Фотографије
Др Миодраг Ђорђевић

Уредник: Мира Грујичић * Стручно мишљење: Ђорђе Трифуновић * Ликовно-графичка опрема: Гордана Вировкић * Издавач: »Вук Карацић«, Београд, Краљевића Марка 9 * Директор: Момчило Поповић * Отиснуто и повезано у 3000 примерака у штампарији »Младинска књига«, Љубљана * 1975. године

Величина и значај Вука Карацића нашли су одговарајући одраз и признање и у ликовној уметности. Од првих година свога рада Вук је стално, временом и све више, заокупљао пажњу уметника: од класицизма до наших дана служио је као захвални модел и још захвалније надахнуће многим сликарима, литографима, вајарима, медаљарима, све до примењених уметника и фотографа. Његово време у том погледу претежно је у знаку уљаних портрета и фотографије; посмртне деценије обележене су понајвише скулпторским обликовањем Вуковог лика.

I *Портрети за живоћа*

Први Вуков портрет из 1816. представља нам 29-годишњег младића, црнпурастог и лепушкастог, у »европејском« оделу и са жабоом, који је, две године раније, повео полувековни »рат за српски језик и правопис«, запоео прве чарке и полемике у нашем »књижевству« изазвавши тиме и до тад невиђену поларизацију у њему. То је имало одјека и на судбину овог портрета. Лукијан Мушицки, архимандрит и песник, пријатељ и саветодавац Вуков, али не и следбеник, био је принуђен да крије портрет од црквених власти, да га држи испод туђег портрета у библиотеци свога манастира. Георгије Хранислав — пише Мушицки Вуку — приликом обиласка манастира почетком 1817. »мотрио је мајмунски, као што има обичај, неће ли где видети ваш портрет. Водио сам их (њега и Бранковича) у м[анаст]ирску Библиотеку да ми виде, по њиховом жељенију, мој портрет (или портре, како хоћете) а може бити тражили су и ваш, но злоковарни не виђеше га. Ја сам га пређе био сакрио. Где? Метуо сам га под старо портре патријарха Шакабенте. Под том завесију и сад стоји. — Питао је Monachus [Атанасија] Борича, кад је овај у Карловци био, где је ваше портре. И говорио да га нигде није могао у М[анаст]иру смотрити. Да је висио, знам да би денунцирао. Дошао би ферман, да и њега истерам, избацим, протерам! Нека, нека! притиснуто јаче све на више скаче. Неће дочекати, да га избацим. Он ће ми почетак и као темељ бити моме Србском Пантеону, ког сам одавно намерио скупљати, — портрета свију знаменитих Србаља. У овај пантеон треба да дође портре Дуриха, Добровског, Копитара & који су поспешествовали књижевству нашем.«¹ Портрет је остао у манастиру Шишатовцу скоро четири године. У прво време заузет пословицама око издавања *Рјечника* и женидбом, Вук га се сетио тек после вишемесечног боравка у

¹ *Вукова њрејиска*, II, 167 (уп. и стр. 199, 245, 250)

Русији, и то на наваљивање своје жене, како истиче.² Добио га је преко професора новосадског Георгија Магарашевића, негде у лето 1820.³

Портрет је дело нашег класицисте Павла Ђурковића, један од најбољих његових радова ове врсте. С пуно је логике претпоставка да потиче из 1816: те године наине овај »славено-сербин из Карловаца в Сремје« боравио је у Шишатовцу и портретисао Л. Мушицког код кога је у то време и Вук гостовао. Да ли је избегли српски устаник и списатељ издвојио што из своје »ђумругцијске« уштеђевине да би овековечио свој лик, или је то било о трошку дарезљивог домаћина, одговора нема (на другу претпоставку упућивала би намера Мушицког да га уврсти у свој »Српски пантеон«). У велу анонимности до нашег века, чак и за зналца какав је био Михаило Валтровић, портрет је ауторски идентификован тек 1927, у тексту Вељка Петровића.⁴ Несаобразан пак представама о »старини Вуку« ушао је »у оптицај« тек у наше време.

На Ђурковићев портрет веома је налик једна од двеју порцеланских минијатура с Вуковим ликом. Једино је коса на њој упадљиво ређа. А Вук се уистину жали 1817. на ћелављење.⁵

Бечке цензурне власти ускратиле су Вуку »imprimatur« за III књигу народних песама. Стога је он пошао 1823. у Лајпциг да је штампа. Желео је да уз њу донесе и бакрорез »Херцеговац пјева уз гусле«. Није, међутим, стигао за њу, те га је унео у II књигу (а има је и у неким примерцима I књиге, из 1824). За лик гуслара модел је »врло могућно« био сам Вук, истиче Војислав М. Јовановић. »Мисли се — указује он у објашњењу испод репродуковане слике — да лик гуслара представља Вука Караџића«. Претпоставка није неуверљива: у Вуковом маркантном лику немачки цртач је имао најблискији и најзахвалнији модел за представу српског рапсода. А протегљасто лице гуслара као да уистину подсећа на Вуков лик са литографије Ј. В. Хелиха или цртежа Е. Кајзера рађених више од две деценије касније.

Крајем 1831. син Вуковог кума Т. Д. Деметра предлаже из комерцијалних разлога да се уз преостале примерке *Рјечника* донесе Вуков лик »на бакру или на камену« и штампа нова насловна страна, па да се затим огласи у листу »Allgemeine Zeitung«. С овом замисли Вук је упознао и свог ментора Јернеја Копитара, који ју је одлучно одбацио сматрајући је и сувишном и смешном⁷ (сам пак није волео да се портретише, по неким претпоставкама, због ружноће).

Четврти портрет Вуков је из времена његовог чувеног писма кнезу Милошу. У страху да га пограничне аустријске власти не изруче разјареном кнезу, Вук је тражио дозволу за одлазак у Беч, у Будимску бању, у Русију шта више, али све узалуд. Нехотице помогао му је сам кнез: тражио је од аустријских власти да уклоне Вука са границе због његовог »демагошког роварења«.⁸ Тако је, најзад, добио одобрење за лечење у Будимској бањи. Том приликом га је портретисао Димитрије Лакатари по наруцби Јосифа Миловука, пештанског трговца и »књигоиздатеља«. По његовој жељи зацело, и записано је на полеђини портрета: *Знајнои у роду нашеи списатеља Србина Вука Сцефановића Караџића гато чрез молера Димитрија*

² Исто, 255

³ Исто, 264

⁴ В. Петровић, *Павле Ђурковић*, Народна енциклопедија српско-хрватско-словеначка енциклопедија, I, 702

⁵ Г. Добрашиновић, *Вук изблиза*, Ковчежић, X, Београд, 1972, 79

⁶ Војислав М. Јовановић, *О лику Филипа Вишњића и других гуслара Вукова времена*, Зборник Матице српске за књижевност и језик, књига друга 1954, Матица српска, [Нови Сад], 1954, 71, 86

⁷ *Вукова црејиска*, I, 109 (Т.Д. Тирка — Вуку, Беч, 25. X 1831); 407 (Вук — Ј. Копитару, Земун, 12/24. XI 1831 и одговор Копитарев, Беч, 2. XII 1831)

⁸ *Архивска грађа о Вуку Караџићу 1813—1864*, Архив Србије, Београд, 1970, 198

Лакаџари Грка 8/20-та нојемврија 1832 у мојој соби истио онако ко истио је изобразиџи. Јосиф Миловук у Пешиџи.

Тамни колорит овог портрета као да одражава мучне дане и тешке депресије које је Вук преживео због поменутог писма (то уосталом потврђују и његови лекарски рецепти из тога времена). С Ђурковићевим портретом и поменутом минијатуром представља он једине портрете на којима је Вук гологлав, без свога обавезног феса који је њему, тешком реуматичару, најприкладније штитио главу. С последњим пак портретом, минијатуром, илуструје већ поменути податак да је Вук почео губити косу већ у тридесетим годинама.

Портрет је остао у својини Миловукових. Године 1860, 18. марта, поклонио га је Милан Миловук, син Јосифов, Народној библиотеци при Министарству просвете, заједно с портретом Павла Ј. Шафарика.⁹

У Вуковој оставштини постоји фотографија овог портрета, направљена зацело за потребе Одбора за издавање Вукових дела, одн. Љуб. Стојановића. По њој је он и донео репродукцију уз своју познату монографију о Вуку, јер, да је имао оригинал у рукама, не би јамачно нагађао о времену његовог настанка («биће — истиче Стојановић за поменути портрет — из доба око 1827 г.»¹⁰, иако је, видели смо, исписан на полеђини и датум израде).

О самом сликару нема, на жалост, никаквих података. Знамо да је три године касније радио и поменути портрет П. Ј. Шафарика. Свакако је један од тада бројних и помодних портретиста који су живели од сујетних или племенитих побуда обогачених «благочестивих граждана и купаца».

О Вуковом лику по цртежу Аугуста Зелба знамо, на жалост, само посредно. Остали су нам незнани и оригинал и по њему израђена, литографија коју су млади тршћански Срби послали Вуку почетком 1838. с поветом: *Вуку Сџеф. Караџићу, / скуџиџиџу срџскије народније џјесама / срџске џисменице, рјечника и обичаја сџисаџиџу / млади србљи тријесџиџици за сџомен.*

Податке о литографији изгубљеној из Вукове заоставштине забележио је савесни, у овом случају мимо обичаја шкрти, Михаило Валтровић. «Попрсје готово с лица цртано», указује он. У наставку наводи повету у пет редова и податке о аутору, штампарији и димензијама лика и листа.¹¹

У време приспећа литографије Вук је био на зимовању код пријатеља у Вуковару. Један од њих, Јустин Михаиловић под псеудонимом Правко, обнародовао је вест о томе.¹² Убрзо затим топло су се одазвали својим сународницима из Трста и седморица младих Вуковараца. Портрет је тако и нехотице послужио као повод за јавно изражавање провуковских осећања младог нараштаја два града.

»Да образ Господина Вука Стеф. Караџића сви његови пријатељи и почитатељи пред очима имају и онда, кад њега међу њима не буде, а и сви позни родови да гледе лице мужа оног, који им је биће Рода одржао и име сачувао и прославио, и онда кад њега на овом свету не буде, о том сте се ви млади Србљи Тријестанци својски побринули, преписавши лице његово верно и пославши га почетком ове године њему у Вуковар — стоји између осталог у овом *Писму*. — ... Срећнији, праведнији потомци знаће јошт боље то ваше красно дело ценити кад нам наш и ваш Вук злобу слабе браће преживи. Они ћеду така дела са златни слови у Памтеник

⁹ Исто, 519—520 (М. Миловук — Попечитељству просвете, Београд, 18. III 1860. и захвално писмо Попечитељства)

¹⁰ Љубомир Стојановић, *Живот и рад Вука Сџеф. Караџића*, Београд, 1924, VII

¹¹ [Михаило Валтровић], *Оџис сџивари из заоставшџине Вука Сџеф. Караџића*, Српски Краљевски Народни музеј, Београд, 1900, 193 (бр. 94)

¹² Србска новина, или Магазин за художество, књижество и моду, Пешта, I/1838, чис. 21 (12. март), 88

правог Српства бележити. Ми вам пак јављамо да је та красна идеја у души и срцима нашим давно већ зачета била. Но ви сте је сад оживели. За које примате фалу од земље до Неба! Молећи вас да нас с неколико егземплара обрадујете...»¹³

Не знамо кад је и где рађен цртеж: у Бечу — ту је Зелб живео, или у Трсту (по енциклопедији, он је у овом граду боравио 1839, касније тек дакле); нити како је настао: да ли по наручбини Тршћана, или су га они од Вука преузели и дали на литографисање у Венецији. Спорно је и да ли се на ову литографију односе речи Димитрија Владисављевића од 1. марта 1840 »Ето вам и неколико портрета ваших — пише он Вуку — до скоро ћете пријмити и остале, па Бог вам и Душа вам, за вас су и одређени, и ја сам задржао код мене толико, те раздајем коме знам и могу».¹⁴

Из истог града уследило је 1840. још једно признање Вуку: тамошњи трговац Крсто Манцука израдио је његов »бушт« (бисту) за свој брод коме је и дао име »Вук Караџић«.¹⁵

Међу бројним посетиоцима Вукове куће било је и доста наших ђака у Бечу, међу њима и наших будућих прослављених сликара (Димитрије Аврамовић, Павле Симић, Урош Кнежевић, Јован Поповић, Стева Тодоровић, Аксентије Мародић итд., а један од тих, Димитрије Г. Тирол помагао је несебично Вуку као нека врста секретара). То су управо били припадници нараштаја који је листом прихватио и понео Вука и у које се он толико уздао тврдећи да нас само младеж »може избавити од срамоте и језик наш сачувати од пропасти«.

Последње године својих сликарских студија у Бечу, пре одласка у Београд дакле, Дим. Аврамовић је, како сам истиче, »из природе« портретисао Вука. Истина, његов »лик« одступа од уобичајених представа о овом великану: лица је више округластог и нешто забреклих образа. По речима биографа И. И. Срезњевског, Вук је, међутим, имао протегласто, троугласто лице. У Аврамовићевом портрету, једном »од најдрагоценијих портретских остварења средином 19 века«¹⁶ Вук је дат снажно и полетно, у складу, рекло би се, са сликаревом визијом духовног лика Вуковог као вође великог »рата за српски језик и правопис«, — одлучан и енергичан, и бескомпромисно смирен у исто време. Пријатељство између Вука и уметника наста виће се и доцније. Сасвим разумљиво! Четрдесетих година Аврамовић се и сам окреће литератури, размењује књиге с њим а налазимо га као претплатника на његове књиге.¹⁷ Својим делом Вук је важио као инспиратор нашег романтизма; Аврамовића пак држе за једног »од првих претставника романтизма у српском сликарству и литератури«, окренутог, бар у »књижевству«, нашим старинама и прошлости.

Из исте године је и цртеж Павла Симића. Ученик бечке Академије уметности (1837—1842), он је на себе скренуо пажњу освојеном наградом. Стога зацело, за њ се определио и Анастас Јовановић, наш први литограф који је управо нешто пре тога почео уводити »нову графичку дисциплину у српску уметност«.¹⁸ За цртеж је — истиче Јовановић — »молио Вука

¹³ Исто, чис. 79 (1. октобар), 215. [Потписници: вид. *Лишерашуру*, бр. 2]

¹⁴ *Вукова ирејиска*, IV, 435

¹⁵ Исто, 440 (Д. Владисављевић — Вуку, Трст, 8120. IX 1840: »Недавно је један нашинац спустио у Венецији брод у море, нов саграђен, и дао му је име *Вук Караџић* изрезавши ваш бушт по портрету овом кога ћу вам послати«)

¹⁶ Љиљана Симић-Константиновић, *Вук Стефановић Караџић у делима ликовних уметника*, Зборник Музеја Првог српског устанка, III—IV, Београд, 1964—1965, 126

¹⁷ У Вуковој библиотеци у Лењинграду сачувана је Аврамовићева књига *Света гора са сиране бере, художества и иобесџице*, Београд, 1848; у Библиотеци Матице српске налази се II издање Вукових Пословица (1836) на којему је Аврамовић забележио 1842. да ју је добио на дар од Вука. Аврамовић је, као »молер« из Београда, био претплаћен на три Вукове књиге: на II књигу народних песама, на *Ковчежић* и II издање *Пословица*

¹⁸ Љубомир Никић, *Један Вуков портрет из 1840. године*, *Ковчежић*, 112

те му је седео за тај посао». ¹⁹ Цртеж Симићев остао нам је незнан до данас, а веома је ретка и Јовановићева литографија по њему рађена: од педесетак примерака познат је само један. Рађене су три врсте Вукове литографије: на обичној хартији у малом и великом формату, и на кинеској хартији — у великом формату. ²⁰ Позната су два противуречна одзива савременика о овој литографији. Први из пера Вуковог биографа Срезњевског, који је и сам био изврстан цртач. У писму Вацлаву Ханки, он из Беча јавља да је одштампана I књига Вукових народних песама и да је такође израђен његов портрет »добро литографисан и верно погођен«. ²¹ Три године потом и наш сународник у Русији, Димитрије Момировић, изражава жаљење што му Вук није послао »портрет у фесу«, Јовановићеву литографију зацело. »Ако сам и говорио у Бечу да не приличи на вас — правда се у наставку писма — али опет би га радо имао, јербо је ваш«. ²²

Као пратилац кнеза Михаила Вук је 1844. боравио у Берлину. Том приликом био је више пута и код Гримових. За време једне посете Емил Грим је нацртао главу свог госта, из профила и то у књизи *Wuk's Stephanovitsch Kleine serbische Grammatik* [...] коју је његов брат Јакоб и превео на немачки. ²³

Близу пријатељ породице Караџић био је сликар Урош Кнежевић. Становао је у истој улици, навраћао чешће у Вуков дом. Сачувано је његово писмо Вуку из 1860. и 17 писама Мини између 1869. и 1871. ²⁴ У Бечу је претплатник на Вукову II књигу песама, као »искусњејши« акад[емски] молер; из Београда се пренумерирао као »живописац« на »Правителствујушчи совјет сербски«. По речима Ивана Кукуљевића, он је 1846. израдио портрете Вука Караџића, његове жене Ане и кћери Мине. ²⁵ (о овом има податак да га је однео у Париз њен будући вереник, Флор Иванович Огњев). ²⁶ Вуков и Анин портрет, приписивани У. Кнежевићу, спорни су у последње време у погледу ауторства. Миодраг Коларић наине изнео је претпоставку да их је Мина радила. ²⁷ Никола Кусовац пак сматра да су они дело Јована Поповића. ²⁸ Павле Васић истиче податак да је Кнежевић 1847. поклонио Вуков портрет београдском Читалишту ²⁹ (да ли је реч о поменутом или о неком новом портрету, можемо само да нагађамо).

Из ове су деценије јамачно и два рада непознатих аутора: уље на платну и минијатура на порцелану, оба веома добро урађени.

У другој половини четрдесетих година јављају се и прве талботипије Вуковог лика. Већ помињаном Анастасу Јовановића припада и пионирска слава наше фотографије. Он је први код нас применио Дагеров изум, а један је од тројице првих у свету који су имали Фојгтлендеров објектив. Сачувано је пет његових снимака Вуковог лика (два негатива и три позитив копије). Излишно је и наглашавати документарни значај његових талботипија: оне речито потврђују казивање савременика о Вуковим живим, сјајним очима, о чупавим обрвама, које су, по речима његове кћери, »биле кадре чешаљ понијети«.

¹⁹ К[атарина] А. Јовановић, *О живопису и раду Анастасе Јовановића*, Српски књижевни гласник, Београд, 1924, књ. XIII, св. 8 (16. децембар), 588—589

²⁰ Љ. Никић, нав. дело

²¹ *Писма къ Вячеславу Ганкъ изъ слабянскихъ земель*, Издао В.А. Францевъ, Варшава, 1905, 955

²² *Вукова иреишка*, VI, 474 (Д. Момировић — Вуку, Петербург, 27. V 1844)

²³ 1960, 355 (Вилхелм Грим — Густаву Хуго-у, Берлин 17. I 1844). [О Вуковој посети.]

²⁴ Архив Српске академије наука и уметности, 8328; 8699/837—853

²⁵ Ivan Kukuljević-Sakcinski, *Knežević Uroš* [у књизи] *Slovník umjetníkůh jugoslavenskih*, II, 1858—1860, Zagreb, 1858, 188

²⁶ Архив САНУ, 9530/5 (Ф.И. Огњев — Мини Караџић, Париз, 27. X/8. XI 1846)

²⁷ Др Миодраг Коларић, *Кашарина Ивановић — Мина Караџић*, Народни музеј, Београд, MCMLVIII, 16

²⁸ По усменом саопштењу

²⁹ Др Павле Васић, *Урош Кнежевић портретисти*, Опово, 1975.

Из овог је времена, из 1848, и Јовановићева литографија »Срби око певача«. Слушаоци су извесни заслужни људи нашег народа и Вук, разуме се, међу њима. У Народном музеју се налази истоветан цртеж Едварда Браумана из претходне године, те је било закључака да је Јовановић по њему правио своју литографију. Ипак је уверљивије мишљење да је првенство у томе имао А. Јовановић.

У Јовановићевој оставини сачувана је и Вукова силуета, рад непознатог уметника, изгледа с краја четрдесетих година. Ова вештина била је веома помодна у своје време. На силуети је Вук под цилиндром и са штупом, што је чини јединим сведоком сећања Фрање Петрачића да је Вук носио »старомодни ниски цилиндар«³⁰ (у Топуском, по речима С. Богдановића, Вук је био под »руском капом тањурашом са повеликим ободом над очима«)³¹.

У стојећем положају Вук је представљен и на цртежу, одн. литографији Ј. В. Хелиха из 1849, међу учесницима Словенског конгреса у Прагу одржаном претходне године.

Године 1850. бечки цртач и литограф Едуард Кајзер нацртао је Вука оловком на хамеру, веома добро и у портретском и у занатском смислу. Како је Кајзер био »познат као хроничар 50-тих година од кога је остао велики број портрета тада познатих и славних људи«, Љ. Симић-Константиновић претпоставља да је повод раду био те године одржани скуп у Бечу познат под називом »Књижевни договор«, који је, по некима, био и сазван на Вуков позив и на коме је он имао и најважнију улогу. Његови потписи латиницом (тако је потписао и сачувани текст Договора) и ћирилицом на полећини цртежа као да поткрепљују ову претпоставку. »Лице је сликано врло пластично изведено фино шрафираним сенкама — истиче Љ. Симић-Константиновић — пада у очи извесна укоченост леве стране лица (на цртежу десна страна) и мала разроконост ока« што аутор објашњава Вуковом болешћу.³²

Три године потом Вук је нашао места и у композицији Стеве Тодоровића »Гуслар« — омиљена тема нашег сликарства. »Као ученик у Бечу 1853 насликао сам Гуслара, — истиче он у својој аутобиографији — а на слици међу слушаоцима био је насликан и Вук Караџић и Бранко Радичевић«. Слика је »дошла у својину« тадашњег руског проте при Руском посланству у Бечу, Михаила Федоровича Рајевског,³³ чију је децу Тодоровић подучавао цртању.

Уколико је поуздан податак Вељка Петровића, и Ђура Јакшић је правио Вуков портрет током ове деценије, у једној зајечарској кафани.³⁴

Почетком 1861, 12. марта, Мина јавља оцу да је био код њих неки познаник, хтео је да доведе једног Хрвата да литографише Вука, јер се његове слике свуда траже у Хрватској и Далмацији, а крајем маја Ф. Каниц извештава да је Вуков портрет у Лајпцигу готов.³⁵

У то време и вештина тамне коморе узимала је све више маха. Крајем априла 1861 Вук је добио позив за Јагерманов атеље ради фотографисања »о трошку и у интересу једног предузећа које намерава да изда збирку најславнијих људи, научника итд.«³⁶

За разлику од допојасних Јовановићевих талботипија, ове фотографије приказују Вука целовито, претежно у седећем положају, изузев једне у стојећем ставу, са штупом и шта

³⁰ Г. Добрашиновић, *Вук изблиза*, нав. дело, 80

³¹ Исто, 86

³² Љ. Симић-Константиновић, нав. дело, 128

³³ *Стеван Тодоровић*, *Годишњак Српске краљевске академије*, XII [за] 1898, Београд, 1899, 192. [Аутобиографија з Академију.]

³⁴ Вељко Петровић и Милан Кашанин, *Српска уметности у Војводини од доба деспоши до уједињења*, Нови Сад, Матица српска, 1927, 114

³⁵ Архив САНУ, 8541/42 (Мина Караџић — Вуку, Беч, 12. III 1863)

³⁶ Исто, 8541/46 (Мина Караџић—Вуку, Беч, 29. IV 1861)

пом. Све су оне од велике документарне важности. На њима препознајемо многе појединости из спомена савременика о Вуку: чизме од сафијана, старомодни капут, фес са кићанком од плавог ибришима; штуду и штап (и данас постоје, те су послужили за приближно утврђивање Вукове висине).³⁷ Снимци загребачког фотографа Помера направљени су највероватније крајем августа 1861: тада наине Вук је присуствовао комеморацији Сави Текелији и том приликом му је приређен и банкет у Загребу.³⁸ Приближно из истог времена су и фотографије бечке радње Ротмајер. Једна од њих представља познату нам слику: Вук са женом Аном.

Средином септембра 1861. »Заступништво краљевског и слободног главног града Загреба« изабрало је Вука за свог почасног грађанина. Добио је том приликом и диплому коју је за њ »писао и рисао« Драгутин Стипетић. Писана је специјално за Вука ћирилицом. Диплома представља ремек-дело калиграфске и цртачке вештине: с уцртаним хрватским и српским грбовима и заставама; са симболима који се односе на Вука (сова — мудрост; Франц-Јозеф орден — признање; и с три најважнија Вукова дела). У левом доњем углу је цртеж старог Загреба; у десном — Вук како седи и слуша гуслара.³⁹

Године 1862. ступио је на бечку Академију ликовних уметности Аксентије Мародић. Исте године, по неким подацима, направио је Вуков портрет. Најблискији друг из тих четворогодишњих дана у Бечу био му је Александар Сандић, један од Вукових »секретара«. Да је пак Мародић био близак Вуковој породици, показују две књиге с посветама: једну је добио од Вука; другу — *Приправу за историју срета Србијана* [...] — од Мине⁴⁰ (сачувано је и њено писмо Мародићу).⁴¹ Изузев превише наглашене браде, Вуков портрет од А. Мародића делује веома погођено, толико шта више да се намеће закључак да се сликар користио »фотографијом«, утолико пре што је он био изразит копииста.

Близу две деценије после првог портрета, У. Кнежевић се, приликом једног боравка у Бечу, латио по други пут да слика Вука. Запис с полеђине портрета говори о *намени и времену* портретисања: »Лик Вука Стеф. Карацића моловао Урош Кнежевић, живописац на гар, његовом од кћери Мине унуку, Јанку Вукомановићу, Рудничанину у Бечу 1863 г. Портрет изгледа веома веран, али недовољно изражајан и животан.

Из исте је године и Минин цртеж очевог лика, и он, на жалост, изгубљен попут уникатних литографија (Зелбове и Крихуберове).⁴² Из савесног Валтровићевог *Описа* [...] дознајемо да је рађен белом, црном и црвеном кредом на жућкастој хартији и да је сигниран на француском: *Dessiné par Mina Voucomanovitch Karadjitsch 1863*.⁴³ Репродуковао га је пак Стојан Новаковић у својој »Вили«. У бр. 20 од 16. маја 1865. донео је и следећу белешку: »Уз овај лист разашиле се г. г. претплатницима слика пок. Вука Стеф. Карацића, рађена по цртежу његове ћери г-ђе Мине Вукомановићке«. ⁴⁴ Лик је унеколико идеализован, али не и незанимљив.

Познат је још један њен кроки очеве главе. Налазио се у архивском делу Вукове оставине, у Архиву САНУ под бр 8552/192. На несрећу, и он је изгубљен. Последњи траг је водио до

³⁷ Г. Добрашиновић, *Вук изблиза*, нав. дело

³⁸ В. Новак, *Вук и Србија*. Посебна издања САНУ, књ. CDXVII, Београд, 1967, 436–437

³⁹ Исто, 446–447–453

⁴⁰ Иванка Веселинов, *Вукове посвете на књигама Библиотеке Матице српске*, Ковчежић, VIII, Београд, 1968, 119

⁴¹ Рукописно одељење Матице српске, 20695; Архив САНУ, 8699/1392 (А. Мародић — Мина, Ковиљ, 18. III 1875)

⁴² М. Валтровић, нав. дело, 20 (бр. 22), 163 (бр. 94)

⁴³ Исто, 35 (бр. 46)

⁴⁴ [Стојан Новаковић], [Белешка да се уз »овај лист« разашиле претплатницима Вукова слика по »цртежу његове ћери«], Вила, I/1865, бр. 20 (16. мај), 256

пок. Вељка Петровића, можда је негде међу његовим хартијама.⁴⁵ Донет је у »Борби« приликом прославе 1947, у ситној и лошој репродукцији.⁴⁶

Поменимо, најзад, да је и један уљани Вуков портрет приписан Мини у »НИН«-у од 9. фебруара 1964. Податак је веома сумњив, но сва трагања и за портретом, и за документацијом »НИН«-а из тих дана, и за новинаром који је објавио лик, била су узалудна.

Има довољно основа претпоставци да су за Вукова живота рађена још два његова портрета од непознатих уметника. Један од њих објављен је уз некролог Вуку, у загребачком »Glasonoši«, доста тврд и чворноват. У каснијим репродукцијама додат му је полукружни ловоров венац. На други портрет могућно је да се односе већ навођене Минине речи оцу. Није ли то портрет објављен 1878. у »Српској зори«?

II Радови после Вукове смрти

С Вуковом загробном славом растао је и број уметничких остварења с његовим ликом. У посмртним деценијама заступљене су све дотадашње уметничке врсте, изузев фотографије, разумљиво. Јављају се уз то и неки нови родови, пре свега и понајвише скулптурално обликовање Вуковог лика. И бројем и разноврсношћу оно представља, рекло би се, уметничку доминанту овог периода, а особито нашег века. Уосталом сасвим и објашњиво! Скулптура, најизразитија глорификаторска уметност, ревносно је следила и савесно одражавала Вуков култ, све већи и све наглашенији из прославе у прославу. Само 1964, о 100-годишњици Вукове смрти, настало је петнаестак његових биста, плакета и медаља. И нехотице намећу се давнашње видовите, у неку руку и прекорне речи Француза Едварда Лабулеја, великог Вуковог поштоваоца. »Једног дана — писао је он — Срби ће са европском цивилизацијом примити болест за статуама, и тада ће подићи Вуку овенчану бисту. Зар не би боље било да не одлажу дуго то своје признање и да у старости укажу част ономе који је надалеко пронео име и славу своје отаџбине«. Пијетозна осећања користе се у комерцијалне сврхе, често без мере и укуса. Буја примењена уметност заглављена профитерством, што наравно, на свој начин потврђује и уверљиво поткрепљује провереним комерцијалним барометром Вукову растућу популарност.

Међу Вуковим портретистима овог раздобља налазимо многа врхунска имена наше ликовне уметности надахњивана обично повременим јубиларним светковинама у част великана наше културне револуције (1888, 1897, 1937, 1947, и 1964).

Из схватљивих разлога посмртна портретистика нема изворно-документаран значај. Стога углавном она се и ослања на портрете рађене за живота. Истина, уметници из првих посмртних деценија могли су видети Вука, задржати га у сећању. Но ни то није пуноправна замена портретисању »с природе«.

Убрзо после очеве смрти, 3. марта, Мина пише брату: »Овдашња влада већ је ставила у дужност једном уметнику израду бисте у мермеру да би је посветила српској омладини у Новом Саду као славно узвишено знамење и брзо су се тиме испуниле речи Лабулејеве да ће оцу једног дана подићи овенчани споменик ... Каниц, коме сам захвална за прву вест о изради бисте, сасвим је обузет тиме да уметник представи оца у кућној хаљини у којој га је често виђао, но како је мајка теби дала ову кућну хаљину, молим те да је што пре пошљеш, јер уметник жели да започне моделирање...«

⁴⁵ Реверс В. Петровића, Вуков и Доситејев музеј.

⁴⁶ Борба, Београд, XII/1947, бр. 208 (2. септембар), 2.

Први, за сад познати Вуков посмртни портрет саздао је Јозеф Крихубер, гласовити литограф (1865). Његова литографија је током минулог века представљала најпопуларнију интерпретацију Вуковог лика, датог веома маркантно и видно идеализовано: у фотели, с оловком у једној и листом папира у другој руци, с погледом човека који је достојно испунио своје узвишене и мукотрпне историјске послове. У већој или мањој мери за Крихуберовом концепцијом поводе се многи потоњи портретисти, његова је концепција утемељила одговарајућу представу о Вуку у очима његових потомака.

Скоро је истоветан и уљани портрет, рад Вуковог секретара, Димитрија Г. Тирола, толико налик да оставља утисак колорисане Крихуберове литографије којој су са стране додате неколике књиге. Из два се разлога намеће претпоставка није ли у основи литографије био Тиролов цртеж: познато је, наиме, да је Крихубер, најбољи међу литографима, углавном полазио од туђих цртежа; с друге пак стране, подражавање у овој мери било би доиста недостојно за сликара тако блиског Вуку (Тирол је био, зна се, његов секретар, пратио га на последњем путовању до Котора, остао присан с Вуковом породицом и после његове смрти). Тирол је правио две копије Вуковог портрета: једну је, првобитно нуђену Београду, откупио Ј. Ј. Штросмајер за Југославенску академију знаности и умјетности; другу је пак, посредством В. Богишића, наручило Одеско друштво за историју и старине, које је 1842. изабрало Вука за свог правог члана. Портрет је повољно оценила и Вукова кћи Мина, која се и сама, као што смо видели, бавила сликарством. »Тирол је лик Вуков, који му је за чудо добро испао, и који ја налазим да је врло добро погођен — пише она В. Богишићу — сретно одавде преко Трста опремио, и једва чекам да чујем како се и Вама и друштву, за које сте га наручили, допада«. ⁴⁷

И Новак Радонић је имао прилике да види Вука: године 1851—1856, наиме, студирао је на бечкој Академији уметности. Његов портрет, међутим, израдиће тек 1873, за Матицу српску. ⁴⁸ Сликара је, попут његовог претходника Д. Аврамовића, зближавала с Вуком и списатељска склоност: и сам се, као што је познато, окренуо књизи (аутор је *Молских мугровања*, а Матици српској предао је *Речник ионајвише бачких речи које се не налазе код Вука*). Поменути портрет има својеврсно место међу Вуковим портретима: тамног колорита, уздржљиво једноставан, остао је близак и нашим савременим поимањима, инспиративан и у нашим данима.

Прва прослава у част Вукову — о 100-годишњици његовог рођења — изазвала је више уметника да се окрену обликовању његовог лика. Још пре јубилеја израђено је 1886. његово попрсеје у атељеу бечког вајара Карла Кундмана. Иницијатори потхвата били су зацело двојица наших сународника, Т. Везилић Суров и С. Јовановић, »издаваоци српске галерије посмртних мужава«, како су истицали.

Постојала је намера да се у време ове светковине пренесу и Вукове кости у отаџбину. Стога је, због припрема, и прослава одгођена за 1888. годину. Прилог овом слављу чине и две литографије. Једна је рад познатог загребачког уметника Ферда Кикереца. Саобразно својој идејно-тематској оријентацији ка историцизму и епосу, он је и Вука дао окруженог ликовима из наше историје и народног песништва (Краљевић Марко, цар Душан, Југ Богдан, Милош Обилић, цар Лазар, Старина Новак; изнад Вука је вила и сунце, а подно њега — слепи гуслар). Друга литографија је штампана у Београду као издање »Српске речи« и представља Вуков лик с Крихуберове литографије којем је додат ловоров венац на чијем су листовима исписани називи његових дела.

⁴⁷ Нико С. Мартиновић, *Вукова остављенина код Валтизара Богишића*, Ковчежић, књ. II, Београд, 1959, 113

⁴⁸ Записници Матице српске, бр. 65/Уо од 1873 (Заменик секретара саопштава да је Н. Радонић обећао да направи Вуков портрет за Матицу. — За податак сам захваљан Олги Микић, сараднику Галерије Матице српске).

Ови слављенички дани надахнули су зацело и младог скулптора Петра Убавкића, челика наше реалистичке скулптуре: крајем осамдесетих година израдио је он два Вукова попрсја (1889 — у белом мермеру по наруџби Народног музеја и 1890. — у бронзи тзв. »колосално попрсје«). Почетком овог века пак његове три скулптуре, међу њима и нова Вукова, украсиће фасаду III београдске гимназије.

Плакете Ђорђа Јовановића из 1894 (у мермеру и бронзи) подстакнуте су, вероватно, предстојећом париским изложбом: и сам житељ Париза тога времена, вајар је и представио јавности једну од плакета на изложби у француској метрополи, одржаној исте године.

За Јовановићем, да ли њим и постакнут, излио је Стефан Џонсон у Милану (1896) прву медаљу с Вуковим ликом.

Пренос Вукових посмртних остатака у Београд, 1897, величанствено и дотад невиђено славље код нас, инспирисао је уметнике разних грана, међу њима, разуме се, и посленике длета и киста. Петар Аничих је ревносно рекламирао у штампи свој дрворез штампан у Лајпцигу: лик с Крихуберове литографије пригодан и помпезно обавијен раскошним венцем. Из истог је времена и по истом обрасцу рађена и литографија Милана Боројевића по којој је штампана и разгледница, прва, колико се зна, с Вуковим ликом. Ни Паја Јовановић није остао равнодушан тих пијетозних дана: у *Апоџеози Вуку* оваплотио је његов триумф. У складу са својим склоностима ка композицијама, он је и Вуково попрсје на високом пиједесталу окружио трима музама (поезије, сликарства и игре).

Тих дана се зачиње мисао о подизању Вуковог споменика која ће бити остварена, видећемо, тек касније, у нашем веку.

С почетка нашег века изгледа потиче један уљани портрет који су његови власници приписивали, без довољно основа, Стеви Тодоровићу (вид. сл. 44).

Двадесетих година овог века два крупна имена наше ликовне уметности дали су свој прилог Вуковој портретистици. Симеон Роксандић ради два нацрта за Вуков споменик, 1920. и 1928. Само нам је познат последњи, и то у минијатури, која делује доста уштогљено и беживотно. Петар Добровић је пак направио велики уљани портрет 1923. за Београдски универзитет. Изразитог колорита и наглашених размера, портрет је продужио крихуберовску концепцију Вуковог лика и у наше столеће. И овлашни утисак оспорио би речи В. М. Јовановића да је сликар пошао у свом раду од портрета А. Јовановића.

Десетак година доцније Вуку се окренуо и велики мајстор портрета, Урош Предић, по молби, истина, нашег славног земљака у Америци, Михаила Пупина, који га је, као свој дар, наменио »југословенској сали« Универзитета у Питсбургу. Уместо да направи копију неког постојећег портрета како је Пупин желео, Предић је дао своју концепцију, једну од најтоплијих интерпретација Вуковог лика. Има у њој и сете измученог борца, и смирености човека који је часно испунио свој велики задатак, и неке дубоке загледаности у далеко, у будућност можда, од које је, огорчен неразумевањем свога времена, очекивао и дочекао признање. Појединости слике, Вуков штап, фес и др., уверљиво показују да је уметник савесно проучио Вукове личне ствари.⁴⁹

150-годишњица Вуковог рођења (1937) такође је обележена издашно у Вуковој портретистици. Ове године, као што знамо, откривен је у Београду и први споменик тршићком вели-

⁴⁹ Драгослав Ђорђевић, *Портрети Њеџоша и Вука На Питсбуршком универзитету*, Дневник, Нови Сад, XIX/1961, бр. 5143 (26. фебруар), 12; Г. Добрашиновић, *Вуков портрет од Уроша Предића*, Ковчежић, књ. XI, Београд, 1973, 191 — 196 (Приликом рада на овој теми нисам знао за претходни чланак).

кану. Истина, историјат скулптуре Ђ. Јовановића сеже с почетка деценије, од 1932. Тада је наине израђена Вукова фигура у двама варијантама, од којих је већа узета за споменик откривен 7. новембра 1937. Смештен на окрајку парка с пријатним залеђем од зеленила, на утоку двеју веома прометних улица, споменик је истиснуо негдашње име тог краја и наметнуо своје. Аутор Јовановић, међутим, умро је незадовољан локацијом споменика, сматрао је да би му место било на неком прометном тргу као у осталим европским градовима. Из овог су времена и репродукције непознатих аутора: уз издање Вукових приповедака у државном издању која на први поглед подсећа на цртеж Д. Јанковића из 1935, уз издање *Немушки језик* и друга, штампана као издање »Народног дела«. Одјек су овог славља јамачно и уљани портрет Бете Вукановић рађен, по свој прилици, за београдску Општину или по њеној наруџби (1938) а такође и цртеж младог и даровитог сликара Богдана Шупута који је пошао од познате Вукове силуете (1940). М. Брежанин пак, излио је претходне, 1939. године, Вуково попрсје (Брежанинова мала биста рекламирана је и продавана још средином тридесетих година). Из овог је, можда, доба и његов рад Вукове фигуре у дрвету, у сеоској ношњи и опанцима.

Најновије, поратно време још више је дало маха ширетозним осећањима према Вуку. То је, појмљиво, нашло одраза и у ликовним производима. По броју, поратни радови представљају скоро половину Вукове портретистике. У којечему пригодничарски и подражајни, они у неким родовима означавају и највиши домет у својој врсти. Две прославе (1947. и 1964) дале су, особито последња, снажан подстицај уметничком обликовању вође културне револуције.

Уљани портрети овог доба углавном су копије ранијих портрета, све до Д. Стојановића и М. Поповића који су својим обрасцима удахнули нешто своје, особено.

У медаљама и плакетама, међутим, уметници наших дана (Ф. Динчић, Н. Митрић, С. Средовић, О. Горданић и др.) далеко су измакли својим претходницима.

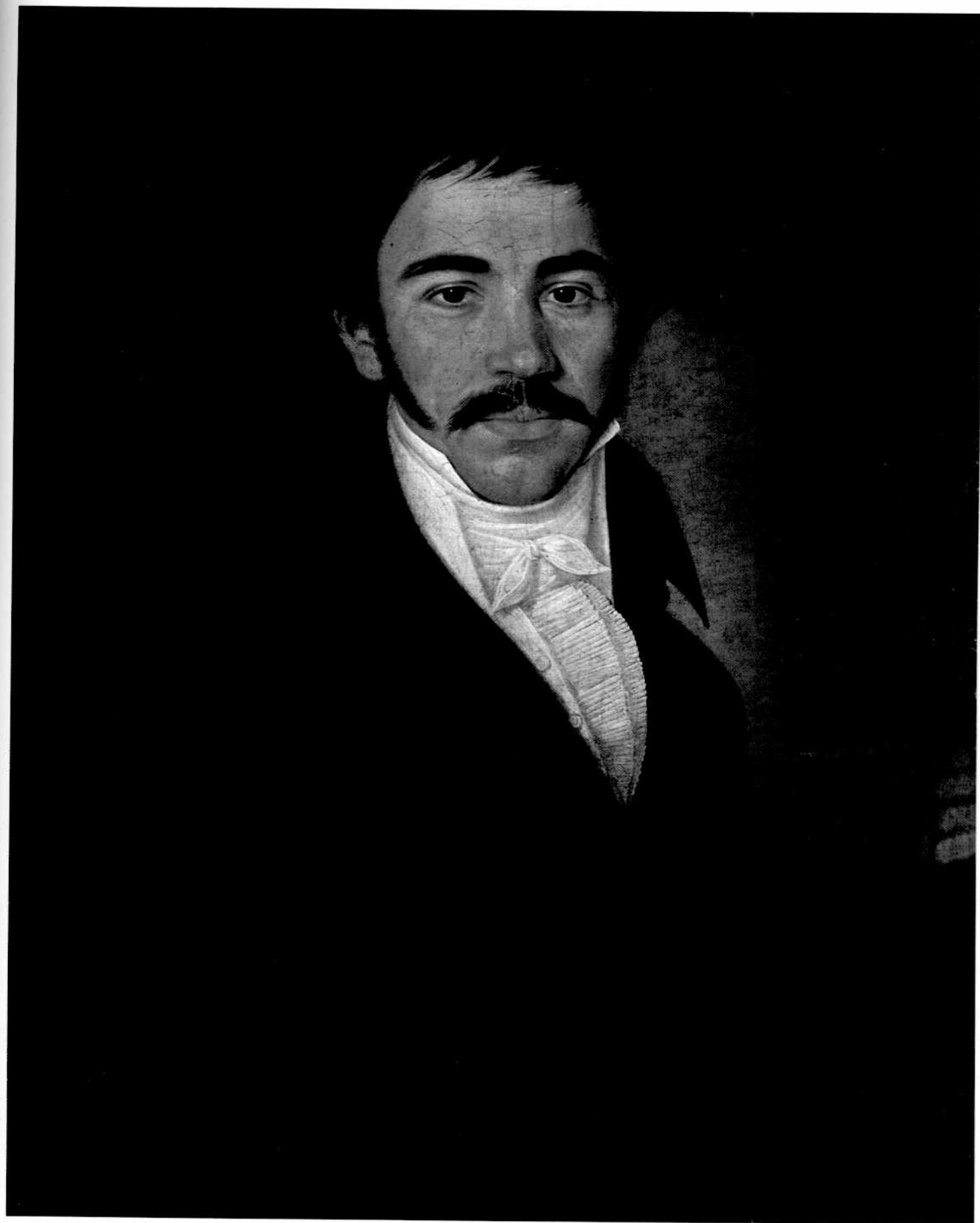
Све замашније саборске приредбе у Тршићу изазвале су и настанак саборских плаката с Вуковим ликом по цртежима В. Лаличког и Р. Стевића-РАС-а. Јављају се у вези с тим и значке с Вуковим ликом (по моделу Н. Митрића), а плакете С. Средовић (до 1971) и Н. Митрића (од 1972) додељују се добитницима Вукових награда (плакету М. Крстића београдска школа »Вук Карацић« додељује од школске 1963/64. својим »вуковцима«).

У време поменутих прослава израђене су и две поштанске марке с Вуковим ликом: 1947 — по цртежу нашег графичара В. Андрејевића-Куна; 1964 — по цртежу Б. Јакца (први је имао за узор портрет Н. Радонића; други — У. Кнежевића).

Особито је имала размаха скулптура поратног времена. Од тридесетак Вукових попрсја, две трећине их је настало у наше време: од невелике бисте С. Боднарова (израђене 1947. по жељи књижевника Јована Поповића) до омалене статуете Јована Кратохвила из наше деценије. Прибројмо им и радове Д. Парамендића, Д. Панића, У. Костића, С. Ковачевића, Б. Стаменковића и многих других. У време велике прославе 100-годишњице Вукове смрти откривен је у лозничком парку споменик Вуку од белог мермера, рад М. Живковића, импозантан по изгледу и савремен по уметничком изразу.

Вук је нашао места, и то обилато, и у радовима примењених уметника (у творевинама од дрвета Б. Живковића и проф. др Борислава Божовића; у интарзији С. Тодоровића; у триптиху и другим радовима М. Стаменковића, да се задржимо на њима).

Једном речју, потомство у које се Вук толико уздао, схватило га је и у пуној мери прихватило, између осталог и на подручју ликовне уметности.

1 (1) ПАВЛЕ БУРКОВИЋ
(уље, 1816)

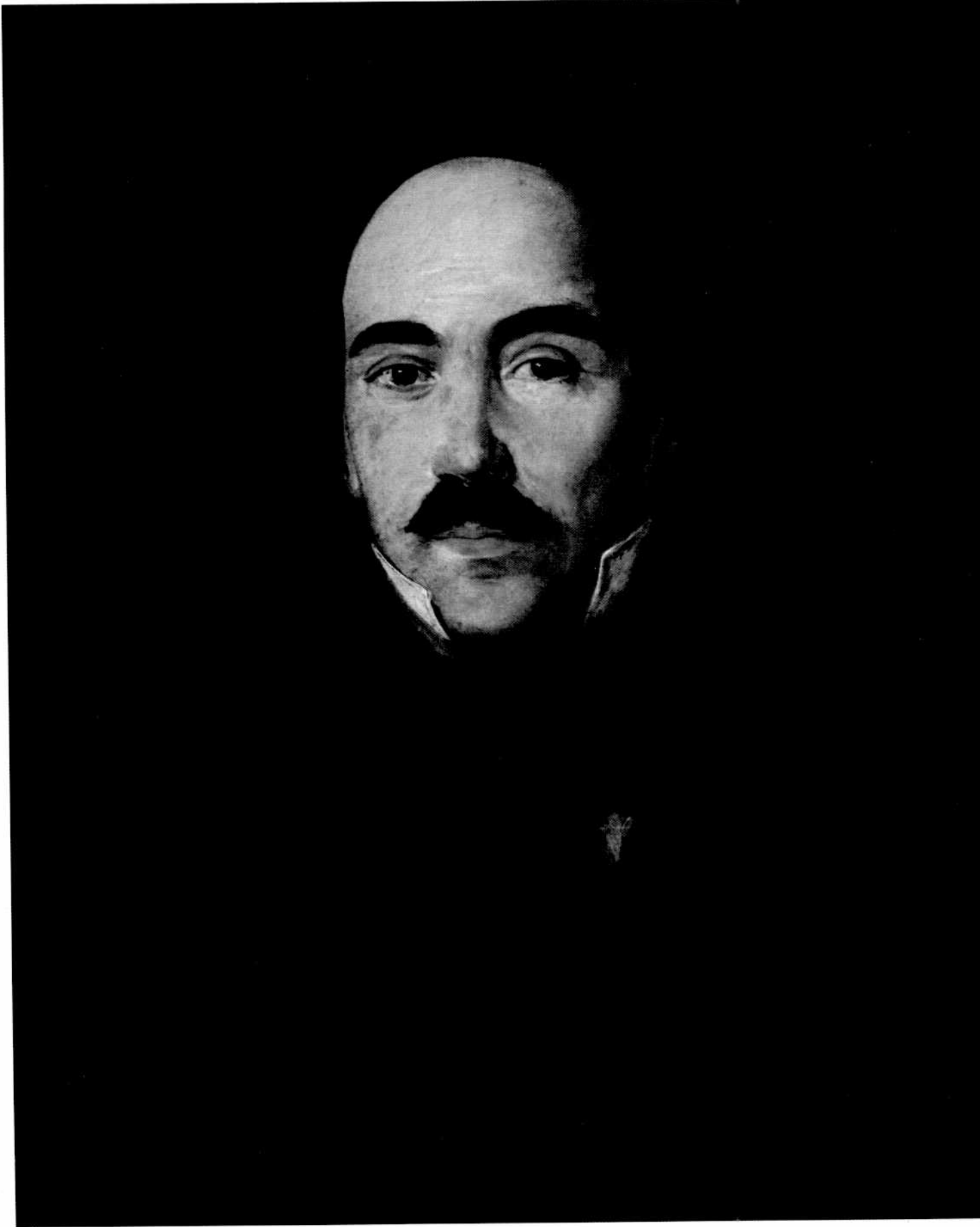
2 (2) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(минијатура)

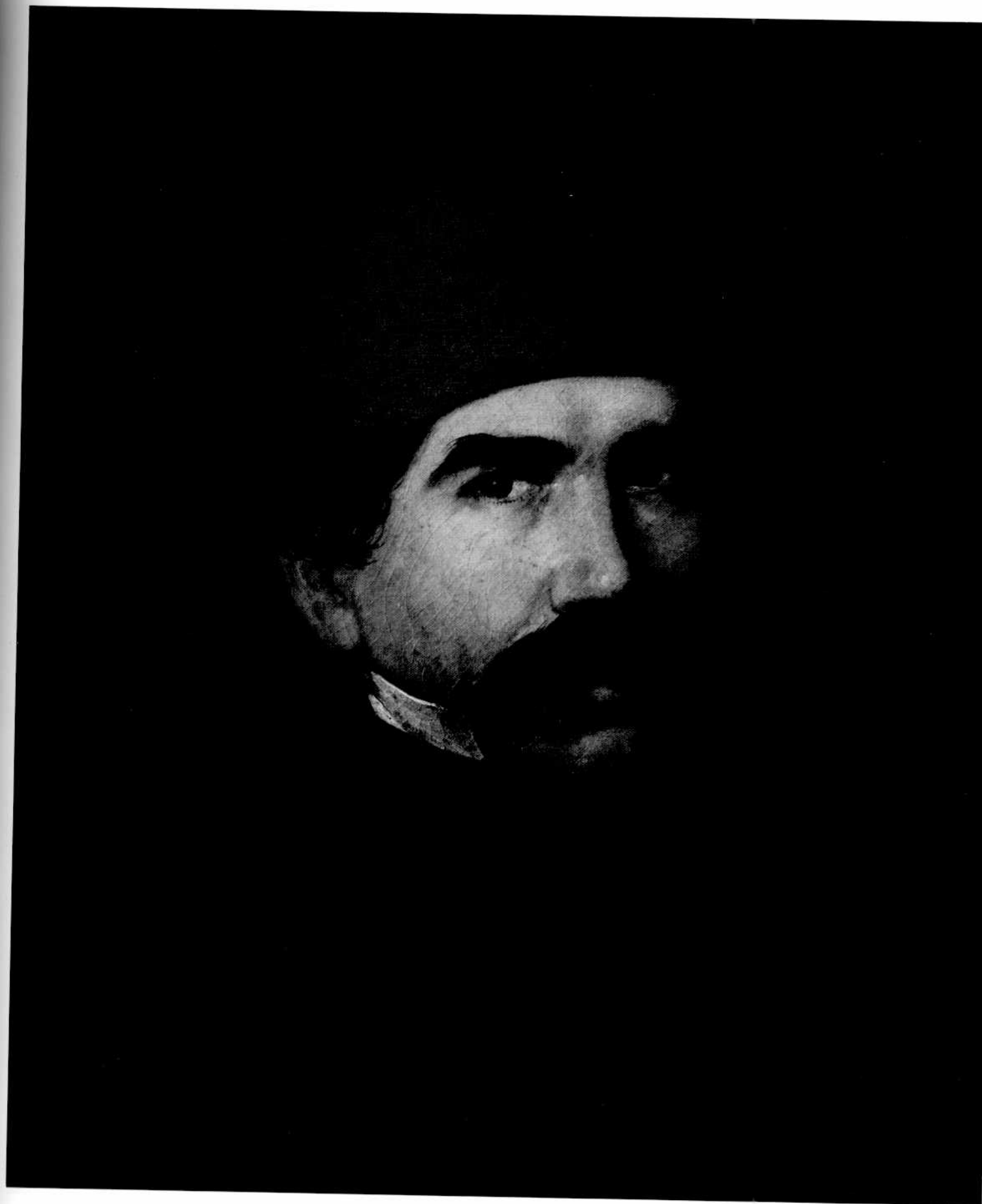

Ерцеговац, пјева уз гуче.

3 (3) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(бакорез, 1823)

4 (4) ДИМИТРИЈЕ ЛАКАТАРИ
(уље, 1832)

5 (6) ДИМИТРИЈЕ АВРАМОВИЋ
(уље, 1849)

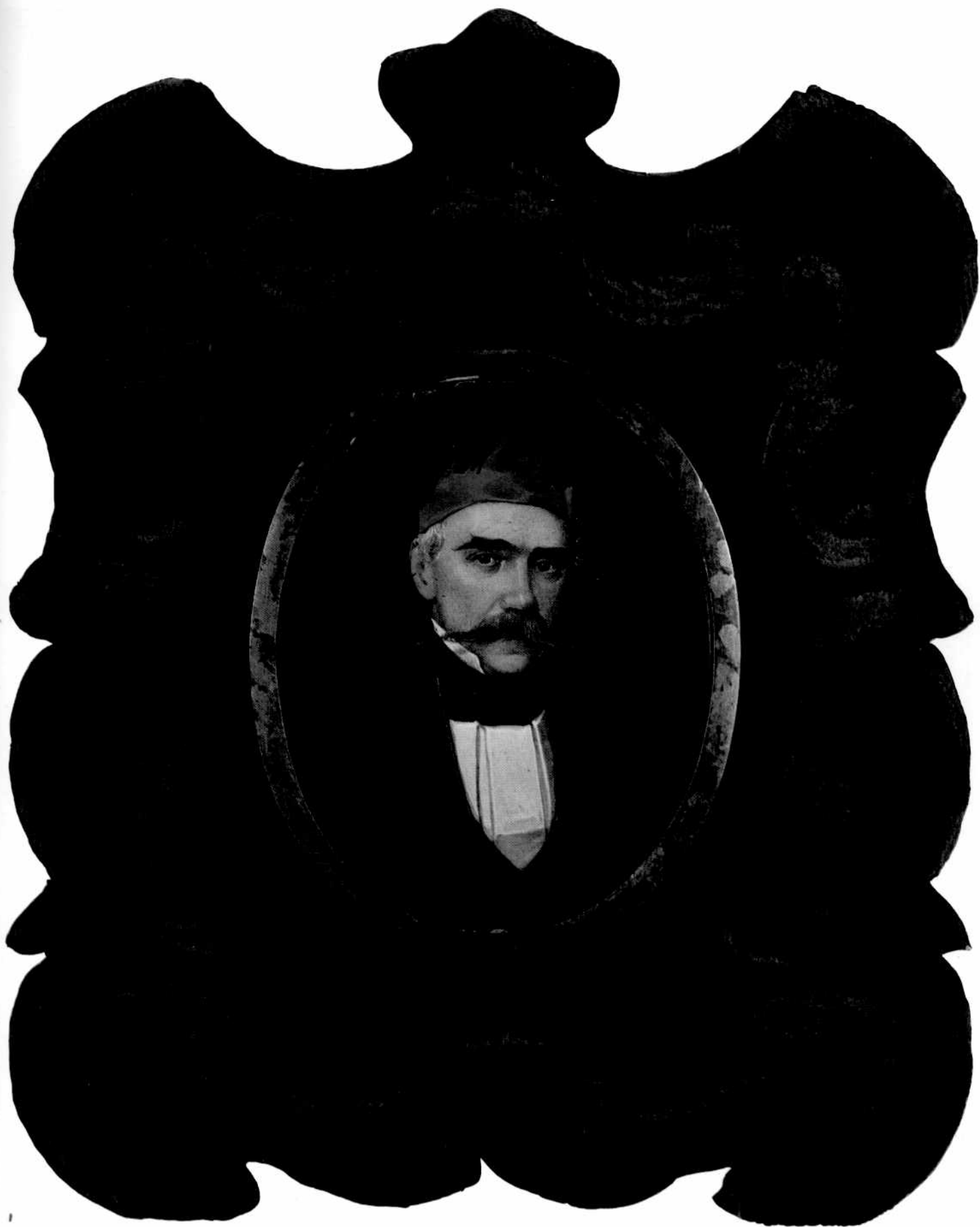
6 (9) АНАСТАС ЈОВАНОВИЋ
(литографија, 1841)

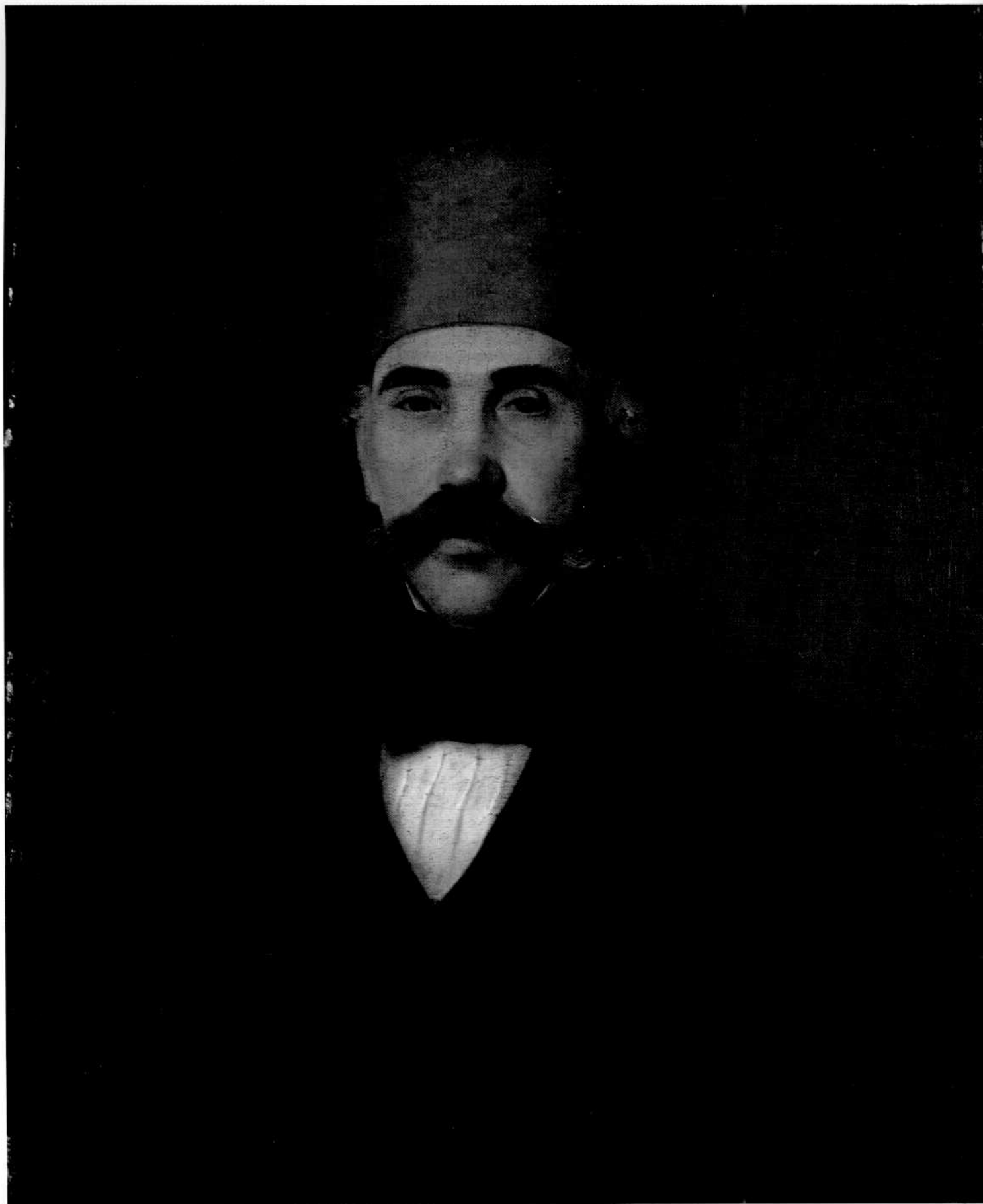
7 (10) ЕМИЛ ГРИМ (?)
(цртеж, 1844)

8 (11) УРОШ КНЕЖЕВИЋ (?)
(уље, 1846 ?)

9 (12) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(минијатура)

10 (13) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(уље из 40-тих година)

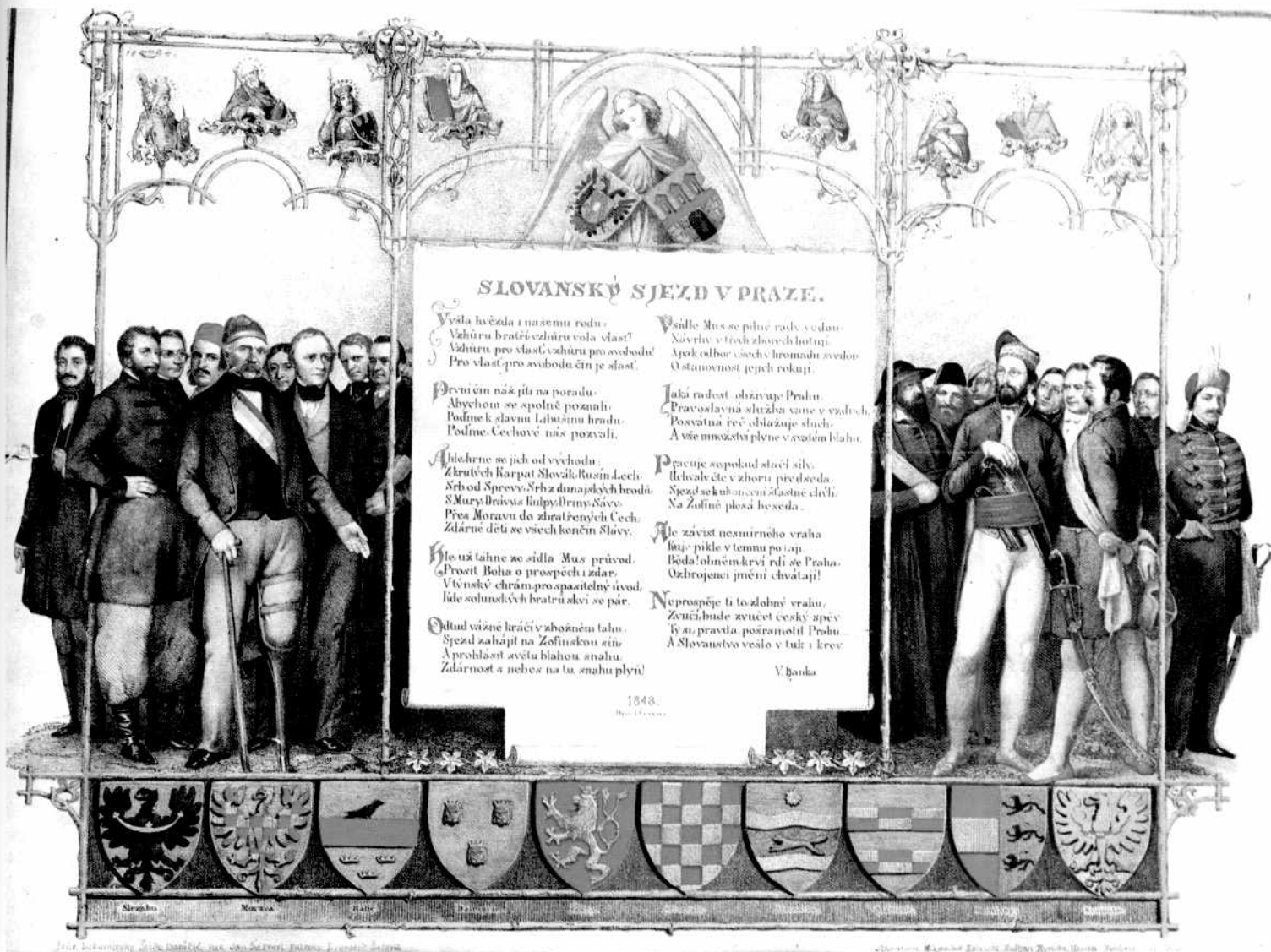
11 (14) ЕДВАРД БРАУМАН
(цртеж, 1847)

12 (15) АНАСТАС ЈОВАНОВИЋ
б) (литографија, 1848)

13 (16) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(силуета, 1848 ?)

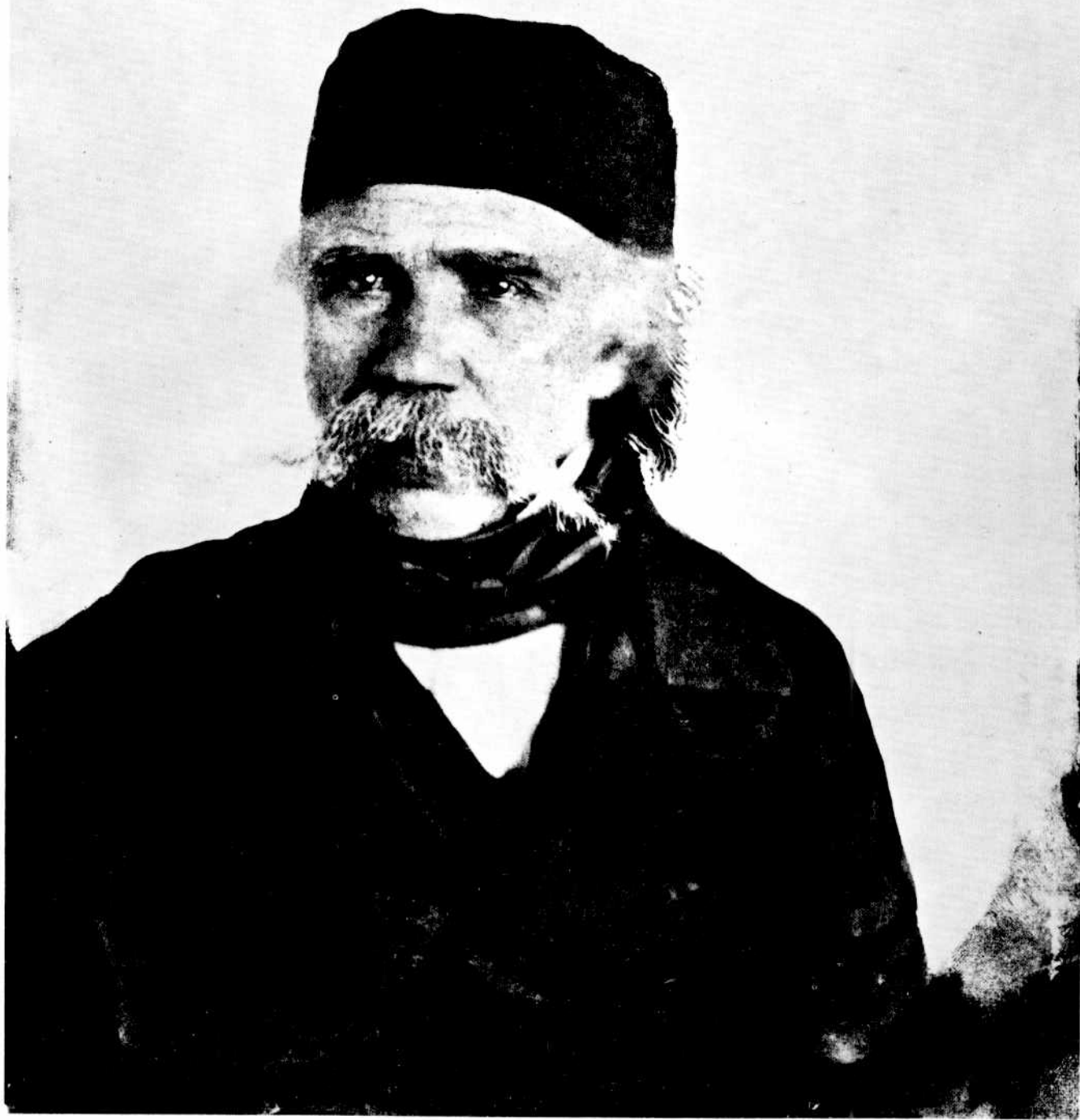

14 (17) ЈОЗЕФ ВОЈТЕХ ХЕЛИХ
(литографија, 1849)

15 (18a) АНАСТАС ЈОВАНОВИЋ
(талботипија из 40-тих година)

16 (18b) АНАСТАС ЈОВАНОВИЋ
(талботипија из 40-тих година)

17 (18в. г) АНАСТАС ЈОВАНОВИЋ
(галботипија из 40-тих година)

18 (19) ЕДУАРД КАЈЗЕР
(цртеж, 1850)

19 (18д) АНАСТАС ЈОВАНОВИЋ ?
(фотографија)

21 (24) J. Б. РОТМАЈЕР
(фотографија из 60-тих година)

36

22 (25) J. Б. РОТМАЈЕР
(60-те године)

23 (26) НЕПОЗНАТИ ФОТОГРАФ
(фотографија из 60-тих година)

25 (29a) МИНА КАРАЦИЋ-
ВУКОМАНОВИЋ
(репродукција цртежа, 1863)

26 (29б) МИНА КАРАЦИЋ-
ВУКОМАНОВИЋ
(цртеж из 60-тих година)

ВСТУПИЛИШТВО КРАЛ. И СЛОБ. ГЛАВНОГА ГРАДА ЗАГРЕБА

Вступилиште кр. и слоб. главнога града Загреба даје свима на његов обилазак, којима се има да је у својој средини дана 18. јуна 1861. године државне С. В. и обилазачи овога, истога кр. и слоб. главнога града

Вука Стефановића Карачића,

ога грађанима, кр. и слоб. главнога града Загреба даје свима на његов обилазак, којима се има да је у својој средини дана 18. јуна 1861. године државне С. В. и обилазачи овога, истога кр. и слоб. главнога града

погаснога грађанима

кр. и слоб. главнога града Загреба даје свима на његов обилазак, којима се има да је у својој средини дана 18. јуна 1861. године државне С. В. и обилазачи овога, истога кр. и слоб. главнога града

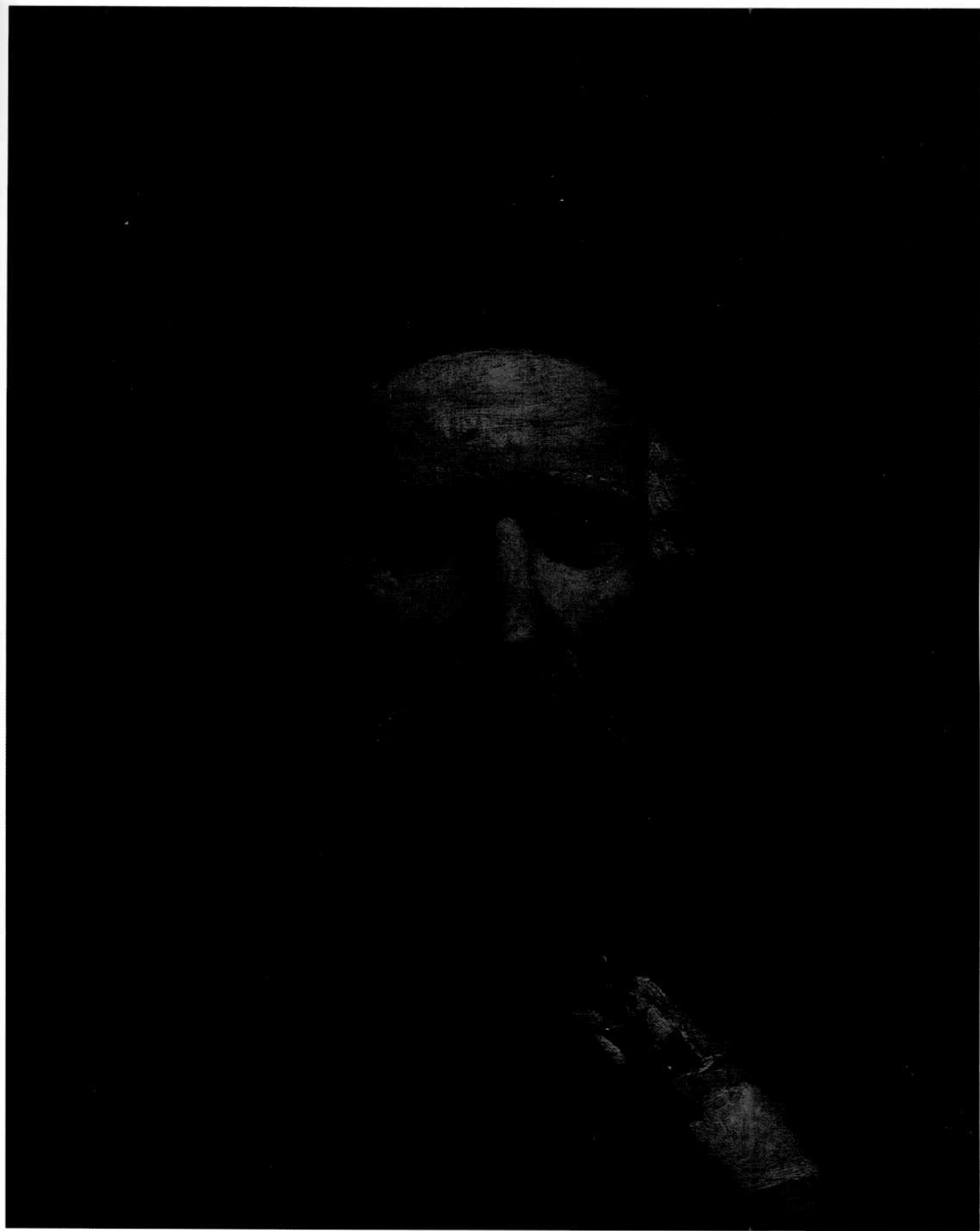
У Загребу дана 18. јуна 1861.

За Карачића: *Вука Стефановића Карачића*

За Загреба: *Вука Стефановића Карачића*

27 (23) ДРАГУТИН СТИПЕТИЋ
(цртеж. 1861)

28 (28) АКСЕНТИЈЕ МАРДИЋ
(уље, 1862 ?)

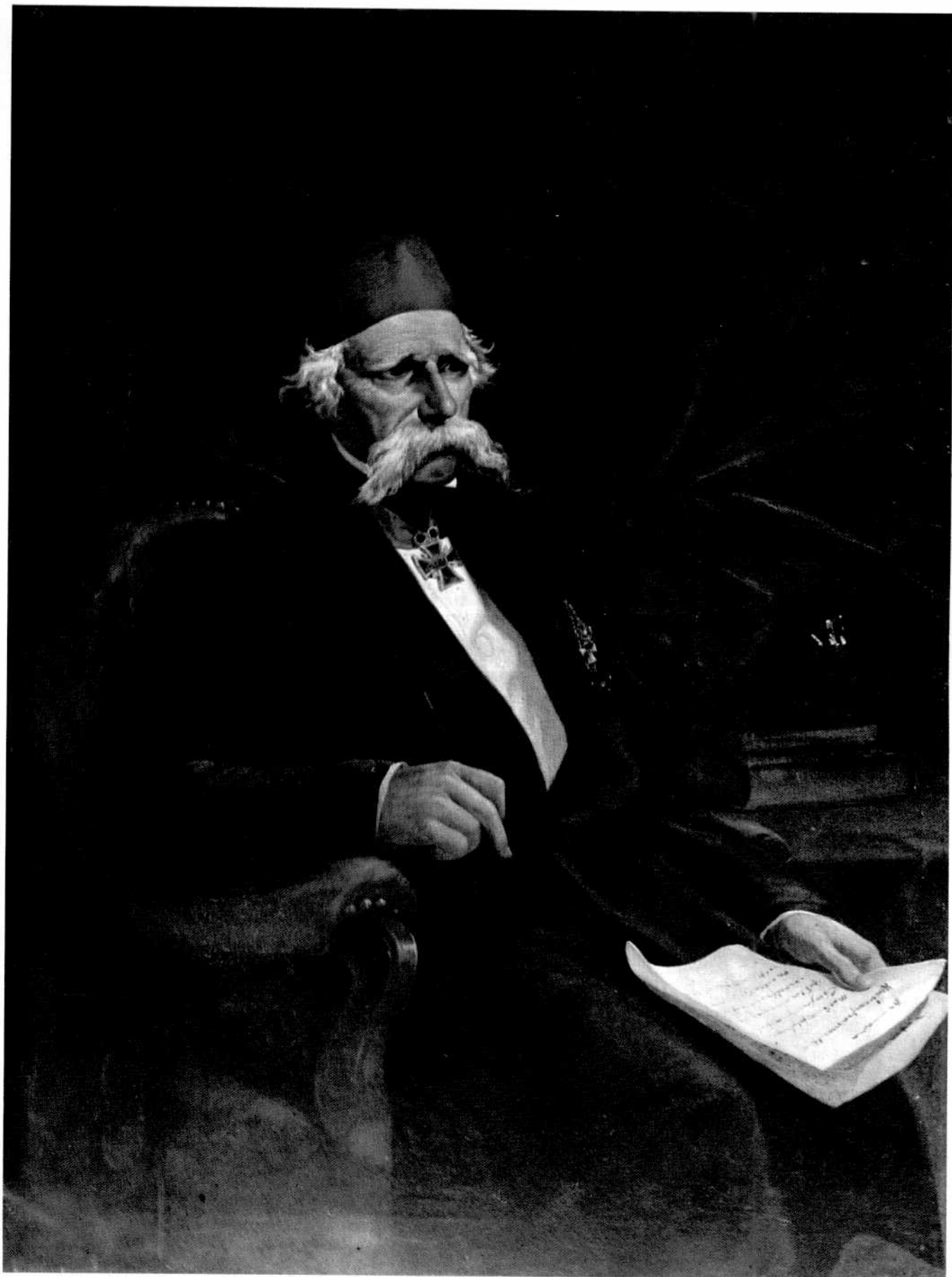
29 (30) УРОШ КНЕЖЕВИЋ
(уље, 1863)

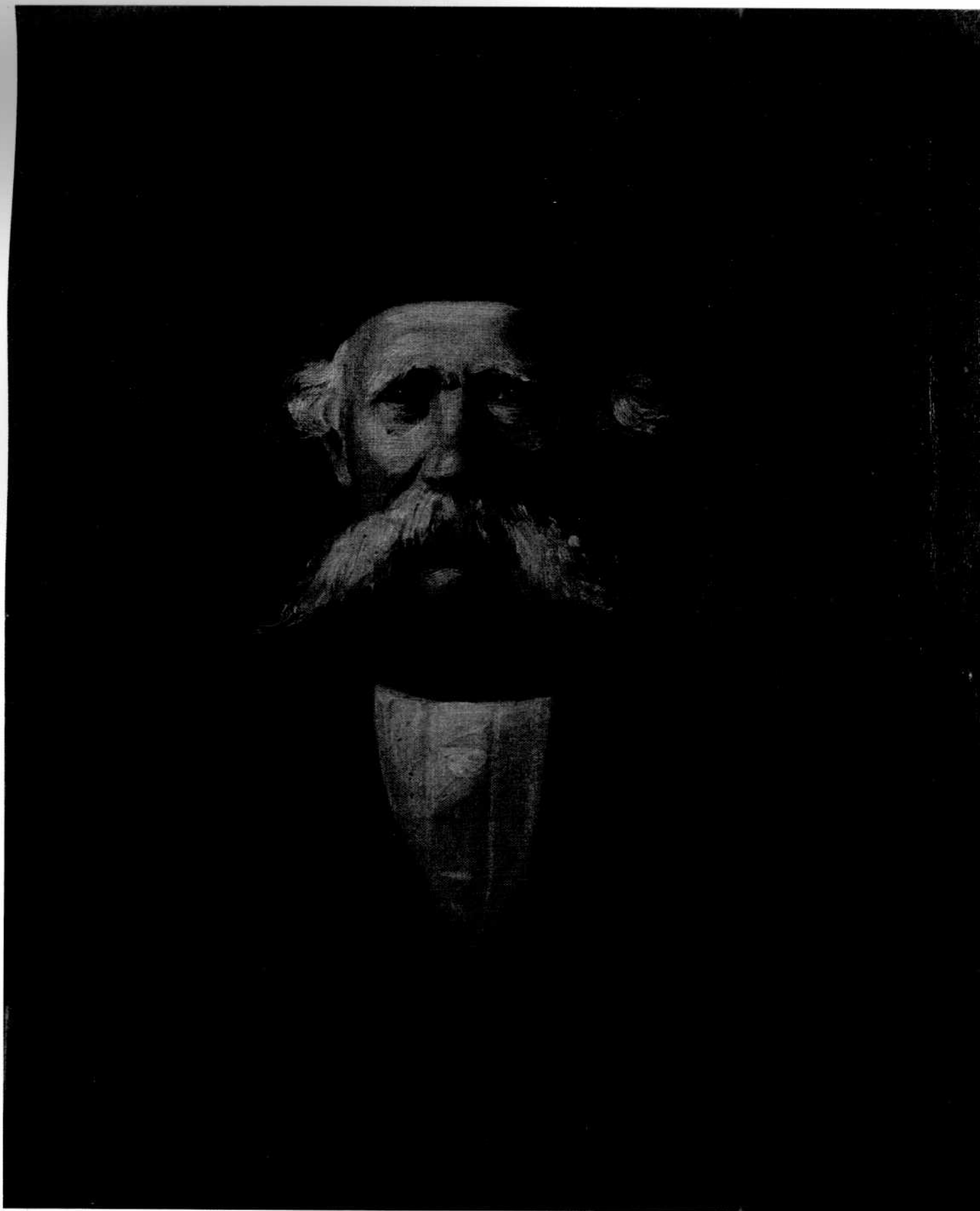

30 (31) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(дрворез из 60-тих година)

32 (33) ДИМИТРИЈЕ Г. ТИРОЛ
(уље, 1868)

33 (34) НОВАК РАДОНИЋ
(уље, 1873)

34 (35) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(дрворез)

35 (37) КАРЛ КУНДМАН
(попреје, 1886)

36 (38) ФЕРДИНАНД КИКЕРЕЦ
(литографија, 1888)

ТРИНА 26. ОКТОБРА

1787

1864

БЕЧ
† 26. Јануара

У СПОМЕН СТОГОДИШ

ЊИЦЕ

8. 10. СЕПТЕМБРА 1888 БЕОГРАД

37 (39) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(литографија, 1888)

38 (40а) ПЕТАР УБАВКИЋ
(попрсеје, 1889)

39 (42) ЂОРЂЕ ЈОВАНОВИЋ
(плакета, 1894)

40 (43) СТЕФАН ЈОВАНОВИЋ
(медаља, 1896)

41 (44) ПЕТАР АНИЧИЋ
(дрворез. 1897)

Вук Стефановић Караџић

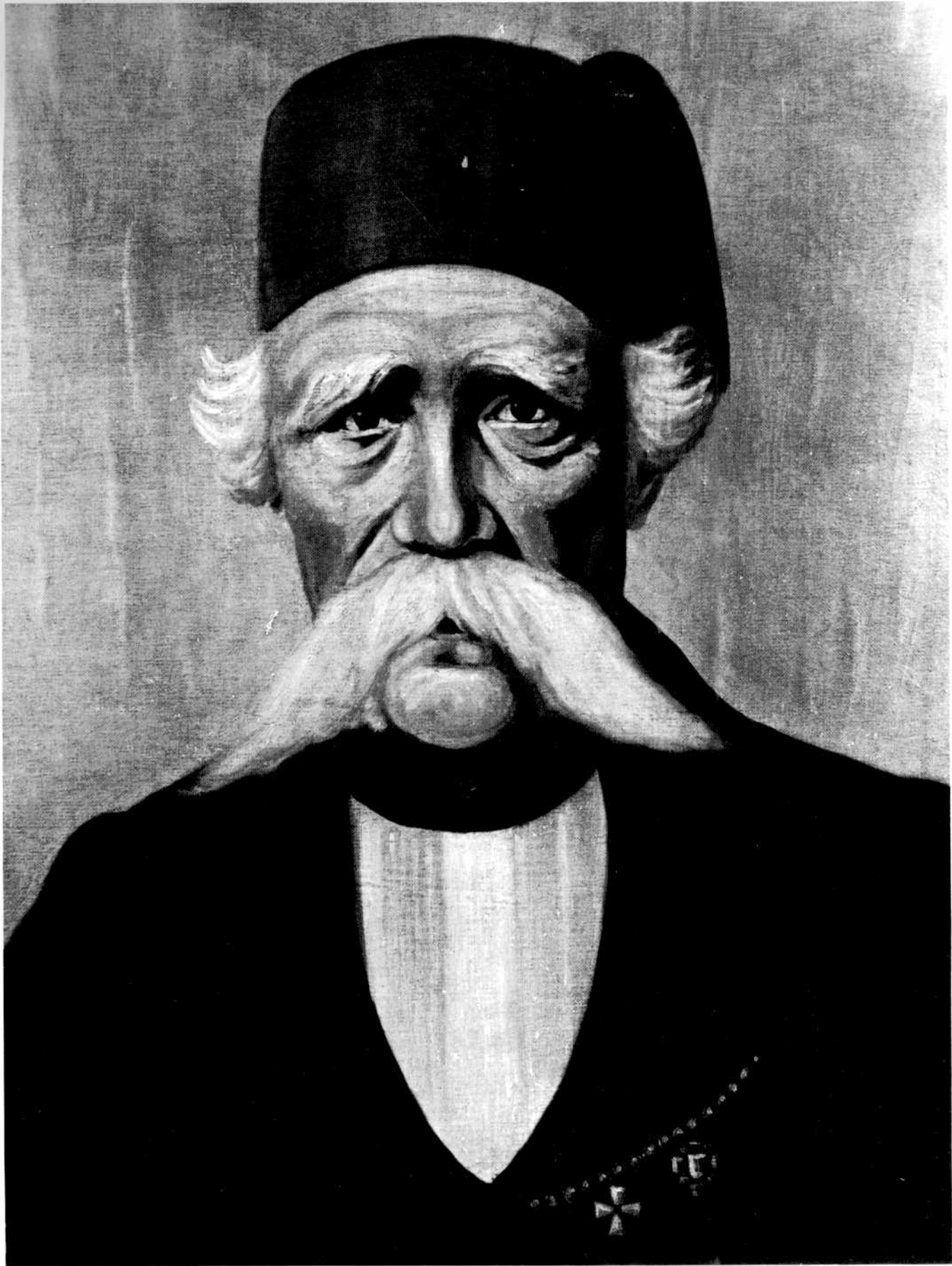
српски књижевник

р. 1787 • 1864

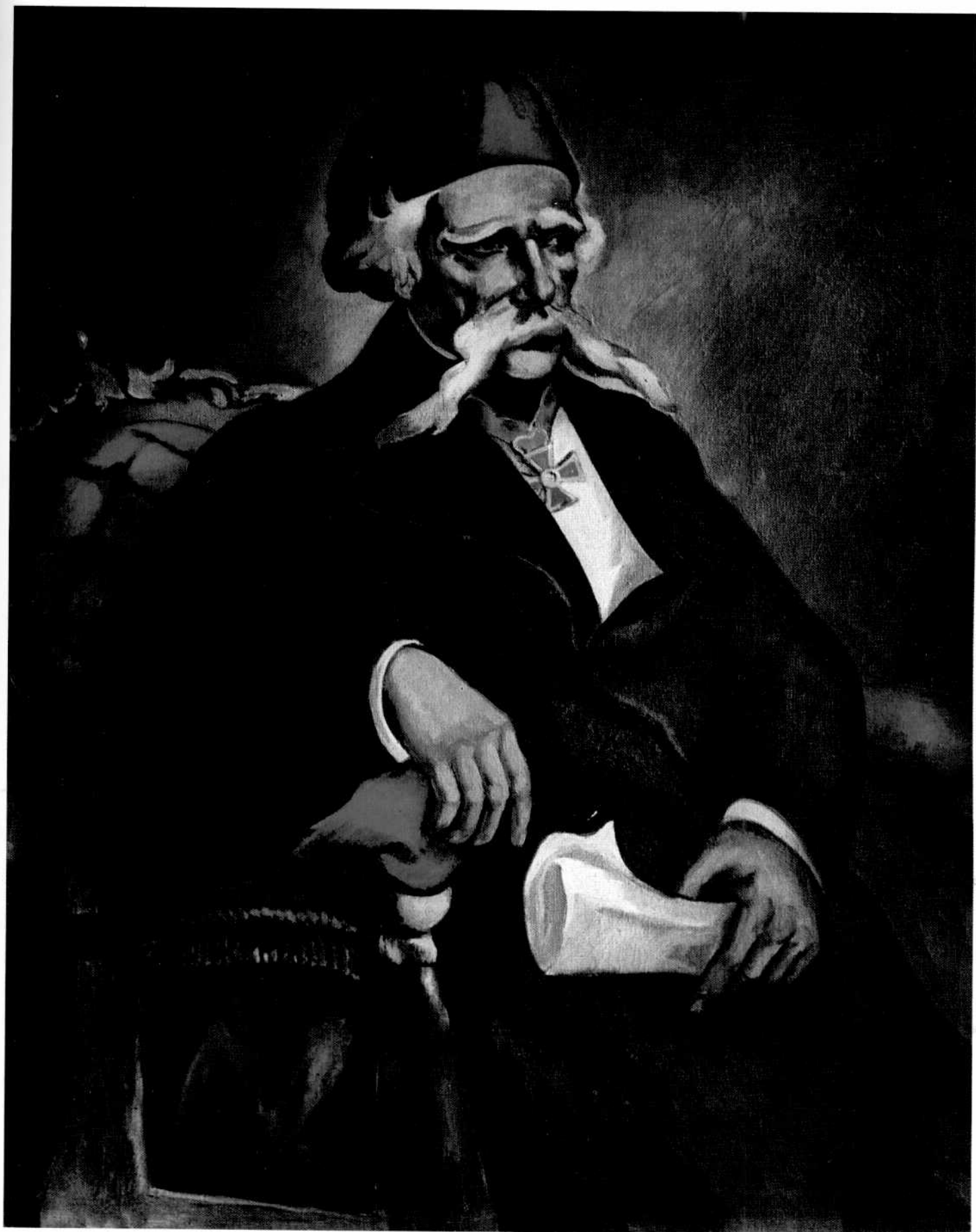

42 (45) МИЛАН БОРОЈЕВИЋ
(литографија око 1897)

43 (46) ПАЈА ЈОВАНОВИЋ
(уље, око 1898)

44 (48) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(уље с краја прошлог века)

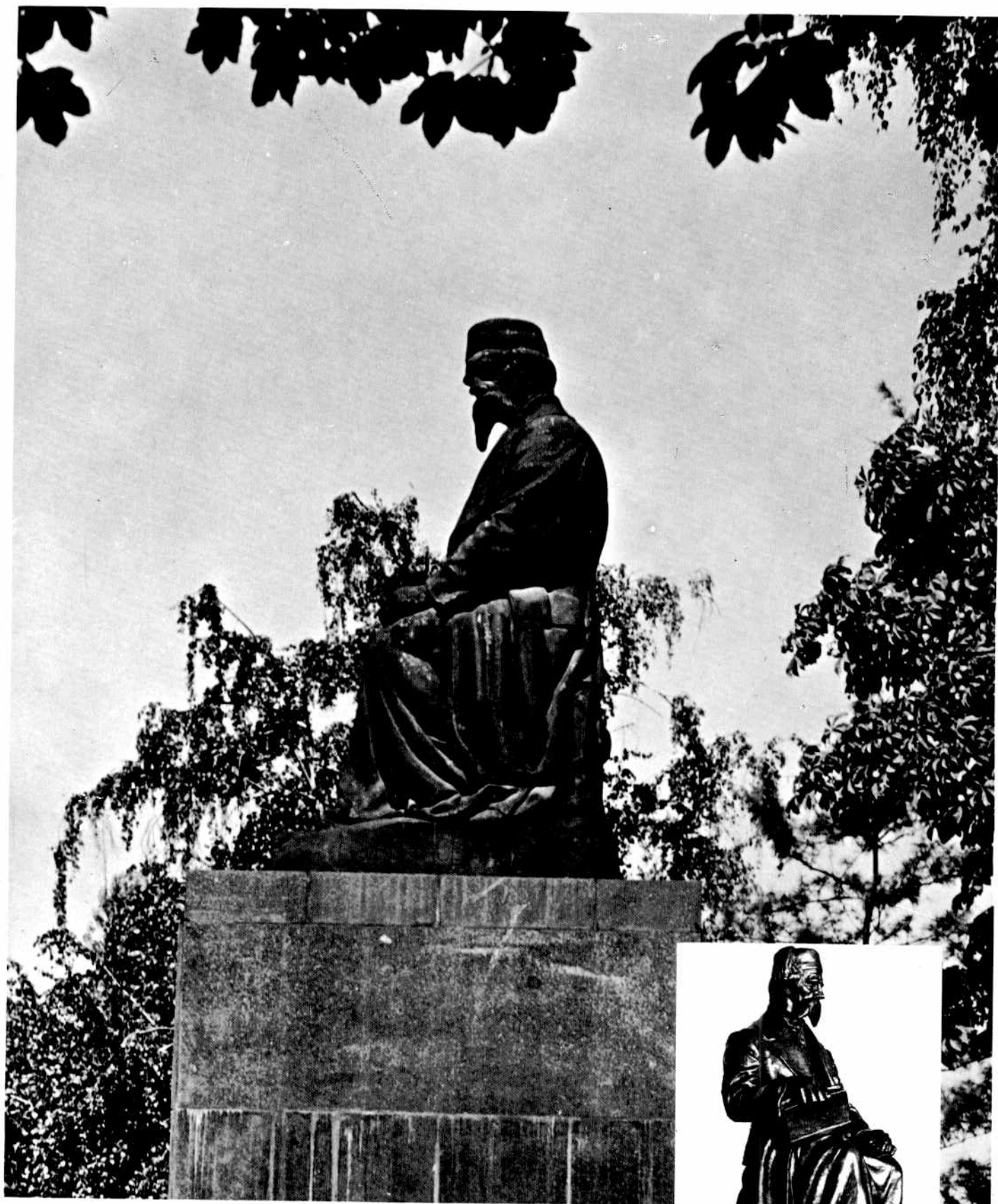

45 (53) ПЕТАР ДОБРОВИЋ
(уље, 1923)

46 (54) СИМЕОН РОКСАНДИЋ
(нацрт за споменик, 1928)

47 (55) ЂОРЂЕ ЈОВАНОВИЋ
(споменик, 1932)

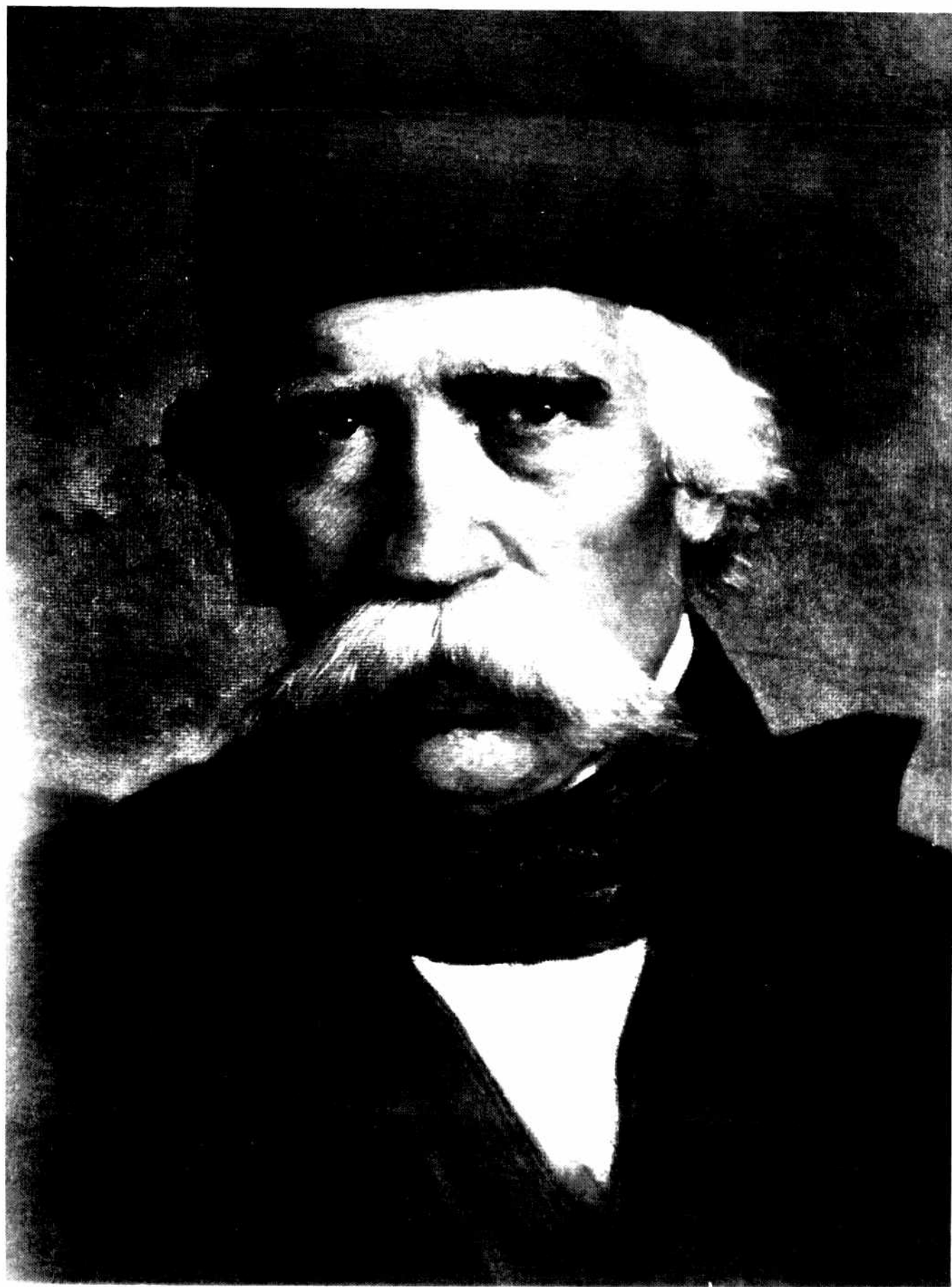

48 (56) УРОШ ПРЕДИЋ
(цртеж, 1934)

Бук Стел. Караџић

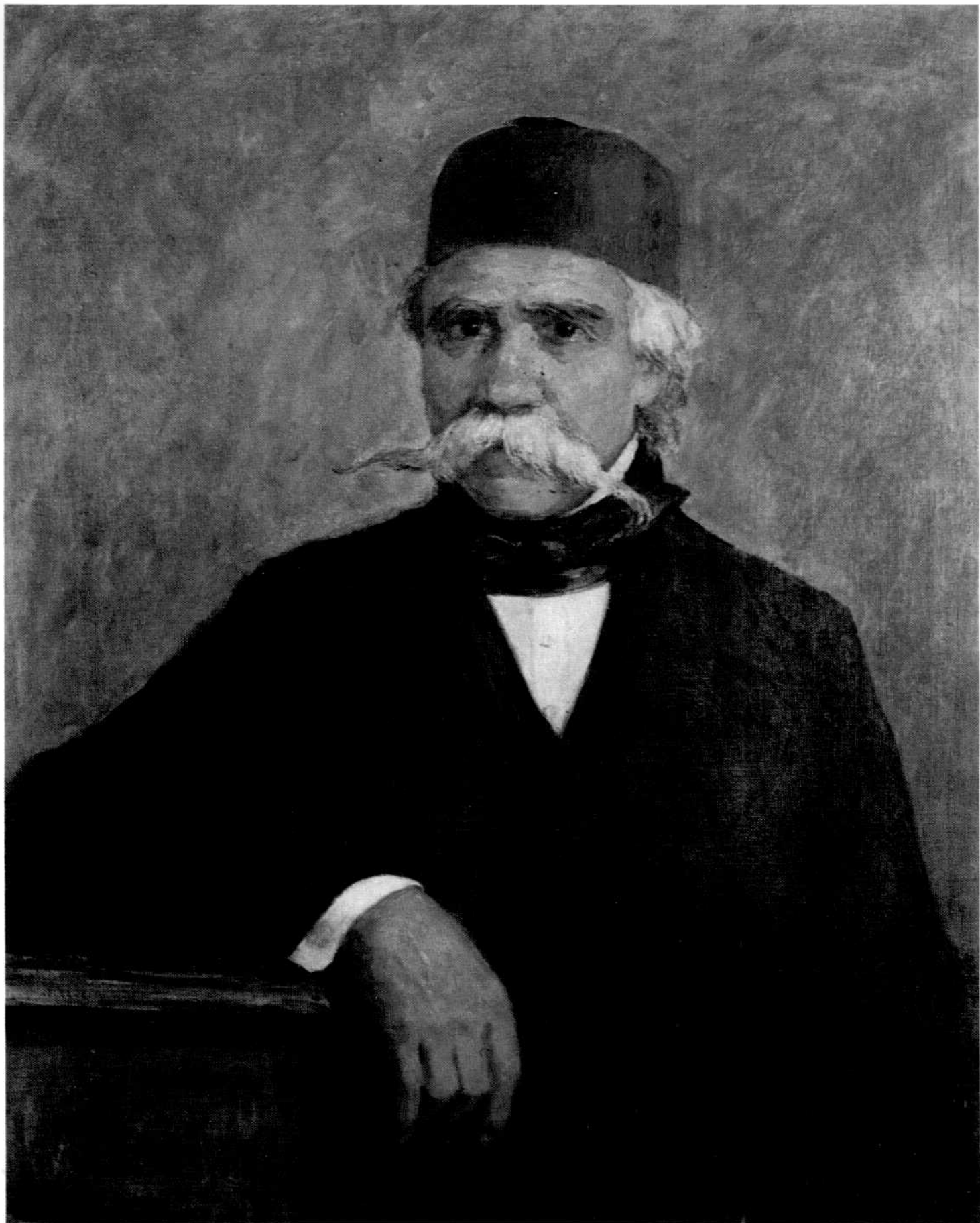
50 (59) ДУШАН ЈАНКОВИЋ
(цртеж, 1935)

51 (61) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(литографија око 1937)

52 (62) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(уље на зиду око 1937)

53 (64) БЕТА ВУКАНОВИЋ
(уље, 1938)

54 (65) МАРКО БРЕЖАНИН
(попрсеје, 1939)

55 (70) СТЕВАН БОДНАРОВ
(попрсеје, 1947)

56 (72)

ДРАГОСЛАВ СТОЈАНОВИЋ-СИП
(литографија, 1949)

57 (68) БОГДАН ШУПУТ
(цртеж, 1940)

VUK STEFANOVIĆ KARADŽIĆ

1787

1864

58 (79) БОЖИДАР ЈАКАЦ
(цртеж, 1963)

1864 · 1964

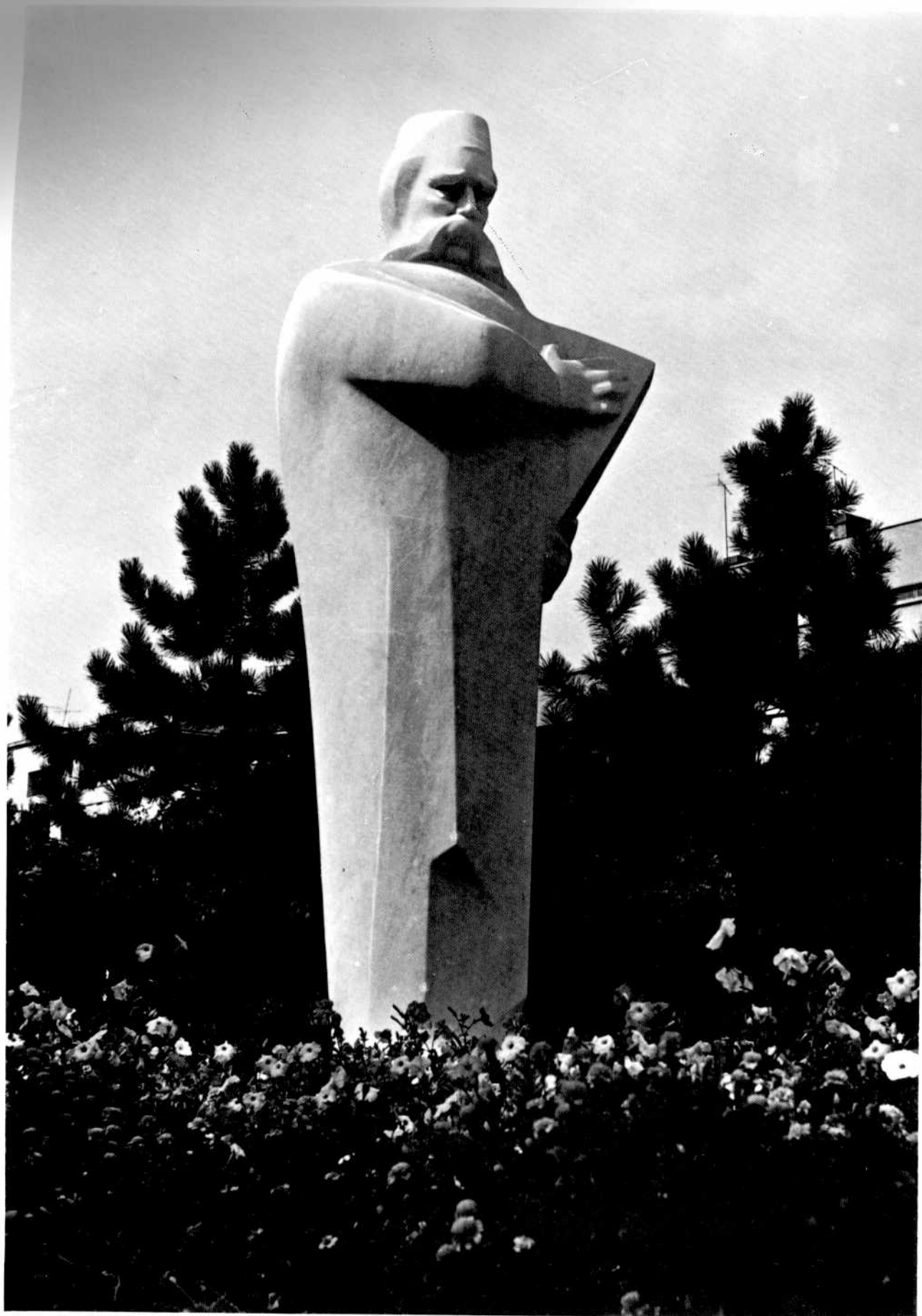
ВУКОВ САБОР

ТРШИЋ

20 СЕПТЕМБАР

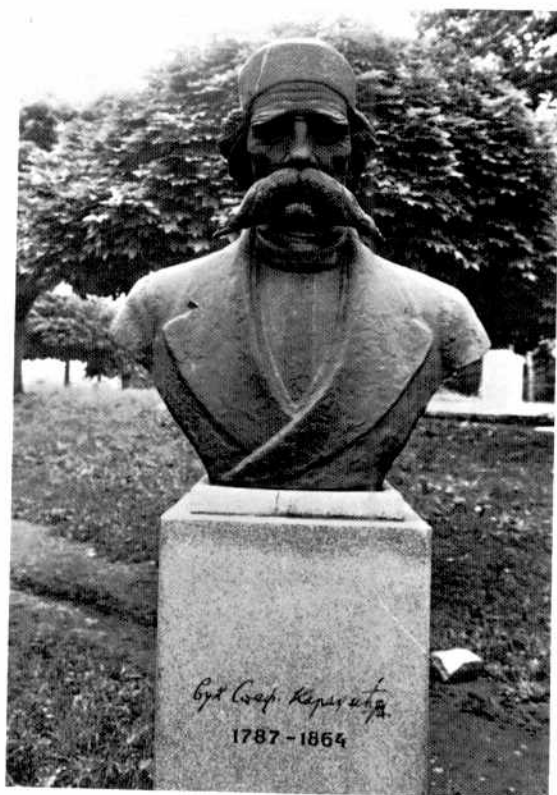
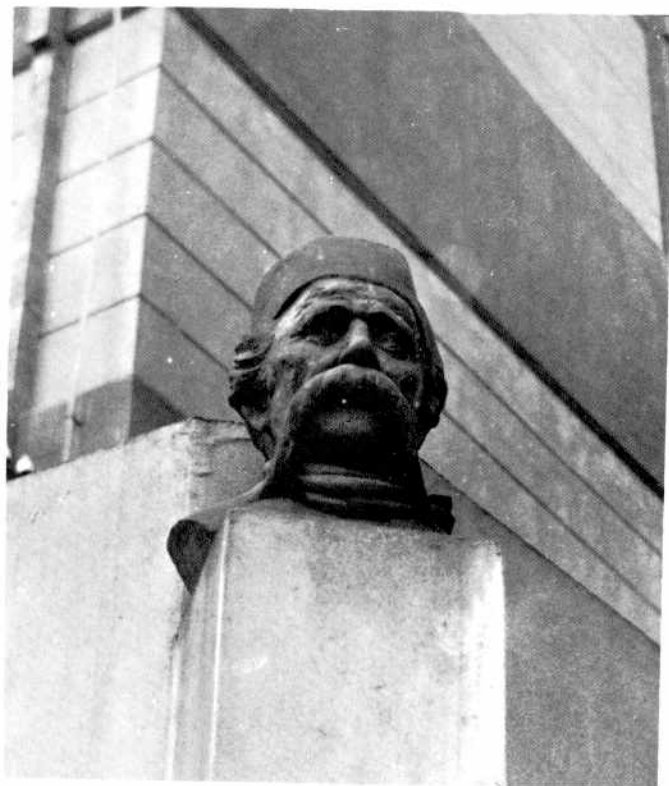

59 (90) ВЛАДИСЛАВ ЛАЛИЦКИ
(плакат, 1964)

60 (85) МИОДРАГ ЖИВКОВИЋ
(споменик, 1964)

61 (87) УРОШ КОСТИЋ
(попрсје, 1964)

62 (81) ДРАГАН ПАНИЋ
(биста, 1964)

63 (84) ФРАЊО М. ДИНЧИЋ-МЕЛЕГЕЛО
(плакета, 1964)

64 (95) СЛАВКА ПЕТРОВИЋ-СРЕДОВИЋ
(наградна плакета, 1964)

(значка »Тршић«, 1964)

65 (92, 112) НЕБОЛША МИТРИЋ
(наградна плакета, 1972)

67 (99) ДИМИТРИЈЕ ПАРАМЕНДИЋ
(попрсеје 1965)

68 (985) РАДОМИР А. СТЕВИЋ-РАС
(цртеж, 1964)

70 (96) БОЖИДАР СТАМЕНКОВИЋ
(биста, 1964)

69 (103) РАДОСЛАВ МИКЕТИЋ МУСА
(фигура у белом мермеру, 1967)

71 (117) СРЂАН КОВАЧЕВИЋ
(биста, 1974)

72 (119) ОСТОЈА ГОРДАНИЋ-БАЛКАНСКИ
(плакета, 1975)

73 (1225) МИРОЉУБ СТАМЕНКОВИЋ
(триптих, 1975)

74 (106) МИЋА ПОПОВИЋ
(liquitex на платну, 1970)

75 (125) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(уље)

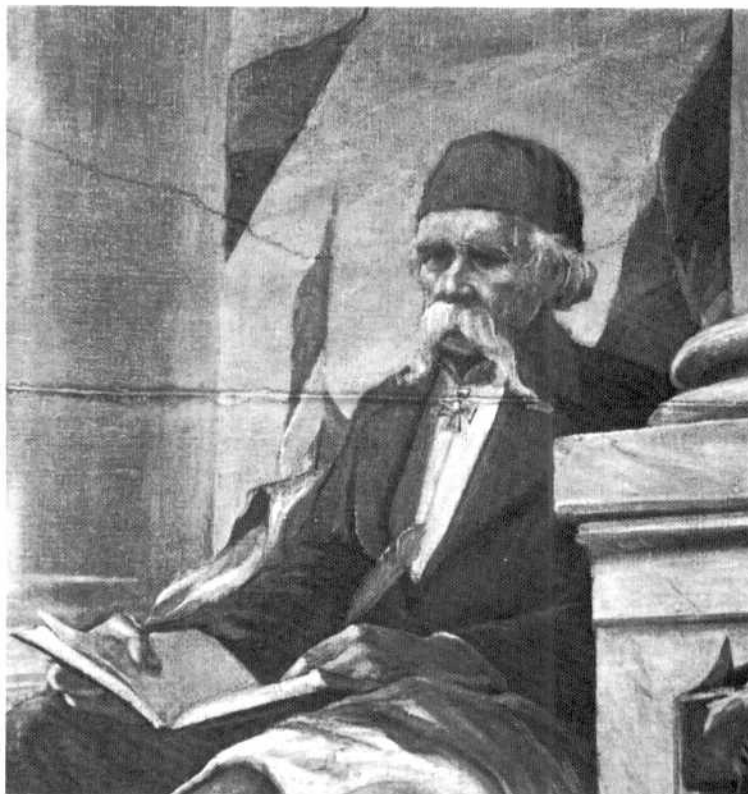

76 (49) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(цртеж с краја прошлог века)

77 (47) НЕПОЗНАТИ АУТОР
(уље с краја овог века)

78 (63) ЧАЛИЋ СТЕВАН
(уље, 1937)

ПОДАЦИ О ВУКОВИМ ПОРТРЕТИМА

1 ПАВЕЛ БУРКОВИЋ

уље на платну; 52,5 × 65,5

1816

Народни музеј (Београд), инв. бр. 1438

слика 1; *литература* 31, 33б, 35, 45, 86, 87, 90

2 НЕПОЗНАТИ АУТОР

минијатура на порцелану; 5 × 6,5

Вуков и Доситејев музеј, А₂/1484

сл. 2, 86

3 НЕПОЗНАТИ АУТОР

бакорез; 8 × 14,7

[натпис подно слике:] *Ерцеговац ијеба уз турске*

1823

Донето испред насловне стране Вукових Народних српских пјесама, књ. II, Лајпциг, 1823 (у неким примерцима I књиге, 1824, такође се налази поменути бакорез)

сл. 3; *лиш.* 46

4 ДИМИТРИЈЕ ЛАКАТАРИ (D. Laccatary)

уље на платну; 45 × 55

[На полеђини записано:] *Знаиној у роду нашег списатеља Србина Вука Стефановића Караџића дадо чрез молера Димитрија Лакатари Грка 8/20-га Нојемврија 1832, у мојој соби исшо онако ко ишио је изобразиши, Јосиф Милобуку у Пециши.*

[испод тога доцније дописано:] *Народној библиотеци на дар 18 марта 1860 од М. Милобука*

Вуков и Доситејев музеј, А/1

Репродуковано први пут у књизи Љуб. Стојановића *Живош и рад Вука Стеф. Караџића*, Београд, 1924 испред насловне стране (са снимком Вуковог потписа испод лика)

сл. 4; *лиш.* 34, 37, 86

5 АУГУСТ Ф. ЗЕЛБ (Selb)

цртеж; 13,5 × 14; загубљен

1838

По сачуваним подацима, то је »Попреје готово с лица цртано. Испод лика исписано је у пет редова ово: *Вуку Стеф. Караџићу, / скупише.љу српскије народније ијесама / српске ишметине. рјечника и обичаја списате.љу / млади срб.џи шријеситинци за сиомен.* Цртао кредом А. Зелб. Штампариа обележена је са Pr. Lit. Veneta. Лик мери 0,135 × 0,14 m, лист 0,308 × 0,224 m». (*Опис свбари из заосиавишине Вука Стеф. Караџића*, нав. дело, 163—164, под бр. 94).

лиш. 1, 2, 6, 31, 86

6 ДИМИТРИЈЕ АВРАМОВИЋ

уље на платну; 42 × 53

[запис на полеђини слике:] *Вук Караџић из природе младо Д. Аврамовић у Бечу 1840*

Народни музеј, 1

сл. 5; *лиш.* 85, 87, 91; вид. 118

7 ПАВЛЕ СИМИЋ

цртеж; загубљен

1840

По овом цртежу А. Јовановић израдио литографију (вид. бр. 9)

лиш. 86

8 НЕПОЗНАТИ АУТОР

попреје (»бушт«)

око 1840

бисту је поставио трићански трговац Крсто Манџука на брод који је назвао »Вук Караџић«

Податак из писама Димитрија Владисављевића Вуку, Трст, 8/20. IX и 14. XI 1840 (*Вукоба ирејиска*, IV, 440, 441).

лиш. 33г

9 АНАСТАС ЈОВАНОВИЋ

литографија; 26,9 × 36,1 (лик: 17,5 × 21,2)

1841

Музеј града Београда, инв. бр. А/88

Повијесни музеј Хрватске (Загреб),

3367-Г 267

Литографија рађена према цртежу Павла Симића (бр. 7)

сл. 6; *лиш.* 32, 33г, 33д, 52, 54, 86

10 ЕМИЛ ГРИМ (Grimm)

цртеж; 5,5 × 6,6

[запис десно испод лика:] *Berlin. / 1844.*

Музеј браће Грим у Каселу (Савезна Република Немачка), на примерку превода Вукове *Српске граматике* на немачки језик Репродуковано:

Политика, Београд, LXI/1964, бр. од 19. јануара, 19;

Архивска грађа о Вуку Караџићу. Приредио Др Голуб Добрашиновић. [Издао] Архив Србије, Београд, 1970, међу репродукцијама, стр. 2;

Vuk Stefanović Karadžić, *Kleine serbische Grammatik* [...].

Verlag Otto Sagner, München. Prosveta Verlag, Beograd,

на стр. [25]

сл. 7; *лиш.* 86, 88

11 УРОШ КНЕЖЕВИЋ (?)

уље на платну; 54,5 × 67,5

1846 (?)

Народни музеј, 1708

копија

Светислав Мандић

уље на платну; 58 × 71

такође мањи формат 23,5 × 31,5

1958;

репродукције:

Државна штампарија Краљевине Југославије, Београд 1938

у овалу испод кога је снимак Вуковог потписа *Вук Стеф. Караџић*

59 × 79,4 (лик: 49,9 - 55,6)

[издање] Галерија Српске академије наука и уметности (Београд) [1972]; 33 × 48,9 (лик: 29 × 39)

сл. 8; *лш*, 3, 31, 48, 86; вид. 75

12 НЕПОЗНАТИ АУТОР

минијатура на порцелану; 5 × 6,5

Вуков и Доситејев музеј, А₂/1485

сл. 9; *лш*, 86

13 НЕПОЗНАТИ АУТОР

уље на платну; 55 × 72

40-те године прошлог века

Вуков и Доситејев музеј, А/2

сл. 10; *лш*, 86

14 ЕДУАРД БРАУМАН

цртеж (Срби око певача); 33,4 × 24,8

[потпис:] *Gez. v. E. Braumann 1847*

Народни музеј (Београд), инв. гр[афике] 527

Прецртана копија истоименог рада Анастаса Јовановића (вид. Љубомир Дурковић-Јакшић, *Србљанско-црногорска сараџња (1850—1851)*, Посебна издања САНУ, књ. ССLXXII, Београд, 1957, 165—166)

сл. 11; вид. 15

15 АНАСТАС ЈОВАНОВИЋ

а) цртеж (Срби око певача)

1845

б) литографија; 45 × 65

1848

Музеј града Београда

власништво Љубомира Дурковића-Јакшића (Београд)

Штампана у Бечу

По њој је рађен и цртеж Едварда Браумана (1847), који се налази у Народном музеју (Београд); постоји и више репродукција, међу њима и у боји

сл. 12; вид. 14

16 НЕПОЗНАТИ АУТОР

силуета

1848 (?)

Музеј града Београда, оставина Анастаса Јовановића

сл. 13

17 ЈОЗЕФ ВОЈТЕХ ХЕЛИХ (Josef Vojtech Hellich)

литографија; 71,5 × 55,3

1849 [у горњем левом углу]

[Испод слике лево] *J. Hellich kres.*; [у средини] *Vydala Slovanská Lira v Praze*; [десно] *Tisk a Fr. Šira* [У горњем делу слике] ликови 9 светаци; [при дну] грбови: *Slezsko, Morava, Halič*.

Dalmacie, Čechy, Charvaty, Slavonsko, Vladimir, Korutany, Krainsko; [у средини, између тога, с леве и десне стране песме *Slovanský sjezd v Praze* од В. Ханке ликови учесника Словенског конгреса у Прагу 1848]; [Ljudevit] Štur; [Jerzy] Lubomirsky; [Vaclav] Štulc; [Djuro] Daničić; Vuk [Karadžić]; Jan Sv. Presl; [František] Palacky; [Dr. Jan] Dvoraček; [Pavel Josef] Šafarik; [десно:] [Pavle] Stamatović; [Olimpij] Miloradov; [Jindrich ili Hanuš] Kolovrat[-K rakovsky]; [Dragutin] Kušljan; [Josef Miloslav] Hurban; [Vaclav] Hanka; [Jan Norbert] Neuberk; [Karel Vlad.] Zap; [Drahotin] Villani [K. M.]

Оригинал — *Státní úsrední archiv (Prag)*

Литографија — Иван Табаковић (Београд)

Литографија у боји — Јован Ковачевић (Београд)

сл. 14; *лш*, 38, 86

18 АНАСТАС ЈОВАНОВИЋ

а) негатив талботипије; 15,8 × 20,5

крај 40-тих година прошлог века

Музеј града Београда, А-509

позитив копија истога; 17 × 21

Вуков и Доситејев музеј, А₂/1269

б) негатив талботипије; 15,8 × 20,5

Музеј града Београда, А-508

в) негатив талботипије

Музеј града Београда,

г) позитив копија талботипије; 8,5 × 13,5

Вуков и Доситејев музеј, А/383

д) фотографија према талботипији А. Јовановића (?); 12 × 16,3 (11,4 × 14,1)

Вуков и Доситејев музеј, А₂/1271

сл. 15, 16, 17 и 19; *лш*, 52

19 ЕДУАРД КАЈЗЕР (Eduard Kayser)

цртеж оловком на хамеру; 22,2 × 28

[потпис у доњем десном углу:] *E. Kayser 1850*; [на полеђини Вуков потпис ћирилицом и латиницом] *Вук Стеф. Караџић [и] Вук Steph. Karadschitsch*

Народни музеј, графика 803

сл. 18; *лш*, 86

20 СТЕВА ТОДОРОВИЋ

»Гуслар« (међу слушаоцима Вук и Бранко Радичевић).

Власништво Михаила Федоровича Рајевског, протојереја при руском посланству у Бечу средином прошлог века

лш, 29, 44

21 ЂУРА ЈАКШИЋ

Он је, по речима Вељка Петровића у једној зајечарској кафани направио Вуков портрет (Вељко Петровић и Милан Кашанин, *Српска уметност у Војводини од доба десноша до Уједињења*, Нови Сад, Матица српска, 1927, 114).

лш, 36, 86

22 Ф. Д. ПОМЕР (Pommer)

фотографија; 6,1 × 9,9 (5,2 × 8,8)

1861

Вуков и Доситејев музеј, А/375

[На полеђини у орнаментичкој:] *Fotografija | od | F. D. Pommer-a | u | Zagrebu |* [при дну:] *Gornji varoš viečnicka ulica br. 10*.

сл. 20

23 ДРАГУТИН СТИПЕТИЋ

цртеж; 3,8 × 5,4

1861

Вуков и Доситејев музеј, В/156

Вуков лик у доњем десном углу дипломе коју је он добио од Заступништва Краљ[евског] и слоб[одног] града Загреб приликом избора за почасног грађанина града Загреб 16/4 рујна 1861. [У доњем левом углу:] *D. Stipetićih писца и писао*
сл. 27; *лиш.* 89

24. Ј. Б. РОТМАЈЕР (Rottmayer)

фотографија; 6,2 × 10,4 (5,9 × 8,6)

с почетка 60-тих година прошлог века

Вуков и Доситејев музеј, А/374

[Подно фотографије штампано:] *J. B. Rottmayer | Wien;* [на полеђини:] *J. B. Rottmayer | fotograf | Wieden | Mayerhofgasse | No 9 | Wien* са сликом фотоапарата и патуљка који држи једном руком фотоапарат а другом лист с поменутиим текстом
сл. 21

25 Ј. Б. РОТМАЈЕР (Rottmayer)

фотографија (Вук са женом); 6,8 × 9,5 (6,1 × 9,1)

око 1860

[На полеђини штампано:] *J. B. Rottmayer | Photograph | alte Wieden, Mayerhofgasse No 9 | Wien*

Вуков и Доситејев музеј, А/373

сл. 22

26 НЕПОЗНАТИ ФОТОГРАФ

репродукција

почетак 60-тих година

Вуков и Доситејев музеј,

сл. 23; *лиш.* 53

27 НЕПОЗНАТИ ФОТОГРАФ

репродукција

почетак 60-тих година

Вуков и Доситејев музеј

сл. 24

28 АКСЕНТИЈЕ МАРОДИЋ

уље на платну; 42 × 52

1862 (?)

Вуков и Доситејев музеј, А/301

сл. 28; *лиш.* 86; вид. 97

29 МИНА КАРАЦИЋ-ВУКОМАНОВИЋ

а) цртеж кредом; 44 × 59

»Скица с лица снимљеног попреја; цртана на жућкастој хартији белом, црном и црвеном кредом . . . Десно испод цртежа чита се црном кредом записано: *Dessiné par Mina Voucomanovitch Karadjitch 1863*«.

Народни музеј — загубљено

б) цртеж Вукове главе

Архив Српске академије наука и уметности. 8552/192 — загубљено. Репродуковано у листу »Борба«, Београд, XII/1947, бр. 208 (2. септембар), 2.

сл. 25, 26; *лиш.* 4, 31, 86, 92, 95, 98, 101

30 УРОШ КНЕЖЕВИЋ

уље на платну; 69 × 85

[На полеђини написано кичицом и црном бојом:] *Лик Вука Сцеф. Караџића | мољбао | Урош Кнежевић живописац | на*

гар | њњовом, од кхери Мине, унуку | Јанку Вукомановићу, Рудничанину | у Бечу 1863. год.

Народни музеј, 1468

сл. 29; *лиш.* 31, 86, 102

31 НЕПОЗНАТИ АУТОР

дрворез

1864

репродукције:

Glasonoša, Karlovac, IV/1864, br. 12 (14. ožujak); »Slavische Blätter«, Wien, I/1865, Nr 3—4, 144—145; Стражилово, Нови Сад, IV/1888, бр. 36 (18. септембра), 561

сл. 30

32 ЈОЗЕФ КРИХУБЕР (Josef Kriehuber)

литографија; 22,5 × 42 (лик: 24 × 29,5)

[потпис лево ниже: *Kriehuber 865*; десно — име штампара] *Jos. Stoafs*; [испод лика — снимак Вуковог потписа] *Vuk Scef. Караџић*; [у доњем десном углу:] *Издање »Зора«*

Архив СР Хрватске (Загреб),

Графичка збирка, бр. 360

Фотокопија литографије; 6,2 × 10,3 (лик: 5,8 × 9,5)

Вуков и Доситејев музеј, А/87 и 743

Подаци о литографији према *Опису сивари из заосиавишине Вука Сцеф. Караџића*, нав. дело, 20 (бр. 20)

сл. 31; *лиш.* 31

33 ДИМИТРИЈЕ Г. ТИРОЛ

уље на платну; 102 × 136,5

[натпис на полеђини слике:] *Насликао ДВ Тирол у Бечу год. 1868.*

Модерна галерија (Загреб), 152

Једна копија у Одеси (СССР)

1871

сл. 32; *лиш.* 33в, 51

34 НОВАК РАДОНИЋ

уље на платну; 52,5 × 62,5

1873

Матица српска (Нови Сад), инв. бр. 407

репродукција

Андре Гавриловић, [у књизи] *Знаменисти Срби XIX века* [Загреб, 1901] 28,8 × 37,1 (лик: 14,8 × 19,1)

[испод лика:] *Вук Сцеф. Караџић*

сл. 33; *лиш.* 28

35 НЕПОЗНАТИ АУТОР

дрворез; 11,8 × 13,8

[потпис при дну:] *X. A. v. P. B.*; [десно укосом:] *S W Frey*

Објављено у »Српској зори«, Беч, III/1878, св. 1 (јануар), 12.

сл. 34; *лиш.* 6

36 НЕПОЗНАТИ АУТОР

»ситнопис« (минијатура)

1885

загубљено

лиш. 8

37 КАРЛ КУНДМАН (Carl Kundmann)

глава у гипсу; 29

1886

Вуков и Доситејев музеј, А/190

попреје у гипсу с постољем; 75

Основна школа »Вук Караџић«, Београд, Таковска 15

попреје у бронзи с постољем; 75

[натпис:] Вук Караџић; [запис на металној плочици при дну постоља:] Број 1 / Т. Везилић Суроб и С. Јовановић издгавоци српске галерије њосмртних мужеба / Беч 1886; [на полеђини, на металној плочици:] Број 1 / Право умножавања задржава сл. 35; *лш.* 9, 10, 11

38 ФЕРДИНАНД-ФЕРДО КИКЕРЕЦ (Quiquerez)

литографија; 61,5 × 89 (лик: 47 × 68)
1888

[потпис при дну:] F. Quiquerez; [подно слике:] *Израђено у ашељеу Ј. Хајини-а у Бечу. Сва права иридужана. Наклада и власништво Кочонде и Николина у Загребу.* [испод тога:] *На дан прославе синодонишнице ВУКА СТЕФ. КАРАЏИЋА.*
Вуков и Доситејев музеј, А/195
сл. 36; *лш.* 12, 13, 14

39 НЕПОЗНАТИ АУТОР

литографија; 32,8 × 40,1

[потпис лево, нечитак:] Т Оз (?)

1888

Вуков лик окружен лаворовим венцем на чијим су листовима исписани називи Вукових дела; [изнад лика:] *Тришћ 26. октобра 1787;* [испод лика снимак Вуковог потписа и 1864 Беч и текст *У сиомен синодонишнице 8. 10. септембра 1888 Београд;* [при дну лево:] *Фотодушор, радионица Главног генералштаба;* [десно:] *Издање »Српске речи«*
Репродукција Крихуберове литографије
Вуков и Доситејев музеј, А₂/118
сл. 37

40 ПЕТАР УБАВКИЋ

а) попрсе у мермеру; 91

[потпис на позадини постоља:] *П. Убавкић Рим 1889*

Народни музеј, 99

рађено по наруџбини Музеја и откупљено за 4000 дин.

б) гипсани модел »колосалног попрсеја«; 116

Основна школа »Вук Караџић« (Београд), својевремено био у Министарству просвете

Излаган на Светској изложби у Паризу 1889

сл. 38; *лш.* 16, 97

41 ПЕТАР УБАВКИЋ

попрсе у бронзи; 116

[у левом углу постоља:] *П. Убавкић 1890* [? — година нечитка]

Историјски музеј Србије

лш. 96

42 ЂОРЂЕ ЈОВАНОВИЋ

а) плакета у мермеру; 23 × 27 (у овалу)

[потпис при дну:] *Ђ. Ј. Париз 1894;* [натпис:] *Српске народне умовборине*

Републички секретаријат за културу СР Србије (Београд) (у соби 3 на VII спрату)

б) плакета у бронзи; 23 × 27 (у овалу)

[потпис при дну:] *Ђ. Ј. Париз 1894;* [натпис:] *Српске народне умовборине*

Вуков и Доситејев музеј, А/365₂

сл. 39

43 СТЕФАН ЏОНСОН (Stefan Johnson)

медаља од ливеног алуминијума с ушницом; ∅ 2,7

аверс: Вуково попрсе спреда, три четврти надесно; подно њега пише: *Вук Стеф. Караџић;* реверс: [у пољу натпис:]

Ошаци српске књижевности р. 1787—1864
1896

Народни музеј (Београд), М. С. 322

сл. 40; *лш.* 19, 84

44 ПЕТАР АНИЧИЋ

дрворез; 47 × 61,3 (лик: 30,1 × 38)

[запис у доњем десном углу:] *Дрворез. П. Аничић / у Лајпцигу;*

[лево:] *Право умножавања се забрањује;* [ниже снимак Вуковог својеручног потписа:] *Вук Стеф. Караџић*

1897

Вуков и Доситејев музеј, А/413

Галерија Матице српске, инв. бр. 1637

сл. 41; *лш.* 21, 22, 23, 24, 93

45 МИЛАН БОРОЈЕВИЋ

литографија; 31,5 × 41,5

[потпис при дну лево:] *М. Боројевић;* [испод лика:] *Вук Стефановић Караџић / српски књижевник / р. 1787 + 1864;* [при самом дну:] *рађено у кр. ул. умјешто обр. школи*

Око 1897

Вуков и Доситејев музеј, А/112

сл. 42; *лш.* 30

46 ПАЈА ЈОВАНОВИЋ

Апотеоза Вуку

уље на платну; 45 × 61

1898 (?)

[потпис у доњем десном углу:] П. Ј.

Власништво Јелене Паламарчук (Нови Сад)

сл. 43; *лш.* 27, 49

47 НЕПОЗНАТИ АУТОР

уље на платну; 44 × 57

с краја прошлог века (?)

Шабачка народна књижница и читаоница (слику набавио Живорад-Жика Поповић); Народни музеј Шапца преузео после овог рата, инв. бр. 288/Г-24

сл. 77

48 НЕПОЗНАТИ АУТОР

уље на платну; 58 × 82,5

с краја прошлог или почетка овог века

Дечје одељење Градске библиотеке у Панчеву, неинвентарисано

сл. 44

49 НЕПОЗНАТИ АУТОР

цртеж на картону; 24 × 32

крај прошлог или почетак овог века (?) [потпис:] М Ј (?)

[? нечитко] композиција: Вук и гуслар, а око њих слушаоци;

[у горњем левом углу:] Вук (у овалу)

Вуков и Доситејев музеј, А/235

сл. 76

50 ЂОРЂЕ ЈОВАНОВИЋ

попрсе у бронзи; 100

[потпис:] *Јовановић 1906.*

Гимназија у Ваљеву (данас гимназија »Владимир Иљич-Ленин«), на фасади здања, заједно с попрсејима Доситеја Обрадовића и Љубомира Ненадовића

Постављено после отварања нове зграде (22. X 1906)

51 ПЕТАР УБАВКИЋ

попрсе у бронзи; 106

1907

VIII београдска (негдашња Трећа мушка) гимназија, Његошева 15. Београд (попрсеје, заједно с попрсејима Доситеја Обрадовића и Јосифа Панчића постављено на фасади гимназијског здања)

52 СИМЕОН РОКСАНДИЋ

»Пројект за споменик Вуку Караџићу« у мермеру
1920

Народни музеј [?] (сарадник Музеја оспорава постојање »Пројекта« у њиховим фондовима)

Подаци по чланку Зоре Симић-Миловановић *Симеон Роксандић (1874—1943)*. Годишњак града Београда, књ. IX—X, 1962—1963, 465. Према њеним речима, споменик је »монументално замисљен и изведен. Он је третиран сасвим академски. Али му можда лик не одговара народној машти како га је створила«. *лиш.* 61

53 ПЕТАР ДОБРОВИЋ

уље на платну; 98 × 120

[потпис десно од лика, у средини:] *П. Добровић 923*

Ректорат Београдског универзитета, у свечаној сали
сл. 45

54 СИМЕОН РОКСАНДИЋ

статуета у гипсу (Вук у седећем положају); 57 (фигура: 40)

[потпис, спреда на постољу:] *С. Р. 1928*

Музеј града Београда, У 632

сл. 46

55 БОРЂЕ ЈОВАНОВИЋ

а) фигура у бронзи; 113

[потпис лево при дну:] *Ђ. Ј. 1932*

Српска академија наука и уметности (Београд) испред свечане сале

Српска књижевна задруга (Београд), у књижари (патинирани гипс)

Галерија Матице српске (Нови Сад), инв. бр. 429 (патинирани гипс)

Културно-уметничко друштво »Караџић« у Лозници (патинирани гипс). [Подно фигуре написано:] *Дому оца српске културе дар О. Је и Свештомира М. Вићеншијевића књигобође Српске краљевске академије*

б) споменик у бронзи; 300 (с постољем 725)

[натпис спреда на постољу:] *Српски народ Вуку*

Београд, на окрајку парка где се стичу Булевар револуције и Рузвелтова улица

Споменик поставила Београдска општина 7. XI 1937

сл. 47; *лиш.* 39, 40, 41, 42, 47, 59, 62

56 УРОШ ПРЕДИЋ

цртеж кредом; 24 × 31

[потпис десно ниже:] *28 VII 34 / УП.*

власништво Јелене Поповић (Београд)

сл. 48; *лиш.* 96

57 УРОШ ПРЕДИЋ

уље на платну; 76,2 × 91,4

1934

Универзитет у Питсбургу (САД), у југословенској сали

сл. 49; *лиш.* 96

58 МАРКО БРЕЖАНИН

глава у патинираном гипсу; 20

[натпис спреда:] *Вук*; [потпис са стране:] *1935 / М. Брежанин*
Вуков и Доситејево музеј, А/381

59 ДУШАН ЈАНКОВИЋ

цртеж-репродукција; 18 × 22,8

[испод лика снимак Вуковог потписа:] *Вук Стеф. Караџић*
1935

Донето у књизи Немушти језик. Државна штампарија Краљевине Југославије Београд 1935, испред насловне стране. На крају књиге: Ову причу под насловом Немушти језик из збирке Народних приповедака Стеф. Караџића опремио је и илустровао Душан Јанковић а отштампала у 6.000 примерака Државна штампарија Краљевине Југославије у Београду 1 децембра 1935 године.

Вуков портрет у зеленој боји

сл. 50

60 НЕПОЗНАТИ АУТОР

репродукција; 9,9 × 12,5

око 1937

[снимак Вуковог потписа испод лика:] *Вук Стеф. Караџић*

Донето у књизи Вукових *Српских народних приповедака*, четврто државно издање, Београд, 1937, испред насловне стране и стране пре ње

61 НЕПОЗНАТИ АУТОР

литографија у боји; 50 × 67,8 (лик: 33 × 44,2)

[натпис испод лика:] *Вук Караџић*

[десно] Амблем издавача »Народног дела« српски грб и отворена књига на којој пише: *Држава иочува на ирочешини*; подно тога у полукругу: *Народно дело*

око 1937

Вуков и Доситејево музеј, А/670

сл. 51; вид. 71

62 НЕПОЗНАТИ АУТОР

уље на лепену од плете и малтера са гипсаном подлогом; 74,3 × 94

око 1937

Основна школа у Остојићеву (пренето из зграде Поште у којој је некад било Српско културно друштво)

сл. 52; *лиш.* 66

63 СТЕВАН ЧАЛИЋ

уље на платну; 400 × 245

1937

Интернат Учитељске школе у Шапцу; Народни музеј Шапца преузео слику 1957, инв. бр. 1080/Г-168

На слици су представљени »Великани Подриња или слава Подриња«, међу којима и Вук

сл. 78

64 БЕТА ВУКАНОВИЋ

уље на платну; 68,5 × 85,3

[потпис у доњем левом углу:] *Б. Вукановић*; [на полеђини записано туђим рукописом, оловком:] *9 април 1938*

Библиотека града Београда, 539

сл. 53

65 МАРКО БРЕЖАНИН

а) попрсеје у бронзи; 49,5

1939

Педагошки музеј (Београд)

Исти рад у гипсу

Власништво породице аутора; такође основне школе »Вук Караџић« (Београд)

б) Вук у стојећем положају; дрво; у природној величини
Етнографски музеј на Цетињу
сл. 54

66 НЕПОЗНАТИ АУТОР

медаља поводом међународног конгреса слависта у Југославији; у кованој бронзи с ушцима; $\varnothing$ 3,2 аверс: [попреја три југословенска слависта] Франђо Миклошић, Вук, Ватрослав Јагић; изнад њихових глава — њихова имена; испод њих: 18—25 *септембар*/1939

реверс: орао с раширеним крилима окренуте главе надесно стоји на свитку повеље; између његових крила натпис: III / *medunarodni kongres slavista Jugoslavija*. [испод тога полукружно:] *Ljubljana, Beograd, Zagreb*

Народни музеј (Београд), М. С. 22
сл. 84

67 М. ПОПОВИЋ

плакета у патинираном гипсу; 23,5 × 26

[потпис:] *М. Поповић* (оштећено); [натпис лево:] *Вук Стеф. Караџић*; [десно:] 26. X 1787 — 26. I 1864.; [ниже:] *Српске / народне / умотворине*

Галерија Матице српске, инв. бр. 484
Копија бр. 42

68 БОГДАН ШУПУТ

цртеж; 6,5 × 12
1940

На предњој корици књиге Даке Поповића »Вук и његово доба«, Нови Сад, 1940

Вукова глава под цилиндром

Податак о ауторству на задњој корици
сл. 57

69 ВЕЉКО АНДРЕЈЕВИЋ-КУН

цртеж (за поштанску марку 1947); загубљен одштампана марка од 2,50 дин.; изнад лика вредност и ћирицом и латиницом: *Југославија*; подно лика: венац од липића рађено по портрету Н. Радонића
Музеј ПТТ (Београд)

70 СТЕВАН БОДНАРОВ

попреје у бронзи; висина 15,5
1947

власништво аутора

одливено више примерака у време прославе 1947.
сл. 55

71 ДРАГУТИН МИТРИНОВИЋ

уље на платну
1947

Одељење за везу са страним војним мисијама (Београд)
По казивању аутора

72 ДРАГОСЛАВ СТОЈАНОВИЋ-СИП

а) литографија; 18 × 18

[потпис у доњем десном углу:] *СИП*
1949

власништво аутора

[на полеђини штампил с подацима:] *Д. Стојановић-СИП; графика литографија; 69010; 1948 [година]*

б) литографија у боји; 19,2 × 21,2 [натпис подно лика:] *Вук Стефановић, Караџић*
1949

власништво аутора

На полеђини као на претходном отиску, само је изостављена реч графика и број је 69007

Направљено 10 отисака, а од претходне 5.
сл. 56

73 ВЛАДИМИР ЦРНЧЕВИЋ

уље на платну; 49 × 66
1949

Редакција »Просветног прегледа« (Београд)

копија портрета бр. 59

73а ДУШАН НИКОЛИЋ

попреје у гипсу; 90

[потпис:] *Душан Николић* 1950

Народна библиотека и читаоница »Душан Радић« у Врњачкој Бањи

74 ДЕЈАН БОГДАНОВИЋ

попреје у бронзи; 75
1953

Основна школа »Јован Цвијић« у Лозници (откривена исте године у школском парку); касније пренета испред зграде Основне школе »Вук Караџић« у Лозници

75 СВЕТИСЛАВ МАНДИЋ

уље на платну; 58 × 71 и 23,5 × 31,5
1958

Вуков и Доситејев музеј, А/417 и 419

(копије портрета који је радио Урош Кнежевић (?))
Вид. 11

76 МИЛОВАН КРСТИЋ

попреје у бронзи; 72

[натпис спреда:] *Вук Караџић*

[потпис лево:] *М. Krstić 61*

1961

Основна школа »Вук Караџић« у Београду (испред школе)
Биста откривена 1961

77 СЛАВКА ПЕТРОВИЋ-СРЕДОВИЋ

медаља у бронзи; $\varnothing$ 7

[потпис ниже:] *СПС*

реверс: [књиге око којих пише:] *Еда би се јошине што ошело од смрти*

1961

Вуков и Доситејев музеј, А₂/1515

78 НЕПОЗНАТИ АУТОР

попреје у патинираном гипсу и у бронзи; 60

[потпис:] *J. J.*

1962

Основна школа »Вук Караџић« у Пожаревцу, у холу код улаза; друга биста — на сирату школе

Иста биста у патинираном гипсу

Библиотека »Ђорђе Јовановић«, Одељење »Јован Поповић« Београд, Косте Стојановића 7

79 БОЖИДАР ЈАКАЦ

цртеж оловком на хамеру (за поштанску марку); 17,7 × 20 (лик: 14,5 × 15,5)

[напис изнад лика:] *Vuk Stefanović Karadžić / 1787 / 1864*;
[испод лика:] *30 / Јуџославија / del. B. Jakac*; [подно оквира:]
Božidar Jakac (утиснуто); [при дну оловком забелешка ау-
тора:] *16. јулија 1963. B. Jakac*

По цртежу је израђена јубиларна марка од 30 дин. поводом
100-годишњице Вукове смрти
сл. 58; *лшп.* 55, 63, 64

80 МЛАДЕН ЈОТОВ

уље на платну; 114 × 158

[потпис:] *Младен Јотов*

1963

Основна школа »Вук Караџић« у Кладову

81 ДРАГАН ПАНИЋ

попрсе у бронзи; 87

1963

Народни музеј у Крагујевцу, у башти

Откривено 19. X 1963

сл. 62; *лшп.* 69

82 НИКОЛА БИРОВЉЕВ

попрсе у гипсу; 65

1964

Основна школа »Вук Караџић« у Зрењанину

83 ДРАГОЉУБ БОСИЋ

попрсе у бронзи; 68 (са постољем 218)

1964

Основна школа »Вук Караџић« у Рибници код Краљева, испред
улаза

Биста је откривена 1964

84 ФРАЊО ДИНЧИЋ МЕЛЕГЕЛО

плакета у гипсу и у бронзи; $\varnothing$ 22,5

[потпис при дну:] *Ф. М. Динчић*; [натпис с леве и десне стране
главе:] *1787 1864* [и кружно:] *Вук Караџић*

1964

Вуков и Доситејев музеј, А₂/1146

сл. 63

85 МИОДРАГ ЖИВКОВИЋ

споменик у белом мермеру; 300

1964

Лозница, у парку

Откривен 20. IX 1964, поводом 100-годишњице Вукове смрти

сл. 60; *лшп.* 67, 73, 74, 75, 76, 77; вид. 104

86 ЈЕЛЕНА ЈОВАНОВИЋ

глава у гипсу; 31

1964

Вуков и Доситејев музеј, А/360

87 УРОШ КОСТИЋ

попрсе у бронзи; 50

1964

Основна школа »Вук Караџић« у Пироту

Откривено 3. IV ? 1964

сл. 61; *лшп.* 69, 80

88 МИЛОВАН КРСТИЋ

плакета у бронзи; 8 × 10,3

[потпис:] *М. Крстић 64*

1964

Основна школа »Вук Караџић« (Београд)

Од школске 1963/4 године медаља се додељује ђацима вуков-
цима. Опточена тамноцрвеним плишаним оквиром, медаља је
смештена у кутији на чијем поклопцу пише: *Основна школа*
»Вук Караџић« Београд додељује »Вукову плакејџу« ученику VIII
... разреда за одличан успех из свих основних предмета од
I до VIII разреда. јуни. Разредни саврешиња Уједињене. Вел.
кутије: 12,5 × 14,2

Досад изливено, т. ј. подељено око 100 плакета

89 ЈОВАН КУКИЋ

уље на платну; 21,8 × 30

[потпис у доњем левом углу:] *Ј. Кукић*

1964

Вуков и Доситејев музеј, А₂/1382

90 ВЛАДИСЛАВ ЛАЛИЦКИ

плакат; 68 × 98

1964

[Натпис:] *Вуков сабор Тршић 20 септембар*

[потпис десно:] *Лалички*

у доњем десном углу амблем Завода примењених уметности

Вуков и Доситејев музеј, А₂/1514

сл. 59

91 ЖИВОРАД-ЖИКА МАКСИМОВИЋ

попрсе у бронзи

1964

Основна школа »Вук Караџић« у Чачку, пред зградом

откривено 8. XI 1964.

лшп. 68, 81

92 НЕБОЈША МИТРИЋ

а) модел за значку »Тршић« у бронзи; $\varnothing$ 16

1964

власништво Андре Миленковића (Београд)

б) значка »Тршић« у сребру; $\varnothing$ 1,8

[натпис:] *Тршић . 1964*

власништво аутора

сл. 65

93 НЕПОЗНАТИ АУТОР

попрсе у бронзи

1964

Основна школа »Вук Караџић« у Прибоју на Лиму

94 НЕПОЗНАТИ АУТОР

попрсе у бронзи; 60

1964

Основна школа »Вук Караџић« у Србобрану, у ходнику цен-
тралне школске зграде

95 СЛАВКА ПЕТРОВИЋ-СРЕДОВИЋ

плакета у бронзи; $\varnothing$ 25

[потпис:] *СПС — 1964*

постоји смањена медаља ($\varnothing$ 12), кована у томбаку у Заводу
за израду новчаница — у 30 примерака

Секретаријат за културу СР Србије

Вуков и Доситејев музеј, А₂/1516

Плакета је додељивана добитницима Вукове награде до 1971.
сл. 64

96 БОЖИДАР СТАМЕНКОВИЋ

а) биста у бронзи; 60

[потпис] *Б. Стјаменковић*

1964

Основна школа »Вук Караџић« у Степојевцу (у сали)

Основна школа »Вук Караџић« у Лесковцу

Основна школа »Вук Караџић« у Бачинцима

б) биста у вештачком камену; 50

Основна школа »Вук Караџић« у Степојевцу (у удубљењу код главног улаза)

сл. 70; *лито*. 86а

97 МИЛАН СТАНИСАВЉЕВИЋ

глава у дрвету; 45,5

1964

Вуков и Доситејев музеј, А₂/1411

сл. 66

98 РАДОМИР А. СТЕВИЋ-РАС

а) уље на пергаменту; 50 × 75 (лик: 20 × 20)

1964

Архитектонски факултет (Београд)

Рађено на јарећој кожи бојом помешаном са жуманцетом као повеља најбољој студентској бригади у радној акцији на изградњи пута до Тршића и изградњи Тршића 1964 (загубљено)

б) цртеж

1964

штампано на дипломи која се додељује добитницима Вукове награде

сл. 68; *лито*. 72

в) плакат; ø 65

[потпис у дну десно:] *PAS*

[подно плаката лево:] *Jugoslavija film Beograd*; [десно:] *BIGZ / 1831*

99 ДИМИТРИЈЕ ПАРАМЕНДИЋ

а) попресе у патинираном гипсу; 80

1965

Библиотека »Вук Караџић« (Београд), ул. Ћирила и Методија, бр. 2

Педагошки музеј (Београд)

Основна школа »Вук Караџић« у Звечану, у холу зграде

б) рељеф »Вук са гуслама« у гипсу; 76 × 70

1965

власништво аутора

в) биста у патинираном гипсу; 48

1965

Књижара »Научно дело« (Београд)

власништво аутора

сл. 67

100 СВЕТИСЛАВ ВУКОВИЋ

уље на платну; 60 × 70

1966

Библиографски институт Академије наука (Беч)

копија Вуковог портрета од Аксентије Мародића

вид. 28

101 ЗОРАН ИЛИЋ

попресе у гипсу; 71

[натпис:] *Вук Стефановић Караџић 1787—1864*; [потпис на полеђини:] *З. Илић 1966*

Народна библиотека »Вук Караџић« у Крагујевцу (у холу)

102 ГРАДИМИР АЛЕКСИЋ

попресе у бронзи; 65

[потпис:] *Градимир Алексић*

1967

Основна школа »Вук Караџић« у Кладову

Биста откривена 8. X 1967.

103 РАДОСЛАВ МИКЕТИЋ-МУСА

фигура у белом мермеру; 255 (с постољем)

[натпис на бронзаној плочи на постољу спреда:] *Вук Стефановић Караџић | 1787—1864 | Пиши као што говориш | читај како је написано*

1967

Основна школа »Вук Караџић« у Звечану (у школском парку испред главног улаза)

Фигура откривена на дан школе 8. XI 1968

сл. 69

104 МИОДРАГ ЖИВКОВИЋ

попресе у бронзи; око 75

1968

Основна школа »Вук Караџић« у Плоцку (Пољска)

Откривено 1968

Одливак споменика, вид. 85

105 СВЕТОМИР ШЕКУЛАРАЦ

уље на платну; 78 × 99

1969

Основна школа »Вук Караџић« у Степојевцу (код главног улаза у школу)

106 МИЋА ПОПОВИЋ

лицитех на платну с применом дрвета и пластичне масе; 184 × 250 × 20

1970

Народна библиотека (Београд)

сл. 74

107 ЈОВИЦА СОЛУНОВИЋ

попресе у бронзи; 80

1970

Основна школа »Вук Караџић« у Житковцу

108 МИОДРАГ ЖИВКОВИЋ

попресе у бронзи; 83

1971

[натпис на бронзаној плочи вел. 35,5 × 25:] *»Пиши као што говориш, читај како је написано« Вук*; [на мањој бронзаној плочи с бочне стране:] *Бисну израдио и поклопио школи, Миодраг Живк. акад. бај. из Београда. У посвећљењу учесницима иницијативе и ЗК »Равница« Бајмок. Бајмок 1971.*

Постоље од црвених каменних плочица висина 130

Основна школа »Вук Караџић« у Бајмоку, инв. бр. 259]71;

откривено 8. XI 1971, у средини школског дворишта

Глава споменика у Лозници

вид. 85

109 РАТКА СТОИЉКОВИЋ

уље на платну; 120 × 140

1971

[потпис у доњем десном углу:] *Р. Стоиљковић*

1971

Основна школа »Вук Караџић« у Врању

110 ПЕТАР УБАВКИЋ

попрсе у бронзи; 75

[натпис на полеђини:] *Рад Петра Убавкића из 1889. године рађен у Риму*

1971

Споменскола »Вук Караџић« у Тршићу

Попрсе откривено испред Школе 19. IX 1971

111 МИЋА ПОПОВИЋ

уље на платну; 63.5 × 93.5

1971

власништво арх. Милоша Веселиновића (Београд)

копија Вуковог портрета из 1970. (бр. 106)

112 НЕБОЈША МИТРИЋ

плакета у бронзи; ø 12

[потпис на десној страни:] *М*

1972

власништво аутора

Од 1972. додељује се добитницима Вукове награде

сл. 65

113 ОСТОЈА ГОРДАНИЋ-БАЛКАНСКИ

плакета у гипсу; ø 13.5

[натпис око лика:] *Вуков сабор Тршић*; [потпис при дну лика:] *Балкански*

1973

Вуков и Доситејев музеј, А₂/1516**114 ЈОВАН КРАТОХВИЛ**

попрсе у бронзи; 32.5

[запис спреда, слова] *А Б В Г Д Љ | У Ф Х Ц Ч Ш*; [ниже с десне стране:] *Крајохвил*

Око 1973

Дом културе »Вук Караџић« (Београд)

115 НЕПОЗНАТИ АУТОР

допојасно попрсе у гипсу; 44.5

[натпис:] *Вук Стефановић Караџић 1787—1864*

око 1973

Педагошки музеј (Београд)

По казивању Божицара Стаменковића, аутор је неки вајар Јовановић

116 ОСТОЈА ГОРДАНИЋ-БАЛКАНСКИ

плакета у гипсу; ø 10.3

иста плакета у бронзи; ø 10

[потпис, при дну:] *Балкански*

1974

власништво аутора

117 СРЂАН КОВАЧЕВИЋ

попрсе у бронзи; 65 (постоље: 138)

[натпис на постољу:] *Вук Стефановић / Караџић / 1787—1864*

1974

Основна школа »Вук Караџић« у Титограду (у школском дворишту)

Биста је откривена 14. XII 1974.

сл. 71; *лиц*. 70**118 ДУШКО МИХАИЛОВИЋ**

уље на платну; 35 × 45

1974

Дом културе »Вук Караџић«, Београд, у Клубу

Копија портрета Д. Аврамовића

вид. 6

119 ОСТОЈА ГОРДАНИЋ-БАЛКАНСКИ

плакета у патинираном гипсу; ø 51

[натпис око лика:] *Вук Стефановић Караџић 1787—1864*; [потпис при дну лика:] *Балкански*

1975

власништво аутора

сл. 72

120 СЛОБОДАН ГАРИЋ

уље на платну; 100 × 145

[потпис у доњем десном углу:] *Гарић*

1975

Српска кафана (Београд), Иве-Поле Рибара, бр. 25

121 ЈЕЛЕНА ЈОВАНОВИЋ

цртеж тушем на хамеру; 55 × 79

[потпис у доњем десном углу:] *J. J.*

1975

власништво аутора

122 МИРОЉУБ СТАМЕНКОВИЋ

а) плакета у гипсу; ø 25

1975

власништво аутора

б) триптих у бронзи; 15.5 × 25 (са отвореним враташцима ширина 29)

[натпис на левом преклопу:] *Ко ишину гуди гудалом иа њо ирцишима бију*; [на десном преклопу:] *Ласно је говорити а л је ишико иво-риши*

1975

власништво аутора

в) модел у бронзи; ø 25

[натпис с леве стране лика:] *Вуков сабор у Тршићу*; [потпис с леве стране лика:] *СМ*

1975

власништво аутора

г) медаља у посребреном месингу; ø 6

[натпис с леве стране лика:] *Вуков сабор у Тршићу*; [потпис с леве стране лика:] *СМ*

1975

власништво аутора

Смањење извршено у Заводу за израду новчаница

сл. 73

123 В. ВОЛЧАНЕЦКИ (V. Voltchanecki)

уље на платну; 50 × 70

Основна школа »Вук Караџић« у Сурчину

124 МИЛОРАД МИТРОВИЋ

попрсе у бакру; 60 (постоље од меремра висине 147)

[натпис на постољу:] *Вук Караџић*

Основна школа »Вук Караџић« у Ђуприји (у парку)

125 НЕПОЗНАТИ АУТОР

уље на платну

снимак донет уз чланак Велибора Глигорића *Крилати Вук* (НИН, XIV 1964, бр. 683 (9. фебруара) 8.

У објашњењу испод слике портрет је приписан Вуковој кћери Мини [?]

сл. 75

126 НЕПОЗНАТИ АУТОР

уље на платну; 76 × 100

Основна школа «Вук Караџић» у Новом Саду

127 П. Х. РЕРИХ

дрворез; 23 × 30

[натпис лево:] *У Држ. Каменорез. у Београду;* [испод лика:]
Вук Стефан Караџић; [ниже:] *Израђено њрошком Јеремије*
Обрад. Караџића

Богишићева библиотека (Цавтат), графичка збирка, група II
Аутор — по саопштењу сарадника Библиотеке

128 ДРАГУТИН ПАЈНЛИХ

дрворез; 18 × 22,5

Илустровани календар 1867. Прва година. Београд, стр. 52

Аутор даг по *Кашалоу књига на језицима југословенских народа*
1519—1867. Народна библиотека С.Р. Србије, Београд, [1974],
176 (уз поменути портрет).

129 ИВАН ЖАБОТА

уље на платну; 45 × 64

[потпис:] *I. Žabota*
око 1930

власништво проф. Риста Ковијанића (Котор)

130 Ј. ЛУЧИЋ

уље на платну

Повијесни музеј Хрватске

(Загреб). Одјел Срба у Хрватској. МСХ. 2241

1. [МИХАИЛОВИЋ Јустин] Правко. [Белешка да је Вук добио почетком 1838. из Трета »своје литографирате портре на дар, ниже кога стоји ово: Господину Вуку Стеф. Караџићу, скупи-тељу српскије[x] народније[x] пјесама, Српске писменице, Рјеч-ника, обичаја, пословица списатељу, Млади србљи тријестанци за спомен.«] — Србска новина, или Магазин за художество, књижество и моду, Пешта, 1/1838, число 21 (21 март), 88. [У рубрици: Новости, Вуковар.]
2. Павле АДАМОВИЋ, Ваца Марковић, Јован ИСАИЛОВИЋ Молер, Христовор МИХАИЛОВИЋ, Давид МИЛОШЕВИЋ, Адам ДРАГОСАВЉЕВИЋ, Јустин МИХАИЛОВИЋ. *Писмо Младим Србљима Тријестанцима српски братски поздрав од млади(х) Србаља Вуковараца.* — Србска новина или Магазин за художество, књижество и моду, Пешта, 1/1838, число 79 (1. октобар), 215. [Поводом послатог Вуковог портрета с посветом, рад А. Зелба.]
3. KUKULJEVIĆ-Sakcinski Ivan, *Knežević Uroš* [у] *Slovník umjetnikah jugoslavenskih*, II, 1858—1860, Zagreb, 1858, 188 [Податак да је 1846. израдио портрете Вука, Ане и Мине Караџић.]
4. [НОВАКОВИЋ Стојан]: [Белешка да се »уз овај лист« разашиле Вукова слика рађена по Минином цртежу] Вила, Београд, 1/1865, бр. 20 (16 мај), 256
5. О., *У Бечу*, 28. *септембра*, Застава, Нови Сад, III/1868, бр. 80 (6. октобар), 3. [Друштво »Зора« издало Вукову и Ткалчеву слику »наменивши приход за најплеменитије цели«.]
6. *Вук Сив. Караџић*; Српска зора, Беч, III/1878, св. 1 (јануар), 16. [Белешка о Вуковом портрету донетом на стр. 12 за који се каже да представља »верап лик Вуков«. Испод портрета: Х.А.в.Р.В, а десно укосо: S WFreу.]
7. (*У поглас Вуку Караџићу*). — Јавор, Нови Сад, IX/1882, бр. 31 (1. август), 991. [Прештампана белешка из Арнотове »Србске новине« о Вуковој слици коју су му с посветом послали тршћански Срби 1838.]
8. *Управа народној музеја. Јавна благодарност*, Српске новине, Београд, LII/1885, бр. 191 (31. август), 947. [»Г. Н. Владика, ситнописац, поконио је ситнописану слику Вука Караџића и Ђуре Даничића«.]
9. [Оглас Тодора Везилића-Сурова и С. Јовановића на Вуково попресе.] — *Parlamentär. Wien*, VII/1886, Nr 33 (15. August). [Попресе је рађено у атељеу проф. Кундмана, уз коритовање Вукове кћери Мине.]
10. (*Попресе Вука Сив. Караџића*). — Стражилово, Нови Сад, II/1886, бр. 37 (11. септембар), 1324. [Опис попресе који су обзнанили Т. Везилић Суров и С. Јовановић рађен у атељеу проф. Кундмана.]
11. (*Слика Вука Сив. Караџића*). — Јавор, Нови Сад, XIII/1886, бр. 40 (5. октобар), 1279.
12. *Споменица у славу ситнописанице Вука Сив. Караџића и иреноса његових косицију у Београд.* — Стражилово, Нови Сад, III/1887, бр. 42 (8. октобар), 671. [Белешка о литографији Ферда Кикерца (Вук окружен српским јунацима), коју је издала загребачка књижара Кочонде и Николића.]
13. Глас Црногорца, Цетиње, XVI/1887, бр. 42 (18. октобар), [3].
14. Сремац, Илок, II/1887, бр. 42, [3].
15. *Споменица Вуку и Доситеју*. — Немања, Беч, I/1887, св. 4 (октобар), 96. [Онамери Српске академије наука и вештина да пред Саборном црквом у Београду постави споменике Вуку и Доситеју. За израду нацрта одређени Михаило Валтровић, Драгиша Милутиновић, Петар Убавкић и Јован Илкић.]
16. [Белешка да је Народни музеј у Београду наручио од Петра Убавкића, скулптора у Риму, Вуково попресе у природној величини од карарског мрамора за 4000 дин.] — Коло, Београд, 1/1889, бр. 12 (20. април), 196.
17. (*Српски цршежи за женски ручни раг*). — Јавор, Нови Сад, XVIII/1891, бр. 28 (14. јули), 449. [Поред осталих је и Вуков лик на узорима за вез које израђује бојадисар у Вршцу М. П. Павловић.]

18. *Споменик Вука Караџића*. — Босанска вила, Сарајево, VII/1892, бр. 12 (30. април), 190.

[Белешка о школи у Тршићу која би се подигла народним прилозима; *Viencas, Zagreb, XXIV/1892, br. 21 (21. мај), 336.*

19. *Спомен медаља Вука Стеф. Караџића*. — Бранково коло, Сремски Карловци, II/1896, бр. 11 (14/26. март), 352.

[Белешка о медаљи коју је израдио кујунџија Стеван Џонсону Милану, пречника 18 мм. По задарском »Српском листу«.]

20. *Споменик Вуку Караџићу*. — Босанска вила, Сарајево, XI/1896, бр. 6 (30. март), 100.

[»Побратимство« се залаже да се Вуку што пре године споменик у Београду.]

21. *Слика Вука Караџића*. — Босанска вила, Сарајево, XII/1897, бр. 14 и 15 (30. јули и 15. август), 237.

22. *Лик Вука Караџића*. — Бранково коло, Сремски Карловци, III/1897, бр. 31 (31. јули/12. август), 991—992.

[Оглас ксилографа Петра Аничића да ће израдити Вуков портрет за пренос Вукових костију.]

23. — Бранково коло, III/1897, бр. 35 (28. август/9. септембар), 1120.

[Обавест да је Аничићев портрет готов. — Наслов: Лик Вука Караџића.]

24. *Слика Вука Караџића*. — Босанска вила, Сарајево, XII/1897, бр. 18 (30. септембар), 288.

25. *Вуков споменик*. — Наставник, Загреб, VIII/1897, св. 8, 463.

26. *Први прилог за Вуков споменик*. — Босанска вила, Сарајево, XII/1897, бр. 22 (30. новембар), 331.

[Прилог од 100 ф. послао Марко Добројевић из Босанске Крупе.]

27. *Апоџеоза Вуку Св. Караџићу. Слика Паје Јовановића*. — Искра, Београд, I/1898, бр. 1 (1. јануар), 11.

[Уз слику донето на стр. 15 објашњење о њој у рубрици: Уз наше слике.]

28. *Веран лик В. С. Караџића*. — Искра, Београд, I/1898, бр. 23 и 24 (1. и 16. децембар), 353.

[Рад Новака Радонића. Објашњење уз слику на стр. 370.]

29. *Стефан Тогоровић* [аутобиографија]. — Годишњак Српске краљевске академије, XII, [за] 1898, Београд, 1899, 189—207. [У одељку Моји сликарски радови, на стр. 192: »Као ученик у Бечу 1853 насликао сам Гуелара, на слици међу слушаоцима био је насликан и Вук Караџић и Бранко Радичевић. Слика је дошла у својину руског проте Рајевског«.]

30. *Дошесте са сликама*. — Босанска вила, Сарајево, XIV/1899, бр. 1 (15. јануар), 16.

[О штампању дописнице с Вуковим ликом коју је издала књижевница и литографија Стефана Сандиера у Бечу, рад Милана Боројевића.]

31. [ВАЛТРОВИЋ Михаило]. *Опис сликари из заоставшћине Вука Стеф. Караџића*. Српски Краљевски Народни музеј, Београд, 1900, 234 стр.

[О Вуковим портретима вид. стр. 9 (бр. 5), рад Уроша Кнежевића (?); 11 (бр. 8) — фотографски и бојом израђен лик; 15 (бр. 15) — рад Павла Ђурковића; 17 (бр. 19) — рад Уроша Кнежевића из 1863; 20 (бр. 22) — литографија Ј. Крихубера из 1865; 35 (бр. 46) — Минин цртеж кредом из 1863; 163 (бр. 94) — репродукција цртежа кредом А. Селба с краја тридесетих година прошлог века.]

32. ФРАНЦЕВЋ В. А., *Писма кљ Вячеславу Ганкљ изъ славлнскихъ земель*. Издање — —, Варшава, 1905, 955.

[И. И. Срезњевски — В. Ханки, Беч, 29. I 1841: да је израђен Вуков портрет, литографисан, верно погођен.]

33. *Вукова црпнска*. Приредио Љуб[омир] Стојановић, а) Књ. I, Београд, 1907.

[407 (Вук — Ј. Копитару, Земун, 12/24. XI 1831: да му пише млади Тирка како би рад имати Вуков портрет па би га изрезао на баку или камену и прилепио у *Рјечнику*, штампано нову насловну страну и то објавио у »Општим новинама« ради боље продаје); у одговору, Беч, 2. XII 1831. Копитар указује да је то сувишно и смешно.]

б) Књ. II, Београд, 1908.

[167 (Л. Мушички — Вуку, Шишатовац, 17. IV. 1817: О Вуковом портрету од П. Ђурковића који крије у манастирској библиотеци); 199 (Исти — Вуку, Шишатовац, 28. X 1817): Портрет се налази поред Стратимировићевог, Гершићевог и Давидовићевог); 245 (Вук — Л. Мушичком [Беч], децембра 1819: Интересује се да ли је његов портрет још у животу); 250 (Л. Мушички — Вуку, Шишатовац, 16. II. 1820: Јавља да је Вуков портрет у библиотеци манастирској сакривен под другим портретом); 255 (Вук — Л. Мушичком, Беч, 2/14. III 1820: Препоручује како да му пошаље портрет; 256 (Вук — Л. Мушичком, Беч, 8. III 1820: Моли да му пошаље портрет јер му жена због тога досађује); 259 (Л. Мушички — Вуку, Шишатовац, 19. III 1820: Послаће му портрет дилжансом чим буде готова »тека«); 264 (Л. Мушички — Вуку, Шишатовац, 4. VIII 1820: Портрет је предао Г. Матарашевићу, који га је послао у Беч).]

в) Књ. III, Београд, 1909.

[727 (Ј. Гавриловић — Димитрију Г. Тиролу, Београд, 6/18. III 1868: Тражи цену за Вуков портрет који намерава Тирол да ради; гледао би да нађе средства).]

г) Књ. IV, Београд, 1909.

[435 (Д. Владисављевић — Вуку, Трет, I, III 1840: Шаље му неколико портрета; за њ су израђени; неколико је задржао да их разда); 438 (Исти — Вуку, Трет, 26. VIII 1840: Жали што није одмах послао портрете да би их уметнуо у пјесме, ако пристају, јер су повелики); 440, 441 (Исти — Вуку, Трет, 8/20. IX и 14. XI 1840: о Вуковој бисти за брод коме је власник Крсто Манџука дао име »Вук Караџић«); 442 (Исти — Вуку, Трет, I, XII 1840: Послао портрете); 443 (Исти — Вуку, Трет, 8/20. I 1841: Драго му је што је Вук примио портрете).]

д) Књ. VI, Београд, 1912.

[444 (Димитрије Момировић — Вуку, СПетербург, I, X 1838: Тражи Вуков портрет да би га, уз Рајићев, Доситејев и Милутиновићев, приложио »Историји литературе Србов«); 450 (Исти — Вуку, СПетербург, 10. III 1839: Очекује портрет, један или неколико примерака); 474 (Исти — Вуку, СПетербург, 27. V 1844: Жали што му Вук није послао »портрет у фесу«; ако је у Бечу и говорио да не налази на Вука, ипак би га радо имао, јер је његов (Вуков).]

34. СТОЈАНОВИЋ Љуб[омир], *Жубоји и рад Вука Сивеф. Караџића* (26. окт. 1787 + 26. јан. 1864). Написао — —, Београд—Земун, 1924, 783 стр.

[На стр. VII — о Вуковом портрету Димитрија Лакатарија који је рађен 1832 (Стојановић без основа претпоставља: око 1827); има помена и о Ђурковићевом портрету из 1816, о литографији А. Јовановића и још некој из 50-тих година као и фотографији на којој је Вук са женом.]

35. ПЕТРОВИЋ В[елько], *Павле Ђурковић* [у књизи] Народна енциклопедија српско-хрватско-словеначка, I, Загреб, 1927, 702. [Први податак да је Ђурковић радио Вуков портрет 1816.]

36. ПЕТРОВИЋ Велько и КАШАНИН Милан, *Српска уметност у Војводини од доба десиоша до уједињења*. Нови Сад, Матица српска, 1927, 125 стр.

[У II делу који је радио В. Петровић податак о Вуковом портрету који је радио Ђура Јакшић: »у Зајечару у једној кавани постоји Аутопортрет и Вук Караџић« (стр. 114).]

37. ГАВРИЛОВИЋ Анд[ра], *О најстаријој слици Вуковој*, Венац, Београд, 1928, књ. XIII, св. 7 (март), 546—548.

[Поводом Вуковог портрета од Д. Лакатарија: везује га за 1817. по Вуковој преписи с Л. Мушицким што се у ствари односи на Вуков портрет од П. Ђурковића.]

38. ČEJCHAN Václav, *Dozvuky Slovanských sjezdu v Praze 1848 a u Moskve 1867*, Český časopis historický, Praha, XXXVIII/1932, 374—379.

[О литографији J. V. Hellich-а између осталог.]

39. III скуи [Српске краљевске академије] 12 јуна 1933 год. — Годишњак Српске краљевске академије, XLII, Београд, 1933, 96.

[Прочитана понуда Ђорђа Јовановића за откуп његове бронзане статуе Вука Караџића; понуда прихваћена под условом да се с овим сложи и Академија уметности. На стр. 182 — да је извршен откуп.]

40. *На свечан начин јуче је у Београду ошкривен споменик, који је Вуку подигао српски народ*. — Политика, Београд, XXXIV/1937, бр. 10581 (8. новембар), 5.

[Са сликом споменика, који је откривен после говора Павла Поповића и Владе Илића.]

41. *Вукова прослава у Југославији. На свечан начин ошкривен је споменик Вуку Сивеф. Караџићу*. — Темишварски весник, Темишвар, V/1937, бр. 321 (14. новембар), 2.

42. *Ошкриће Вукова споменика у Београду*. Просвета, Сарајево, XXI/1937, бр. 10-11-12 (октобар-новембар-децембар), 770—771. [О откривању споменика, рад Ђорђа Јовановића, 7. новембра 1937]

43. ПЕТРОВИЋ Велько, *Вукови, Бранкови и Данчићеви иор-иреји*. Књижевност, Београд, I/1947, св. 9—10 (септембар-октобар), 245—252.

44. ТОДОРОВИЋ Стева, *Аутобиографија* — —, Редактор Зора Симић-Миловановић, Матица српска (Нови Сад, 1951), 104 стр. — репродукције.

[На стр. 89, у поглављу Моји оригинали, под бр. 37 податак о раду масном бојом: »Гуслар међу слушаоцима. Поред њега, поред осталих био насликан и Вук Караџић и Бранко Радичевић. Својина руског проте Рајевског, у Русији«.]

45. КОЛАРИЋ М[иодраг] — СТЕВАНОВИЋ М., *Павле Ђурковић као иорирејисца*, Народни музеј, Београд, MCMLIII. [На стр. 8, 9, 18, 22 о Вуковом портрету од П. Ђурковића; под бр. X репродукција портрета.]

46. ЈОВАНОВИЋ Војислав М., *О лику Филипа Вишњића и других гуслара Вукова времена*, Зборник Матице српске за књижевност и језик, књига друга 1954, Матица српска, [Нови Сад], 1954, 67—96.

[На стр. 71 претпоставка да је за бакорез »Ерцеговац пева уз гусле« модел »врло могућно« био сам Вук; слика је, по Љ. Стојановићу, репродукована у књизи Вуковог плагијатора Др Федора Посарта (POSSART) *Das Fürstenthum Serbien, seine Bewohner, deren Sitten und Gebräuche*, Darmstad 1837; на стр. 86 донео Јовановић поменути бакорез испод кога између осталог пише: »Рађено по Вуковим упутствима. Мисли се да лик гуслара представља Вука Караџића«; на стр. 78 податак да је П. Добровић радио Вуков портрет по литографији А. Јовановића.]

47. ШАУЛИЋ Аница, *Ђорђе Јовановић — српски бајар*, Зборник за друштвене науке, Матица српска, 16, Нови Сад, 1957, 52—68.

[На стр. 57 податак да је иницијативу за Вукову »монументалну статуу« дала Српска књижевна задруга и да је уметник до краја остао незадовољан »постаментом и местом споменика«; на стр. 61 — да је Јовановић неколико месеци пред смрт поднео писмени предлог »како би и где требало поставити три споменика: Вуков, Доситејев и Панчићев, да буду као и у другим великим градовима на раскрсницама улица, а не забачени у парку; у попису радова, стр. 62, бр. 17 (споменик), бр. 18 (Историја српске књижевности — по речима Љ. Никића, на овој композицији био је и Вуков лик; стр. 63, бр. 43 — статуа Вукова; III/4 — Вукова биста на ваљевској гимназији; стр. 65, бр. 29 — Вуков рељеф.]

48. КОЛАРИЋ Др Миодраг, *Каталина Ивановић — Мина Караџић*, Народни музеј, Београд, MCMLVIII, 24 стр.

[На стр. 16 аутор износи претпоставку да би уљани портрет Вуков и његове жене Ане који се »без основа приписују Урошу Кнежевићу« могли бити Минини радови.]

Прештампано у књизи: *Вук Сивефановић Караџић — човек и дело*. Српска академија наука и уметности, Београд, 1972, 40—41, 155—157 (на француском).

49. МАМУЗИЋ Никола, *Попис сликарских радова Паје Јовановића* [у књизи] Паја Јовановић Каталог изложбе, Народни музеј, Вршац, децембар 1958, 39—69.

[На стр. 41, под бр. 19: подаци о уљаној слици »Апотеоза Вука Караџића«, власништво Јелене Паламарчук из Новог Сада.]

50. DOBRAŠINOVIĆ Golub, *Ko je sve pravio portrete Vuka Karadžića*. Fotokino revija, Beograd, XII/1959, br. 12 (decembar), 8.

[Побројани уљани портрети, литографије и фотографије.]

51. МАРТИНОВИЋ Нико С., *Вукова освајачица код Валпазара Бошњинца*, Ковчежић, књ. II, Београд, 1959, 105—123.

[Донето 6 писама Мине Караџић-Вукомановић и 14 писама Димитрија Г. Тирола В. Богишићу. На стр. 113, у писму од 15. XII 1871. Мина пише: »Тирол је лик Вуков, који му је за чудо добро испао, и који ја налазим да је врло погођен — сретно одавле преко Трста опремио, и једва чекам да чујем како се и Вама и друштву, за које сте га наручили, допаде; на стр. 115, у писму од 23. X 1871. Д. Тирол пише да је лик

Вуков већ свршио и да ће га показати О. Утјешеновићу Острожинском; на стр. 116 — да ће јавити кад ће лик опремити; на истој стр., у писму од 2. XII/22. XI 1871 — радује се што ће му В. Б. послати новац за слику; послаће је ускоро; прилаже цедуљу у којој О. Утјешеновић пише да је слика израђена »што боље«; на стр. 117. 15. XII 1871 — да ће сутра послати »лик«; на стр. 118. 19. I 1872 — интересује се да ли је »лик«, упутио га је с рамом 18. XII 1871 »преко Трста als Filgutē; на стр. 122. 29. VII 1873 — да је израдио 2 копије: једну за Југославенску академију загребачку за коју је од Ј. Штросмајера добио 320 ф., а другу за књижевно друштво у Одеси за 260 фл.]

52. НИКИЋ Љубомир, *Један Вуков портрет из 1840. године*, Ковчежић, књ. III, Београд, 1960, 111—114.

О литографији Анастаса Јовановића која је изашла из штампне крајем 1840, иако на њој стоји 1841]

52а. БОРЂЕВИЋ Драгослав, *Портрети Његоша и Вука на Пилибуриком универзитету*, Дневник, Нови Сад, XIX/1961, бр. 5143 (26. фебруар), 12.

53. ČEJCHAN Vaclav, *Carské rady Cechum 1862. Príspevek k otázce českého rusofilství*, Sborník prací filosofické fakulty Brnenské university, Brno, X/1961, rada historická C 8, 376—396.

[Између осталог да је поводом 1000-годишњице руске државе одликовано више словенских књижевних и научних радника међу којима и Вук који је том приликом послао руском цару уза своју слику и животопис и четири своје књиге.]

Белешку о овом раду донео Б[ожидар] К[овачевић] у »Ковчежићу« књ. IX, Београд, 1971, 149 под насловом *О једној Вуковој аутобиографији и слици*.

54. ВАСИЋ Павле Ч., *Живот и дело Анастаса Јовановића урбот српској литографији*, Народна књига, Београд, 1962, 159 + [1] стр.

[О Вуку вид. регистар, особито стр. 26, 69 и 79 у вези с литографисањем његовог портрета.]

55. MILOVANOVIĆ S[veta], *Kamena knjiga*, Turističke novine, Beograd, IX/1962, br. 193 25. januar. (II), [8].

[О споменику у облику књиге који је подигнут насрам Вукове споменикуће, дошњије уклоњен, на којем је био и рељеф Вукове главе; са снимком.]

56. [Сликар Божидар Јаќац израдио је портрете Вука Караџића, Доситеја Обрадовића, Људевита Гаја и Његоша.] — *Večernje novosti*, Maribor, 1963, št. od 17. jula.

57. *Вуку Српска академија*. — *Вечерње новости*, Београд, XI/1963, бр. 2932 (20. фебруар), 7.

[О негдашњем фонду за подизање споменика Вуку од 500 дин.]

58. [Прилог за подизање споменика Вуку у Загребу дат је Вуковој удовици као потпора.] — *Борба*, Београд, XXVIII/1963, бр. 196 (18. јули), 11 [У рубрици: Из наших крајева.]

59. *Почела оцрпка Вуковог споменика*. — *Борба*, Београд, XXVIII/1963, бр. 237 (28. август), 8.

60. ВАСИЋ Павле, *Вук и Његош у »уметничкој« обради »Облика«*, Политика, Београд, LX/1963, бр. 17954 (28. септембар), 10.

[У првом делу је писмо Задруге декоративних уметности »Облик« у коме истичу да су припремили у ограниченом броју Вуков портрет поводом предстојеће 100-годишњице његове смрти. Рађен је према слици П. Симића (?), комбинацијом »цитираних и руком досликаних површина«; има и рам вел. 52 X 64; у другом делу је оцена П. Васића који приказује ове творевине као дилетантске.]

61. СИМИЋ-МИЛОВАНОВИЋ Зора, *Симеон Роксангић (1874—1943)*, Годишњак града Београда, књ. IX—X, 1962—1963, 445—478.

[На стр. 465: податак о Роксандићевом »пројекту за споменик Вуку Караџићу, из 1920«; у поглављу Вајарски радови, сем поменутог (бр. 37) дат је и рад »Седећа статуа Вука Караџића у малом 1928«.]

62. Ц[ВИЈИЋ] В[ера], *Његош и Вуков споменик на Сивуђениском штрку ?*, Политика, Београд, LX/1963, бр. 17945 (19. новембар), 9.

[Поводом предвиђеног пресељења споменика.]

63. *Обнова Вуковог споменика*. — Политика, Београд, LX/1963, бр. 18010 (23. новембар), 10.

64. МАРКУШ Зоран, *За споменик Његошу и Вуку, Мешићробућев споменик нестојић са нашим временом и његовим илустрацијским изразом*, Политика, Београд, LX/1963, бр. 18030 (15. септембар), 15. [Аутор се залаже за расписивање конкурса; од пријављених радова образовао би се фонд Модерне галерије.]

[Марке с ликовима Вука Караџића, и др. по слици Б. Јаќаца.]

65. — *Večer*, Maribor, XIX 1963, št. 283 (6. decembar). [Наслов: *Seriја »Zaslužni možje«*.]

66. *Његознаји Вук*, Илустрована политика, Београд, VII/1964, бр. 200 (17. март), 38.

[О слици непознатог аутора на зиду у згради Поште у Остојићеву; донет и снимак.]

67. *Споменик Вуку*. — *Глас Подриња*, Шабац, XX/1964, бр. 899 (14. мај) 5.

68. М. Б., *Поводом ирославе 100-годишњице Вукове смрти. Биће откривена биста пред школом која носи његово име*, Чачански глас, Чачак, XX/1964, бр. од 29. маја.

[О бисти Живорада Максимовића.]

69. *Подигне се биста Вуку Караџићу*. — *Светлост*, Крагујевац, XXX/1964, бр. 25 (18. јуни), 9.

[Биста ће бити откривена у Народном музеју у Крагујевцу.]

70. *Наименован жири за избор бисте Вука Караџића*. — *Побједа*, Титоград, XXI/1964, бр. 2318 (28. јуни), 9.

71. Т. М., *Штај с ликом Вука Караџића*, Политика, Београд, LXI/1964, бр. 1820 (9. јули).

[Рад 73-годишњег мајстора-самоука из Кусатка, Михаила Бркића-Мицка.]

72. *Расов иоклон сивуђенима*, Експрес, Београд, 1964, бр. од 22. јула.

[Диплома с Вуковим ликом на перламенту за најбољу бригаду.]

73. *Споменик Вуку у Лозници*. Novi list, Rijeka, 1964, бр. од 18. јула; Глас Подриња, Шабац, XX/1964, бр. од 30. јула; Дневник, Нови Сад, 1964, бр. од 31. јула.

[О споменику Миодрага Живковића.]

74. *Споменик Вуку Караџићу*, Ljubljanski dnevnik, XIV/1964, št. 203 (28. јули), 2.

[О споменику, рад М. Живковића.]

75. *У Лозници ће бити откривен споменик Вуку Караџићу. Споменик је израдио академски вајар Миодраг Живковић*, Oslobođenje, XXI/1964, бр. 5801 (28. јули), [6].

76. *Откривен споменик Вуку*. — Vjesnik, Zagreb, XXV/1964, št. 6320 (21. septembar), 5.

77. *Slobodna Dalmacija*, Split, XXI, бр. 6320 (21. septembar), 7.

[Споменик, рад Миодрага Живковића, откривен 20. септембра, на дан Вуковог сабора.]

78. *Откривена споменик-биста*. — Светлост, Крагујевац, XXX/1964, бр. 43 (22. октобар), 9.

[Вукова биста испред Народног музеја у Крагујевцу, рад вајара Драгана Панића.]

79. *Telegram*, Zagreb, V/1964, бр. 233 (23. октобар), 12.

[Наслов: Крагујевац — у присуству великог броја културних и јавних радника откривена је биста Вука Караџића.]

80. *Подигне се биста Вуку*. — Слобода, Пирот, XV/1964, бр. 744 (7. новембар).

[Вукова биста, рад Уроша Костића, биће откривена у дворини Основне школе «Вук Караџић» у Пироту.]

81. *Откривена биста пред школом која носи име Вука Караџића*. — Чачански глас, Чачак, XX/1964, бр. 44 (13. новембар), 6.

[Рад вајара Жике Максимовића.]

82. *У славу великог Вука*. — Експрес (провинцијско издање), Београд, 1964, бр. од 21. децембра.

[Између осталог о откривању Вукове бисте, рад Уроша Костића, у Пироту; донета и слика споменика.]

83. *МАРКОВИЋ Живко, Лик Вука Караџића у кући у Сивању*, Дневник, Нови Сад, XXI/1964, бр. 6203 (13. фебруар), 11.

[На таваници једне куће налази се Вуков и Бранков лик.]

84. *ТОДОРОВИЋ Нада, Југословенске и швајцарске медаље*, Народни музеј, Београд, МСМЛXIV.

[На стр. 57 под бр. 67 податак о Вуковој медаљи коју је израдио Стефан Сонсон у Милану 1896; на стр. 131, под бр. 390 — о медаљи посвећеној Међународном конгресу слависта у Југославији (1939) на којој су ликови Фрања Миклошића, Вука и Ватрослава Јагића.]

85. *МАКСИМОВИЋ Миодраг: Проф. др М. Мојажевић: Саградња између Грима и Вука била је несебична и далековидна*. — Политика, Београд, LXI/1964, бр. од 19. јануара, 19.

[Дат и цртеж Вукове (?) главе, рад Јакова или Аугусте Грим.]
[О Вуковим портретима рађеним за његовог живота: П. Бурковића, Д. Лакатарија, А. Зелба, П. Симића, А. Јовановића, Д. Аврамовића, Ј. В. Хелиха, Е. Кајзера, Ђ. Јакшића, А. Мародића, У. Кнежевића,

М. Караџић-Вукомановић, непознати уметника и две минијатуре на порцелану, Донете и репродукције сачуваних портрета.]

86. *СИМИЋ-КОНСТАНТИНОВИЋ Љиљана, Вук Стефановић у делима ликовних уметника*, Зборник Музеја првог српског устанка. [књ.] III—IV, Београд, 1964—1965, 123—133.

[О Вуковој бисти, коју је аутор, Божидар Стаменковић, поклонико Основној школи «Вук Караџић» у Лесковцу.]

86а. *О једном иколону школе*. — Наша реч, Лесковац, XXIII/1967, бр. 19 (19. мај).

87. *СИМИЋ-КОНСТАНТИНОВИЋ Љиљана, Историјски иориреји у српском сликарству XIX века*, Галерија Српске академије наука и уметности, Београд, (1972), 203 стр. Од стр. 133 превод текста на француски.

[О Вуку на стр. 18—19 (портрет од П. Бурковића); стр. 39—40 (у вези с У. Кнежевићем); стр. 72, 79 (каталогски подаци о Вуковим портретима од П. Бурковића и Д. Аврамовића, чије су репродукције и донете.)]

88. *АНТОНИЈЕВИЋ Др Драгослав, Вук Караџић у Музеју браће Грим*, Народно стваралаштво, Београд, 1965, св. 13—14 (јануар-април), 1022—1029.

[Сем осталог, аутор се дотиче и Вуковог портрета у личном примерку Ј. Грима превода Вукове Српске граматике; сматра да је портрет радио Емил Грим, трећи од браће Грим, и то приликом Вукове посете Гримовима у Берлину 1844, као што стоји испод портрета.]

89. *НОВАК Виктор, Вук и Хрвати*, Посебна издања Српске академије наука и уметности, књ. CDXVII, Београд, 1967, 645 стр.

[На стр. 445, 447, о Вуковој загребачкој дипломи и његовом лику на њој, рад Драгутина Стипетића; на стр. 452—453 — репродукција дипломе и Вуковог портрета.]

90. *АНДРИЋ Љубисав, Вукови иориреји*, *Најранији Вуков иориреји је Пабела Бурковића, највернији Димитрија Аврамовића, најпознатији Димитрија Тирола, а најушеничнији је датиеројнији Анастаса Јовановића*, Дневник, Нови Сад, 1970, бр. 8389 од 21. јуна, 13; Напред, Ваљево, XXVIII/1972, бр. 1233 од 8. септембра, 12 (Фот. Вука Караџића, портрет Димитрија Аврамовића, 1840).

91. *ВАСИЋ Павле, Димитрије Аврамовић*, Галерија Српске академије наука и уметности, Београд, [1970], 292 стр.

Од стр. 167 превод текста на француски.

[О Вуку стр. 11, 21, 37, 86 (бр. 73 у Каталогу радова — подаци о Вуковом портрету.)]

92. *Д[ОБРАШИНОВИЋ] Г[олуб], О једном Вуковом иориреју*, Ковчежић, књ. IX, Београд, 1971, 146—148.

[Репродукција цртежа Вукове кћери Мине из 1863, донета уз 20. број Новаковићеве «Виле» за 1865, као прилог.]

93. *КРАУТ Вања, Пешир Аничих*, Зборник за ликовне уметности Матице српске, књ. 8, Нови Сад, 1972, 451—457. Одштампан и посебан отисак. Резиме на француском.

[У прилогу су дате репродукције, међу којима су Аничихев дрворез Вуковог лика и литографија Ј. Крихубера, према којој је, по мишљењу В. Краут, Аничих радио свој дрворез.]

94. Г. С., *Спомен-биста Вуку*, Експрес (пров. издање), Београд, 1973, бр. од 9. фебруара.
[Поводом одлуке школе »Вук Караџић« у кинском Косову да прибегне средства за бисту Вуку.]
95. ДОБРАШИНОВИЋ Голуб, *О издавању Вукових дела*, Ковчежић, књ. XI, Београд, 1973, 39—58.
[Мина Караџић-Вукомановић — Министарству просвете, Беч, 24. I 1885 (Тражи да јој се достави један лист од првог штампаног табака књиге народних песама, јер би према њему дала да се направи Вуков лик са факсимилом.)]
96. ДОБРАШИНОВИЋ Г[олуб], *Вуков иориреј од Уроша Прегућа*, Ковчежић, књ. XI, Београд, 1973, 191—196.
[С репродукцијом два Вукова портрета од У. Пређића: цртежа кредом и уљаног рада за Универзитет у Питсбургу; такође донета преписка у вези с радом на овом портрету.]
97. ТРИФУНОВИЋ Лазар, *Пешир Убавкић*, Филозофски факултет у Београду, Институт за историју уметности, Београд, 1973, 240 стр.
[На стр. 26, 29 и 36 подаци о Вуковим бистама које је радио П. Убавкић (мраморно, »колосално« и покрсе на фасади III мушке гимназије у Београду); у Каталогу радова, стр. 47—53, дати подаци о поменутиим радовима (под бр. 21, 22 и 48 — донете и репродукције); у Прилозима, документи бр. 42, 50, 53, 55, 56, 57, 65, 75, 96, 97, 106 и 116 тичу се Вукових покрса.]
98. ЈОВАНОВИЋ Др Миодраг, *Сликариство Мине Вукомановић-Караџић*, Научни састанак слависта у Вукове дане, реферати и саопштења, 13—18. IX 1973, [св.] 3, Београд, 1974, 297—302—306.
[На стр. 300 о Вуковим портретима које је радила Мина.]
99. РАДУНОВИЋ Р., *Миллионар — дуборезац, Рајко Поповић израдио је ликове Тиша, Лењина, Њелшиа и Вука Караџића*, Побједа, Титоград XXXI/1974, бр. од 22. августа.
100. Вук, Вечерње новости, Београд, XXII/1974, бр. од 11. децембра, 15.
[Др Борислав Божовић изрезбарио Вука у дрвету.]
101. ДОБРАШИНОВИЋ Г[олуб], *Мина Караџић-Вукомановић*, Вуков и Доситејев музеј, Београд, 1974, 35 + [3] стр. + 4 листа репродукција.
[На стр. 7, 31 о Вуковим портретима које је радила Мина; репродукције под бр. 23 и 24]
102. ВАСИЋ Др Павле, *Урош Кнежевић иорирејисци*, Опово, 1975.
[О Вуку на стр. 44 (на изложби бечке Уметничке академије 1846. У. Кнежевић излагао портрет кнеза Михаила и Његошев или Вуков); 48 (становао у улици где и Вук, Landstrasse am Glacis 496; тада радио Вуков, Анин и Минин портрет); 75, 82, 85; 106 (подаци о портретима Мине и Ане Караџић и Вуковом); 130 (о Вуковом портрету из 1863 — подаци); на стр. 79 — о Мини и Дим. Г. Тиролу.]
- 103 [Податак да је сликар Урош Кнежевић поклатио Чита листу београдском Вуков портрет]. — Новине Читалишта Београдског, Београд, I/1847, бр. 44 (31 октобар), 346.
- 104 *Позив на ирејислашу на Вуков салик*, Беч, на Усековање Јована претече 1886 г. — Српске новине, Београд, 1886, бр. 205 (14. септембар), 850.
[Попрсе рађено »у академској вајарни а у чувеном атељеу проф. Кундмана«; кориговање при моделирању водила Вукова кћи Мина; оглас дали Т. Везилић-Суров и С. Јовановић, »издаваоци српске галерије популарних мужава«.]
- 105 [ДИМИЋ Игњат] Зир: *Попрсе Вука Караџића*. — Босанска вила, Сарајево, I/1886, бр. 19 (1. октобар), 302; бр. 20 (16. октобар), 315—316.
[Опис попрса израђеног у атељеу проф. К. Кундмана.]

ИМЕНА АУТОРА

НАПОМЕНА:

Прва бројка односи се на одељак *Подаци о Вуковим ориренима* (стр. 85); друга, курзивна, на нумерацију донетих репродукција.

- АВРАМОВИЋ Димитрије (1815—1855)
6/5
- АЛЕКСИЋ Градимир (1922)
102
- АНДРЕЈЕВИЋ-КУН Вељко (1877—1948)
69
- АНИЧИЋ Петар
44/41
- БИРОВЉЕВ Никола (1919)
82
- БОГДАНОВИЋ Дејан (1909)
74
- БОДНАРОВ Стеван (1905)
70/55
- БОРОЈЕВИЋ Милан
45/42
- БОСИЋ Драгољуб (1937)
83
- БРАУМАН Едвард
14/11
- БРЕЖАНИН Марко (1883—1956)
58, 65/54
- ВОЛЧАНЕЦКИ (Vltchanecki B.)
123
- ВУКАНОВИЋ Бета (1872—1972)
64/53
- ВУКОВИЋ Светислав (1901)
100
- ГАРИЋ Слободан (1921)
120
- ГОРДАНИЋ-БАЛКАНСКИ Остоја (1937)
113, 116, 119/72
- ГРИМ (Grimm) Емил Лудвиг (1790—1863)
10/7
- ДИНЧИЋ МЕЛЕГЕЛО Франо (1900)
84/63
- ДОБРОВИЋ Петар (1890—1942)
53/45
- ЂУРКОВИЋ Павле (1772—1830)
1/1
- ЖАБОТА Иван
129
- ЖИВКОВИЋ Миодраг (1928)
85/60, 104, 108
- ЗЕЛБ (Selb) Аугуст Ф. (1812—1869)
5
- ИЛИЋ Зоран (1945)
101
- ЈАКАЦ Божидар (1899)
79/58
- ЈАКШИЋ Ђура (1832—1878)
21
- ЈАНКОВИЋ Душан (1894—1950)
59/50
- ЈОВАНОВИЋ Анастас (1817—1899)
9/6, 15/12, 18a/15, 18b/16, 18в.г/17, 19
- ЈОВАНОВИЋ Ђорђе (1859—1957)
42/39, 50, 55/47
- ЈОВАНОВИЋ Јелена (1908)
86, 121
- ЈОВАНОВИЋ Паја (1859—1957)
46/43
- ЈОТОВ Младен (1934)
80

- КАЈЗЕР (Kaiser) Едуард
19/18
- КАРАЦИЋ-ВУКОМАНОВИЋ Мина
(1828—1894)
29а/25, 29б/26
- КИКЕРЕЦ (Quiquerez) Фердинанд-Фердо
(1845—1893)
38/36
- КНЕЖЕВИЋ Урош (1812—1872)
11/8, 30/29
- КОВАЧЕВИЋ Срђан (1933)
117/71
- КОСТИЋ Урош (1934)
87/61
- КРАТОХВИЛ Јован (1924)
114
- КРИХУБЕР Јозеф (Kriehuber Josef)
(1800—1876)
32/31
- КРСТИЋ Милован (1909)
76, 88
- КУКИЋ Јован (1907)
89
- КУНДМАН Карл (Kundmann Carl)
(1838—1919)
37/35
- ЛАКАТАРИ (Laccatary) Димитрије
4/4
- ЛАЛИЦКИ Владислав (1935)
90/59
- ЛУЧИЋ Ј.
130
- МАКСИМОВИЋ Живорад-Жика
91
- МАНДИЋ Светислав (1921)
75
- МАРОДИЋ Аксентије (1838—1909)
28/28
- МИКЕТИЋ Радослав-Муса (1926)
103/69
- МИТРИНОВИЋ Драгутин (1903)
71
- МИТРИЋ Небојша (1931)
92, 112/65
- МИТРОВИЋ Милорад
125
- МИХАИЛОВИЋ Душко (1920)
118
- НЕПОЗНАТИ
2/2, 3/3, 8, 12/9, 13/10, 16/13, 26/23, 27/24
31/30, 35/34,36, 39/7, 47/77, 48/44, 49/76, 61/51,
60, 61, 62/52, 66/53, 78, 93, 94, 115, 120, 121/70, 127
- НИКОЛИЋ ДУШАН (1923)
73а
- ПАНИЋ Драган (1912)
81/62
- ПАРАМЕНДИЋ Димитрије (1911)
99/67
- ПОМЕР (Pommer) Ф. Д.
22/18
- ПОПОВИЋ М.
67
- ПОПОВИЋ Мића (1923)
106/74, 111
- ПРЕДИЋ Урош (1857—1953)
56/48, 57/49
- РАДОНИЋ Новак (1826—1890)
34/33
- РЕРИХ П.Х.
127
- РОКСАНДИЋ Симеон (1874—1943)
52, 54/46
- РОТМАЈЕР (Rottmayer) Ј. Б.
24/21, 25/22
- СИМИЋ Павле (1818—1876)
7
- СОЛУНОВИЋ Јовица (1931)
107
- СРЕДОВИЋ-ПЕТРОВИЋ Славка (1907)
77, 95/64
- СТАМЕНКОВИЋ Божидар (1933)
96/70
- СТАМЕНКОВИЋ Миролуб (1950)
122/73
- СТАНИСАВЉЕВИЋ Милан (1944)
97/66
- СТЕВИЋ-РАС Радомир А. (1931)
98/68

СТИПЕТИЋ Драгутин
23/27
СТОИЉКОВИЋ Ратка (1940)
109
СТОЈАНОВИЋ-СИП Драгослав (1920)
72/56
ТИРОЛ Димитрије Г. (1842 — ?)
33/32
ТОДОРОВИЋ Стева (1832—1925)
20
УБАВКИЋ Петар (око 1850—1910)
40/38, 41, 51, 110

ХЕЛИХ Јозеф Војтех
(Hellich Josef Vojtech) (1810 или 1807—1880)
17/14
ЦРНЧЕВИЋ Владимир (1927)
73
ЧАЛИЋ Стеван (1892—1943)
63/78
ЏОНСОН (Johnson) Стефан
43/40
ШЕКУЛАРАЦ Светомир (1940)
105
ШУПУТ Богдан (1914—1942)
68/57

ПРЕГЛЕД ПО ВРСТАМА ТЕХНИКЕ

СКУЛПТУРА

8, 37/35, 40/38, 41, 50, 61, 54/46, 55/47, 58,
65/54, 70/55, 74, 76, 78, 81/62, 82, 83, 87/61, 91, 93,
94, 96, 97/66, 99/67, 101, 102, 103/69, 104, 107, 108,
110, 114, 115, 117, 125

УЉЕ

1/1, 4/4, 6/5, 11/8, 13/10, 20, 21, 28/28, 30/29,
33/32, 34/33f, 46/43, 47/77, 53/45, 57/47, 62/52,
63/78, 64/53, 71, 73, 75, 80, 89, 98, 100, 105, 109,
111, 118, 120, 124, 126/70

ФОТОГРАФИЈА

18/15, 16, 17, 19, 22/20, 24/21, 25/22, 26/23, 27/24

ЦРТЕЖ

5, 7, 10/7, 14, 11, 15/12, 19/18, 23/27, 29a/25,
29b/26, 49/76, 56/48, 59/50, 68/57, 75, 79/58, 90/59,
98/64, 121

БАКРОРЕЗ

3/3

ДРВОРЕЗ

44/41

31/28, 35/34,

LIQUITEХ са применом дрвета
и пластичне масе
106/74

ЛИТОГРАФИЈА

9/6, 15/12, 17/14, 31/30, 32/31, 38/36, 39/37,
45/42, 61/51, 72/56

МЕДАЉА

43/40, 66/53, 77

МИНИЈАТУРА

2/2, 12/9, 36

ПЛАКЕТА

42/39, 67, 84/63, 88, 92/65, 95/64, 112/65, 113, 116,
119/72, 122/73

СИЛУЕТА

16/13

Овом књигом обухваћен је избор Вукових ликова у разним техникама и до наших дана. Између више начина разврставања репродукција — а сваки од њих има и добрих и рђавих страна — определио сам се за хронолошки распоред, за ову сврху, уверен сам, најцелисходнији. У питању је наике једна личност и њен развој у ликовном смислу. И ово начело, истина, пати од не безначајне слабости: извесне радове није могуће ближе датирати.

Уз репродукције су даване две бројке: прва означава текућу нумерацију; друга се односи на нумерацију поглавља *Подаци о Вуковим цорирешима* (стр.85). У поменутом одељку димензије су означаване у сантиметрима, и то ширина на висина (за скулптуру само висина, а за медаље и плакете кружног облика — пречник). Бројке на крају јединице представљају упутне бројеве на нумерацији репродукције, одељка *Литерациуре* на коју се односи и скраћеница *bug*.

Портрети рађени за Вукова живота и неки важнији од посмртних донети су у боји. Стога су изостали њихови подробнији описи. Из досмртног раздобља унети су сви доступни портрети; од посмртних пак направљен је избор.

У глави *Подаци о Вуковим цорирешима*, међутим, ишло се за евидентирањем свих познатих радова. Највећи део њих описан је по виђењу; остали, углавном из установа с Вуковим именом, по подацима од њих примљеним. Ради прибирања података, сем дугорочних истраживања, обратили смо се јавним позивом знацима и надлежним установама (огласом у »Политици« од 7. маја о.г.; преко емисија Радио-школа и »Ствараоци и дела« Радио-Београда, а основним школама и установама које носе Вуково име — штампаним позивом у »Просветном прегледу« од 4. јуна о.г. и расписом који је препоручио институт за истраживање и развој образовања ООУР Завод за основно образовање и образовање наставника). Одзив, поред свега, није био задовољавајући. Од стотинак разаслатих расписа удостојено је одговором двадесетак, ни они не увек са свим траженим подацима. Стога су за неке школе донети подаци по новинским белешкама (случај с основним школама у Чачку и Прибоју на Лиму).

Неки пак радови нису ни узимани у обзир, напр.: а) карикатуре (Пјерове, Цумхурове итд.); б) примењена уметност (резбарија, дуборези на гулама, штапу, наслоњач за књиге и сл.; гоблени, везови, тканице и др.; тањире, привесци за кључеве итд.); в) комерцијализоване репродукције (разгледнице, албумчићи, отисци на бакарним или алуминијумским фолијама, статуете и др. што особито преплављује тезге о тршићким саборима); г) рељефни отисци или репродукције на корицама књига или у књигама (државно издање Вукових дела, »Просветино« критичко издање, избори из народних песама и прича итд.); д) цртежи уз јубиларне чланке,

махом овлашно крокирани (Н. Китића у приштинском »Јединству« од 10. II 1975; дрворез Беверсдорфа у немачком листу »Liberal-demokratische Zeitung«, Halle, 1965, No 134 од 11. јуна и њ) оно за шта нисам имао најнеопходније податке (Вуков лик на таваници једне куће у Стапарима. »Вуков стуб« Богосава Живковића коме сам се двапут узалуд обраћао; изрезбарен лик (др Борислава Божовића), дуборез једног милиционара и сл. о чему има података у *Лишера-шури*).

На крају, с искреним задовољством изражавам најтоплију захвалност свима — и установама и појединцима — који су ми помогли у овом, ни мало лакој послу:

Републичком одбору Вуковог сабора, посебно Олги Николић, секретару његовом и Страхињи Родићу, уметничком директору Сабора;

Универзитету у Питсбургу (САД); Модерној галерији (Загреб); Галерији Матице српске (Нови Сад);

Љубомиру Никићу — за драгоцене податке; др Миодрагу Јовановићу, проф. Београдског универзитета; Вери Ристић и Николи Кусовцу, сарадницима Народног музеја; Јелици Поповић и Раденку Јанковићу из Педагошког музеја (Београд); Радмили Антић, вишем кустосу Музеја града Београда; породици М. Брежанина; проф. Јовану Ковачевићу, проф. Ивану Табаковићу, Јелени Поповић, Колет Јанковић; секретару Београдског универзитета и домару Милану Димитријевићу, Бранку Ђурђулову, управнику Градске библиотеке (Београд), Бранку Маркову, директору школе у Остојићеву; уметницима: Стевану Боднару, Небојши Митрићу, Мићи Поповићу, Драгославу Стојановићу СИП-у, Димитрију Парамендићу, Остоји Горданићу Балканском, Божидару Стаменковићу и Мирољубу Стаменковићу, др Слободану Грујићу, лекару из Панчева, управнику Библиотеке Панчева и Милутину Перовићу, помоћнику директора Завода за основно образовање; најзад и руководиоцима школа и установа које су послале тражене податке: Дома културе »Вук Караџић« из Лознице, Народне библиотеке »Вук Караџић« из Крагујевца, Народног музеја из Шапца као и основних школа које носе Вуково име из Бајмока, Врања, Елемира, Житковца, Звечана, Зрењанина, Кладова, Новог Сада, Пирота, Пожаревца, Србобрана, Степојевца, Сурчина, Титограда и Ћуприје.